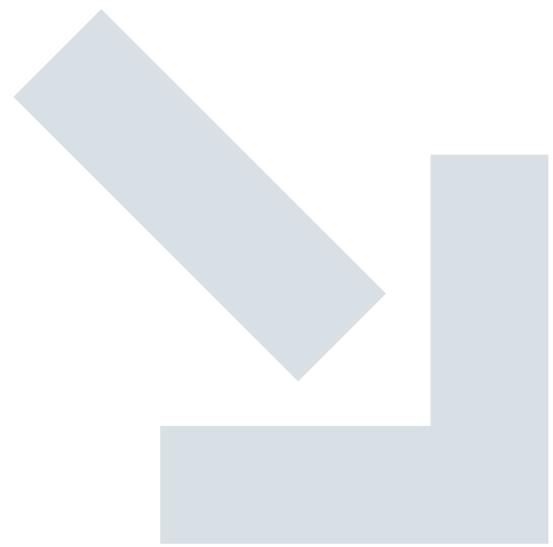
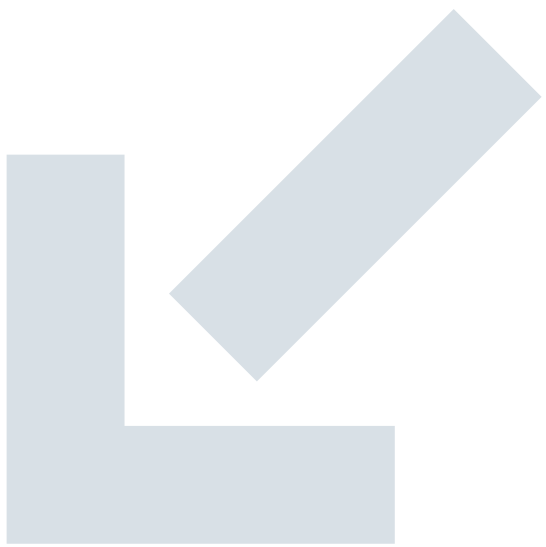

migracje **trans**graficzne
transgraphic migrations

Grzegorz Banaszkiewicz

Janusz BaRan

Małgorzata Bielecka

Barbara Czapor-Zaręba

Tomasz Chudzik

Andrzej Dudek-Dürer

Andrzej Fydrych

Dariusz Kaca

Waldemar Kozub

Krzysztof Kula

Aleksandra Lasoń

Marzena Łukaszuk

Zdzisław Olejniczak

Agnieszka Półrola

Władysław Szczepański

Krystyna Szwajkowska

Teresa Anna Ślusarek

Rafał Urbański

Katarzyna Winczek

Zdzisław Wiatr

Witold Zaręba

Katarzyna Ziółowicz

migracje **trans**graficzne
pozyskiwanie **nowych** obszarów sztuki

transgraphic migrations
a quest for **new** artistic territories

„Artyści, działający w różnych obszarach sztuki, zwykle jako pierwsi odkrywają, jak umożliwić jednemu medium wykorzystanie lub wyzwolenie mocy drugiego”.

Przytoczone tu słowa Marshalla Mc Luhana (sprzed ponad 40 lat), doskonale określają istotę działania twórców, konfrontujących swoje artystyczne poszukiwania z możliwościami tradycyjnych i nowych technologii.

Projekt MIGRACJE... jest próbą zapisu „wędrówki” **pierwiastka graficznego** w obszarze tradycyjnych dyscyplin artystycznych, jak i nowych form obrazowania. Przedmiotem analizy są działania w zakresie reaktywacji szeroko rozumianej „matrycy”, **procesu graficznego** jako metody twórczej wiodącej w kierunku indywidualnego, eksperymentalnego pozyskiwania nowych form wizualizacji.

Projekt otwarty jest na różne aspekty **poszukiwań formalnych**, zmiany technologiczne oraz filozoficzne podstawy tych działań. Towarzyszą mu rozważania teoretyczne na temat procesu twórczego, założeń projektowych i warsztatowych oraz refleksje nad skutkami rozwoju technologicznego i jego udziału w tworzeniu indywidualnej, **autorskiej ikonografii**.

Eksperyment twórczy obejmuje łączenie środków wyrazowych w obrębie technik klasycznych, unikatowych i cyfrowych, a także ingerencję w płaszczyznę wydruku poprzez zastosowanie narzędzi innych dyscyplin, stosowanie niekonwencjonalnych materiałów i środków technologicznych.

Celem projektu jest wskazanie na nieograniczone możliwości **artystycznej kreacji** zarówno w obszarze tradycyjnych technik warsztatowych, cyfrowych technik druku, jak i technologii multimedialnych.

Tytułowe MIGRACJE... odwołują się do naturalnej i zarazem artystycznej formy aktywności towarzyszącej ludzkiej egzystencji w wymiarze fizycznym i mentalnym.

Wystawa **MIGRACJE TRANSGRAFICZNE** – pozyskiwanie nowych obszarów sztuki powstała we współpracy artystów i pedagogów z Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach z grupą twórców reprezentujących inne ośrodki akademickie: Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, Akademię im. Jana Długosza w Częstochowie, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Politechnikę Świętokrzyską w Kielcach oraz wrocławskie środowisko artystów.

W towarzyszącej wystawie publikacji działania artystów zostały - stosownie od ich woli opatrzone oryginalnym, autorskim komentarzem.

Teresa Anna Ślusarek
kierownik projektu

Transgraficzne migracje.

Grafika, graficzność, grafizowanie, a przede wszystkim strukturalizacja – to sposoby oglądu świata i metody jego przedstawiania bądź wyrażania, które skupiły grono twórców w tej prezentacji prac. Szerokie i różnorodne rozumienie graficzności jako swoistej matrycy wyznaczają skrajne zarysy: od klasycznych technik z wiekowym rodowodem aż po najnowsze cywilizacyjne media i kody jak QR. Znamienne, że i w teraźniejszej przestrzeni twórczej odautorski komentarz jest znacząco pomocny, a niektórych przypadkach niezbędny, żeby w miarę poprawnie podążać za autorskimi intencjami czy też filozoficznymi przesłankami wyborów, często znacznie przekraczających granice pojęć i praktyk artystycznych. Nastawienie organizatorów tej konfrontacji na *poszukiwanie nowych obszarów sztuki* zaowocowało i potwierdziło wielość jej języków, ale też sensów jej uprawiania. Ponadto potwierdziło otwartość jej definiowania: od przedmiotowej do podmiotowej, gdzie w tej drugiej autorzy sami przez się stają się definiującymi obiektami. Na wystawie prezentowane są tak różnorodne wytwory, działania i postawy, że nie można sprowadzać ich do ujednocającego komentowania, zatem pozwałam sobie na demokratyzujący (alfabetyczny) poniższy dialog z formami i ideami, które dały się zauważyć i odczytywać na wystawie.

Instalacja **Grzegorza Banaszkiwicza** jest swoistą ilustracją typu fotoplastikonowego poprzez fotografię stereoskopową, muzycznie dopełniającą system. Ten autorski system odczytuję jako rodzaj wybiórczego abstrahowania postrzeganej rzeczywistości, które pozwala na budowanie innego modelu poznawczego, pozwalającego na wprowadzenie widza na inną ścieżkę paraartystycznej refleksji o otaczającej rzeczywistości na styku natury i kultury. Autorska supozycja „wydaje się” jest tu ważna, albowiem wprowadza nas w sferę niepewności i wątpliwości jakże charakterystycznych dla intermedialnych penetracji. Chociaż trzeba przyznać, że obecna prezentacja narzuca skojarzenia z wizerunkiem mandali, którą można uznać za sakralny prototyp, a może i archetyp koncentrycznych form obrazowania (kolistych na płaszczyźnie i kulistych w przestrzeni) na trwale zakotwiczonych w otaczającej rzeczywistości tu sprowadzonej do codziennej, prozaicznej, przyziemnej, ściekowej (szum wody). **Janusz Baran** po licznych doświadczeniach realizacyjnych w szlachetnych technikach graficznych, tym razem swoje podpatrywania i wyodrębnienia zrealizował w fotografii (druk cyfrowy). Rdzewienie, erozja, nietrwałość, degradacja i przemijanie zamknięte zostały w konstrukcyjne geometrie systemu obrazowania, w którym realna przedmiotowość i iluzyjne cienie potwierdzają ułudę trwałości naszego wizualnego doznawania i poznawania na zasadzie obrazu jako lustra czegoś oczywistego. **Małgorzata Bielecka** poprzez „rysowanie” malarskiego obrazu, wydobywanie form światłem z ciemności niedookreślonej przestrzeni tworzy poetycki świat ukryty w jej prywatności, listem kamuflowanej niedyskrecji, tylko metaforycznie jawi się w obrazowych tropach doświetlonych form miękko i niepewnie kształtowanych. Domyślne podpatrywanie byłoby tu właściwym sposobem artystycznej percepcji tych prac. **Tomasza Chudzika** obrazy – znaki przywoływane są z niepamięci, z mglistej przestrzeni, zdeformowane falistością wspomnień z własnej krainy Fluxus. Strukturalne grafizowanie rzeczy i zjawisk jest tu zapisem syntetyzowanego rozumowania, w którym pamięć przeszłości, teraźniejszość nakładają się, stając się jednym. **Barbara Czapor-Zaręba** wariantowość rzeczywistości ujawnia poprzez kolejne wersje obrazów, pejzaży pochwyconych na stykach załamania czasu i przestrzeni. Jej autorska specyfika obrazowania jawi się w graficznych (linorytowych) geometryzowanych cięciach. Czy są to obrazy bergsonowskich *decydujących momentów*? Zapewne według autorskich wyborów – tak. Dla widzów te monumentalizowane formy ewokują powagę arbitralnych rozstrzygnięć, poprzez architektonikę form przesłaniających coś poza nimi. „Próba przejścia” czy przeniknięcia wymaga refleksji nad czasem i przestrzenią, ale też wyjścia z osaczenia

danej (zastanej) rzeczywistości. **Andrzej Dudek-Dürer** swoje Life performance opiera na micie reinkarnacji Albrechta Dürera, na osobowym wpisywaniu się w sytuacje intermedialne, które powtórnie żyją w różnych formach dokumentacji. Wychodząc od codzienności schodzonych (już 35-letnich) własnych butów, to swoiste perpetuum mobile piętrowo przekształca i nadbudowuje poprzez wykreowaną wielość rzeczywistości, twórczą mitologię, ale też refleksję o artystycznym zachowaniu się człowieka w czasie i jego uwikłaniu w kultury ze szczególnym uwzględnieniem jej przedmiotowych składników. Projekcja obrazów na sianym mącznym podłożu nadaje jej swoistej „zamszowej” haptyczności. **Andrzej Fydrich** zanurzony w pięknie wyabstrahowanej graficznej strukturze budowanej na podobieństwo muzycznych tonów i akordów (barw i form) tworzy nowe jakości ewokujące z jego prac. Ich wyraziste dookreślenie i monumentalizowanie, ale też mieszanie technik graficznych, sprawiają, że wydają się wyjęte z bliżej nieokreślonej rzeczywistości, może wyobrażonej, wyśnionej? Umiejętne łączenie miękkich form o biologicznym rodowodzie skojarzone z geometrią struktur nadrzędnych powodują wzmożenie refleksyjnych odniesień o metaforycznym charakterze. Z pewnością potwierdzają też idee wielości rzeczywistości nie tylko w sztuce. **Dariusz Kaca** poprzez niezwykle finezyjne i poetyckie grafiki ujawnia subtelność autorskiej wyobraźni i pomysłowość w przedstawianiu / obrazowaniu dwoistości naszego bycia i widzenia, realności i jej obrazu, który niekoniecznie jest tylko werystycznym lustrem. Biegłość warsztatowa autora poświadcza radość tworzenia tożsamą z nieustającym byciem twórcą nowych bytów piękna niepowszedniego. Drzeworytnicza instalacja (matryca z bierwiona i wydruk z niej) przywołują myśli ze styku natura – kultura. **Waldemar Kozub** pokazuje, że naturę można przekształcać w nieskończoność i czerpać z niej nieustająco, poświadcza to swoimi pracami. Jego wrażeniowe obrazy są efektem strukturyzacji, swoistej grafizacji form oscylujących pomiędzy mikro i makro pejzażem. Cyfrowe przetwarzanie pozwala autorowi tworzyć gęste sugestywne struktury otwartych barwnych form, których estetyczne porządkowanie pozostawia widzom na miarę ich wrażliwości. **Krzysztof Kula** poprzez tajemne instalacyjne kręgi koncentryczne, zamykające przestrzeń, przywołuje pierwotne formy sakralizacji przestrzeni kierowanym ku wyższym funkcjom. Jednak wprowadzenie w ich przestrzeń „cywilizacyjnych śmieci” oraz nowoczesnych technik wyimkowych obserwacji sprowadza nas do tu i teraz, gdzie mieszanka sacrum i profanum stają się wyrazem naszej terażniejszości. Szczególnym wzmocnieniem, włączeniem w tę rzeczywistość naszego uczestnictwa (widzianym przez „banaskop”) jest autorskie eucharystyczne Podniesienie. **Aleksandra Lasoń** poprzez wewnętrzne przestrzenie swych architektonów wprowadza nas w opuszczone ciemne przestrzenie architektonicznych ostańców, których mimowolne trwanie istnieje dzięki konstrukcyjnym zakotwiczeniom. Natarczywość pierwszoplanowej iluzyjnej przestrzeni arbitralnie ucina drugoplanowa ciemność. Srebrzyste szarości form wbrew refleksji wprowadzają w estetykę ciszy świata opuszczonego przez człowieka. **Marzena Łukaszuk** w cyklu prac określanych jako *Pejzaż semantyczny* przywołuje idee unifikacyjnych struktur powierzchni obrazów, gdzie walory zagęszczonych form i dyskretnie dopełniających barw ewokują nastroje na podobieństwo spotkań z biologicznymi mikrostrukturami bądź zaprzesłymi alfabetai. Wizualne analizy form architektonicznopodobnych w linorytach **Zdzisława Olejniczaka** osnute są na relacji negatyw / pozytyw (czarne / białe). Formy te poprzez narracje i rozciągłości ukazują doznania zawiłości przestrzeni do granic niemożliwych. Prace te o aestetycznym wyrazie ewokują świat inżynierii widzenia przestrzennego i jego złudzenia. **Agnieszka Półroła** poprzez geometryczne kontrastowe formy buduje wysmakowane układy iluzyjnej przestrzeni. Sprowadzone do płaszczyzny łamią jej wizualną płaskość poprzez diagonalne świetlne (białe) cięcia. Urokliwość matematycznych proporcji i piękno geometrii form dopełniają piękna zimnej, rozumowanej abstrakcji. **Władysława Szczepańskiego** prace z cyklu *Tęsknota* skupione są na motywie okna (vel otworu okiennopodobnego) tradycyjnie jak w jego twórczości pogrążonego w półmroku zmurszałych misternie szarymi tonami modulowanych architektonicznych ścian. Idea okna jako widoku na świat pełni tu funkcje

symbolicznego lustra, odbijającego resztki światła, zewnętrznej iluminacji, ale też resztki ciepłoty barw, które zapewne poświadczają, że życie przeniosło się gdzieś obok. Ta wizualna animizacja architektonicznych sierot (za takie uważam architektoniczne ostańce) w naszej ikonosferze staje się dziś głosem bez echa. Litografie **Krystyny Szwejrowskiej** są bardzo malarskie. Na podobieństwo techniki akwarelowej przezierają barwy wzajemnie mieszając warstwowo tony jakby od niechcenia. Motywy, które autorka dobiera do swych obrazowań, są rodem z przyrody, ale wiele z nich ma walory antropomorficzne; tym samym przenoszą nas w sferę ludzkich doznań i odczuć, kreują wizerunki struktur życia. Pola widzenia – to najnowsze formy graficznej strukturalizacji obrazowania **Teresy Anny Ślusarek**. Gęstwina białych linii, zamykających miękkie zarysy na podobieństwo izobarycznych / izomerycznych map, gdzieś tam przestłaniana „chmurnymi” cieniami bądź niedopowiedzianymi słownymi zapisami kształtuje ten znaczeniowo niedookreślony obraz przepełniony dynamiką zmienności relacji graficznych zarysów. Wydaje się, że autorka tak mocno przywiązana do erozji przedmiotów (górskie motywy) przeniosła swą wyobraźnię w sferę lotnych / ulotnych, emocjonalnych zjawisk. Graficzna narracja prac **Rafała Urbańskiego** uczytelniana została w procesie poszczególnych następstw, sukcesywnie wypełnianych ciemnymi kwadracikami powierzchni monitora według kodu QR, co tylko w sferze wizualnej przypomina historyczne już obrazy Ryszarda Winiarskiego. Dialogiczność tych prac, jak chce autor, możliwa jest tylko poprzez kod QR (za którym ukrywa się ironiczny tekst Lema o naszym zidioceniu). Walory ekspresywne tej prezentacji wzmacniają tautologiczne, natarczywe dźwięki, wypełniające procesualne następstwo form. Sugerują nieograniczoną czasowo i przestrzennie drogę od czystości prapoczątku do ciemnej nieskończoności. „Cierpkie owoce” **Zdzisława Wiatra** to tylko pozornie wizerunki przyrodnicze. Ich metafizyczny sens jawi się poprzez wiedzę o autorskiej penetracji miejsc opuszczonych, których dzieje naznaczone są historią ludzkich zmagania. Potem i krwią zraszane ziemie, po których pozostała pamięć i zdziczałe owoce. Czy zatem owoce z łemkowskich ogrodów różnią się od tych przez nas wyhodowanych. Pozornie nie. Czy topograficzny zapis **Katarzyny Winczek** może inspirować plastyczną wyobraźnię? Tak, jeśli zostanie wykorzystany do autorskiego przetwarzania własnych obserwacji, wrażeń, przemyśleń dopełnionych stosowną selekcją, gdzie topograficzna mapa jest jedną z form uwiarygodnienia obrazu. Graficzne wyimki z tych map podróży stanowią autorski przekaz wyboru ważności bądź szczególnych jakości, są autorskim wskazaniem. **Witold Zaręba** proponuje radykalne wejście w świat klasycznych technik graficznych *Obiektem graficznym*. Poświadczą potrzebę plastycznego „mówienia wprost”, mówienia formami języka potocznego, językiem codzienności, ale w sposób niecodzienny, niepotoczny. Temu służy wyposażenie postaci / obiektów w znaczące atrybuty, które wzmacniają detale ekspresją niemego krzyku barw, żeby być „słyszalnym”, zauważalnym. Dwojakość natury widzenia zawarta pomiędzy przedmiotem a jego wizerunkiem; dokładniej pomiędzy materią matrycy a jej odciskiem, inspiruje twórczość **Katarzyny Ziołowicz**. Jej zapisy łączą w sobie pamięć matrycy jako zewnętrznej materii ze śladem po niej. I nie ważne, czy to ślad opony samochodowej czy też misternie formowanej płyty graficznej, chociaż różne myśli i doznania ewokują. Przestrzenność śladów / tłoczeń w jej graficznych obrazach daje w efekcie wyabstrahowane walory haptyczne rzadko spotykane w grafice.

Prezentuję jedynie jeden z możliwych sposobów czytania, rozumowania, poczyniony na okoliczność tej wystawy. Przywołane prace poprzez liczne niedookreślenia, jakże charakterystyczne dla współczesnej twórczości, nie uprawniają do jednoznacznych ocen, sądów i wartościowań. Ich walory z istoty swojej mają dialogiczny charakter, prowokując rozmowy o sztuce przez sztukę.

Marian Rumin

Grzegorz Banaszekiewicz

System

Jest to niepokojący paradoks współczesnej kultury, która dając swym uczestnikom złudzenie łamania wszelkich tabu, pozostawia równocześnie poza zbiorową świadomością **System**, jego rzeczywiste przeznaczenie i cel. **System**, którego powszechność, cywilizacyjna niezbędność oraz niezauważalna wszechobecność czynią go prawdziwie uniwersalistycznym dziełem **Sztuki**. Początki **Systemu** giną w mrokach historii. Wydaje się jednak, że istniał od zawsze, a jego elementy można spotkać w najstarszych wykopaliskach archeologicznych dawno wymarłych kultur. Cywilizacyjna użyteczność **Systemu** jest niekwestionowana, a jego naziemne części są zazwyczaj starannie pielęgnowane przez użytkowników. Współcześnie **System** oplata cały niemal świat siecią dyskretnych, funkcjonalnych połączeń. Zasadnicza część **Systemu** pozostaje jednak w ukryciu; zapewnia mu to trwałość i bezpieczeństwo. Zniszczenia wojenne i katastrofy naturalne mogą wprawdzie uszkodzić część jego infrastruktury, ale odradza się on potem niemal błyskawicznie. **System** jest w dużym stopniu niezależny od ustrojów i podziałów politycznych; przenika przez granice państw, penetrując zwłaszcza miasta i ich aglomeracje; dociera również coraz częściej do słabiej zaludnionych obszarów. Komunikuje się przy tym w trudny do zgłębienia sposób ze swoimi lokalnymi podsystemami na wszystkich kontynentach. Komunikacja ta zachodzi przede wszystkim w podziemnej części **Systemu** i jest najprawdopodobniej związana z celem, któremu **System** służy. Cel ten pozostaje jak dotychczas nieznanym. Analizy prowadzone przez nielicznych badaczy **Systemu**, zwracają uwagę na jego bioinżynierski i/lub biogenetyczny charakter. Wskazuje na to obecność w **Systemie** specyficznej, bogatej flory i fauny; grzybów, bakterii, wirusów oraz ogromnej ilości ludzkiego DNA. **System** wydaje się słabo zabezpieczony; nie pilnują go żadne straże, a jego punkty krytyczne, umożliwiające wejście do części podziemnej, są wyraźnie oznakowane. Naukowa penetracja **Systemu** jest jednak utrudniona przez kulturowe tabu, związane z dyskomfortem przebywania w jego podziemnej części. Społeczna niechęć, a nawet dyskryminacja dotyka osób, które dokonują czasem takich penetracji. Widoczne i oznakowane elementy **Systemu** rozmieszczone są najczęściej wzdłuż ulic, dróg oraz na podwórzach zabudowań, placach, dworcach kolejowych i w portach lotniczych. Obiekty te mają zazwyczaj regularny kształt i wyraźnie wyodrębniają się od podłoża, w którym zostały umieszczone. Mają przy tym najczęściej charakter głębokich reliefów, przypominających matryce graficzne do druku wypukłego. Figurują na nich napisy, znaki i symbole. Opisują one, jak można się domyślać, ciągi, zakończenia i punkty zwrotne **Systemu**. Nie są one niczym zamaskowane, a ich funkcja wjazdu do podziemnej części **Systemu** jest powszechnie znana. Różnorodność tych obiektów, stopień komplikacji zaszyfrowanych w nich komunikatów oraz ich ponadczasowa estetyka wskazują na wysoką inteligencję twórców i administratorów **Systemu**. Odczytanie pozostawionych przez nich komunikatów jest jednak dla przeciętnego użytkownika niemożliwe.

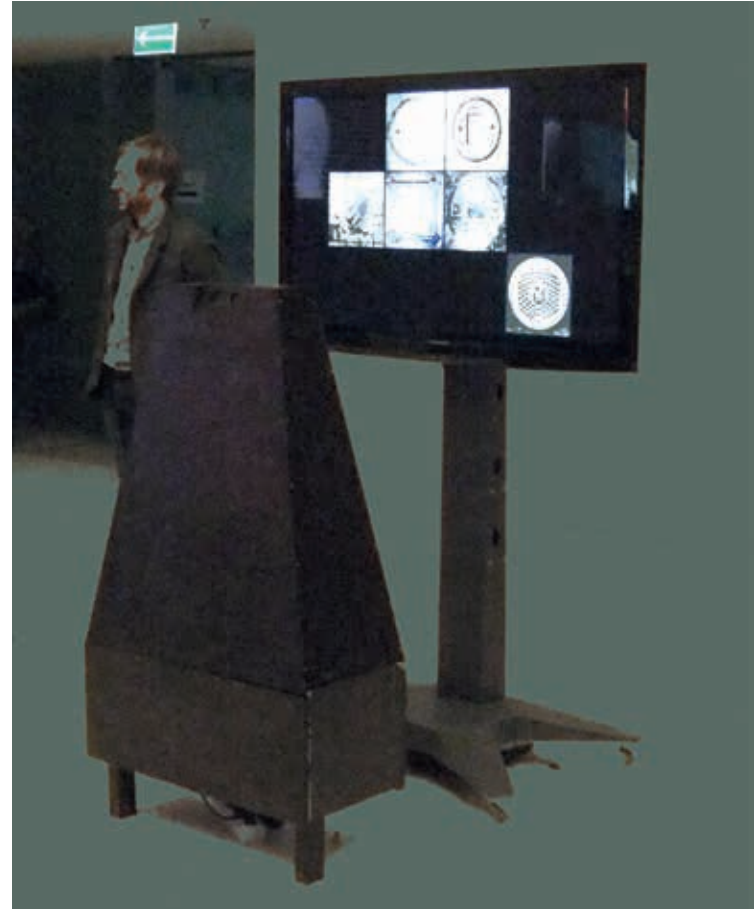

→
SYSTEM /monitoring/2014
Instalacja graficzna 3D/2D
Technika: fotoplastikon cyfrowy,
fotografia stereoskopowa,
monitor TV lub rzutnik.
Projekt otwarty, rozwijany od 2010
roku i eksponowany w rozmaitych
kontekstach.
*System /monitoring/
3D/2D graphic installation; 2014
mixed media:
digital Kaiserpanorama,
stereoscopic photography,
TV monitor,
an open project,
developed since 2010,
presented in various contexts.*

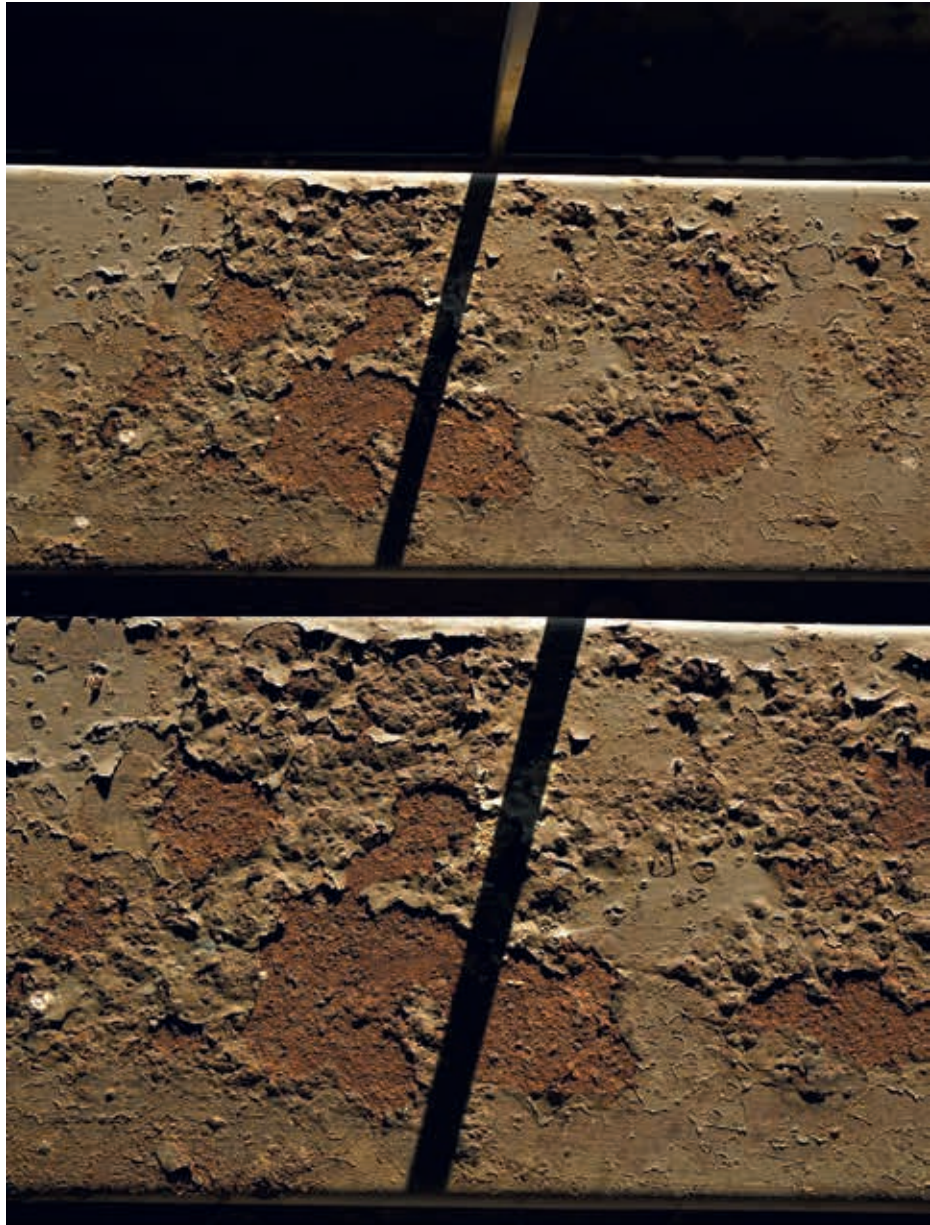

← ↑ →
SYSTEM /monitoring/2014. Instalacja graficzna 3D/2D
Technika: fotoplastikon cyfrowy,
fotografia stereoskopowa, monitor TV.
Projekt otwarty, rozwijany od 2010 roku i eksponowany
w rozmaitych kontekstach.
*System /monitoring/3D/2D graphic installation; 2014
mixed media: digital Kaiserpanorama,
stereoscopic photography, TV monitor,
an open project, developed since 2010,
presented in various contexts.*

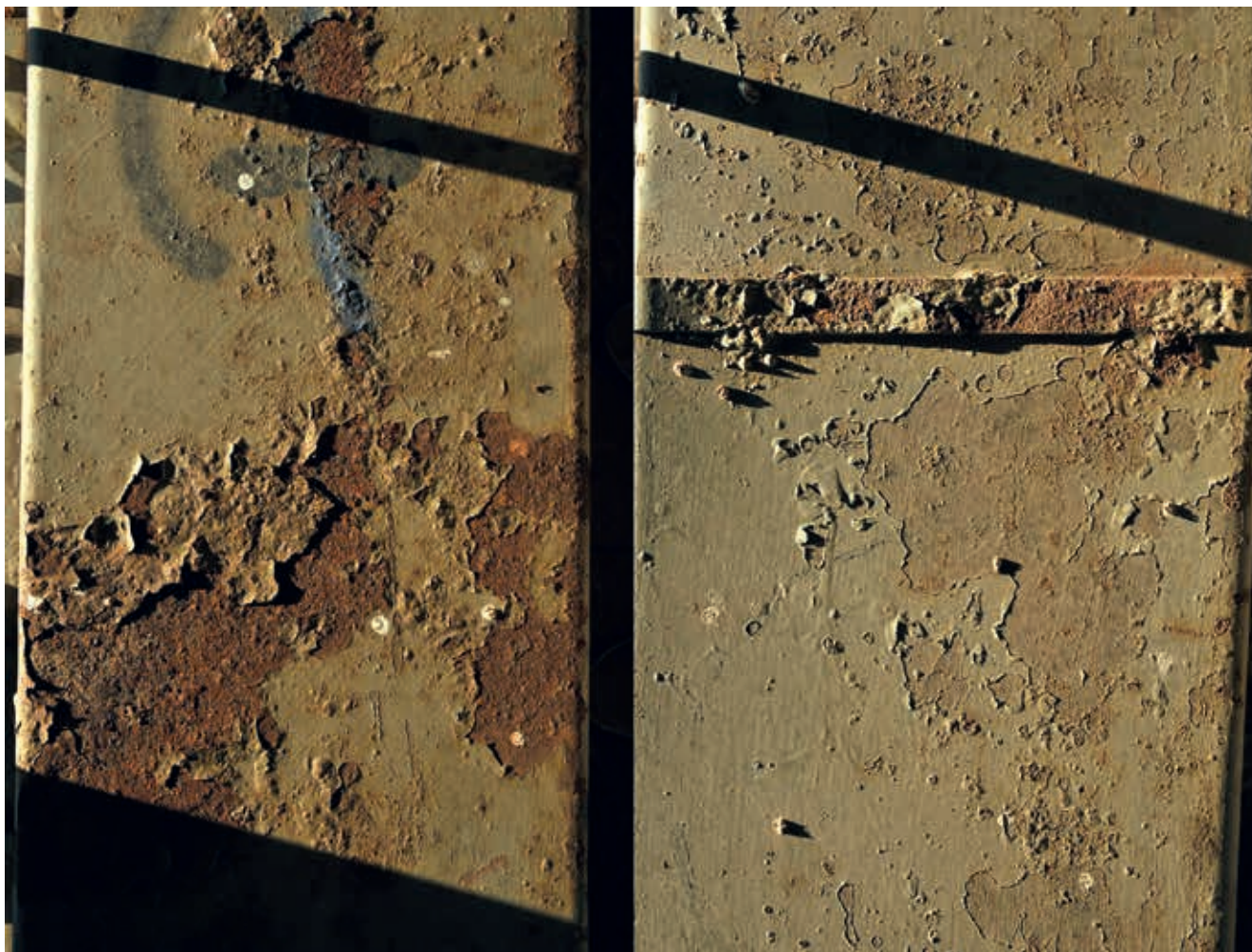
Najbardziej przyciąga moją uwagę to co, obraz ukrywa, co pozostaje w nim pominięte, to co nie daje się podporządkować społecznie i kulturowo akceptowanym konwencjom. Materiałem tych prac, poszukiwań pozostaje gra konwencji z językiem zastanej sztuki. W swoich działaniach jestem zdecydowany do pokazania tego co wewnętrzne, do ujawnienia informacji niedostępnych, skrywanych, jako równie istotnych co te dostępne z zewnątrz. Idea poszukiwania utajonych sensów poprzez ujawnienie ich odwrotnej strony jako element magii i tajemnicy. Powstające w procesie działania grafiki, fotografii, obiekty, instalacje stały się dla mnie z biegiem czasu „udostępnieniem”, rodzajem negatywowego odcisku określonej matrycy werbalnej.

Drugim problemem, który jest istotny w cyklu moich prac, jest problem materii pojawiającej się pomiędzy światłem, a cieniem. Materia, która zależna od czasu często jest tylko śladem, odciskiem, pozostałością po ..., zmienna, podlega nieustannym przemianom poprzez światło i cień.

(..) ukazać to co nieuchwytnie, wyrazić to czego wyrazić nie można.

→
Z cyklu: Dotyk Materii I,
druk cyfrowy, 60x45 cm, 2014
from the cycle The Touch of Matter I,
digital print; 60x45; 2014

↑
Z cyklu : Dotyk Materii II, druk cyfrowy, 60x45 cm, 2014
from the cycle *The Touch of Matter II* digital print; 60x45; 2014

↑
Z cyklu : Dotyk Materii III, druk cyfrowy, 60x45 cm, 2014
from the cycle The Touch of Matter III, digital print; 60x45; 2014

→ Małgorzata Bielecka

Preferując linię lub barwną plamę, deklarując płaskość obrazowania, tworząc **wrażenie przestrzeni** czy też widząc jej ekwiwalent w nawarstwieniach materii, zbliżając obraz do reliefów rzeźbiarskich- malarstwo asymiluje techniki przypisywane zazwyczaj innym dyscyplinom. Żywiołem malarstwa jest **kolor**. Kolor sam w sobie może być tematem obrazu i zarazem najważniejszym czynnikiem jego estetycznej konstrukcji. Od pewnego czasu coraz większą wagę przypisuję zgłębianiu jego ekspresyjno-symbolicznego potencjału, odkrywaniu wartości i znaczeń w **perspektywie czasu** i różnic kulturowych, aplikacji tej wiedzy w procesie własnej narracji malarskiej. Posługując się paletą zredukowaną do **bieli i czerni** - zestawiając je, kojarząc na różne sposoby, zderzając w kontrastach, to znowu regulując ich ostrość do tonalnych gam zmysłowych szarości - wykreować można dowolny nastrój, wyrazić pełną skalę różnych jakościowo **emocji**. Ograniczenie koloru miało znaczące skutki dla całej warstwy formalnej obrazu - wymusiło wnikliwe, a zarazem restrykcyjne podejście do wszystkich budujących ją elementów i skłoniło do **badania granicy**, poza którą dzieło traci czytelność.

↑
„Legenda”, technika mieszana, 80x110 cm, 2014
„Legend”, mixed media, 80x110 cm, 2014

↑
List, technika własna, 60x80 cm, 2014
Letter, own technique, 60x80 cm, 2014

↑
Migracje, technika własna, 90x120 cm, 2014
Migration, own technique, 90x120 cm, 2014

→ Barbara Czapor-Zaręba

Próba Przejścia

Zagadnienia **czasu i przestrzeni** interesowały mnie od dawna. Proces przemijania, efemeryczność, nieudana próba wyzwolenia z klaustrofobicznej, niepokojącej przestrzeni są motywem moich poszukiwań graficznych. Cykl grafik **Próba Przejścia** wykonanych w technice linorytu jest próbą odpowiedzi na pytania ostateczne... Co jest po drugiej stronie lustra? Mnożą się światy równoległe przez załamania czasu i przestrzeni dając nam kolejną szansę prawa wyboru bressonowskiego decydującego momentu. Istnieje wiele wariantów naszej przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Wielowariantowość, wielowarstwowość czasu i przestrzeni to zagadnienia, które nadal są obszarem moich **poszukiwań** graficznych.

↑
Próba przejścia II, linoryt, 96/140
An attempt of transition II, linocut, 96/140

↑
Obiekt zamknięty, linoryt, 98/140
Closed Objects, linocut, 98/140

Intuicyjna materia graficzna okiełznana jest przez formy geometryczne, które są niejako jej zaprzeczeniem. Stosowanie pozornej symetrii, architektoniczność niektórych grafik to jakby budowanie w **rzeczywisty** sposób, **nierzeczywistej** przestrzeni...

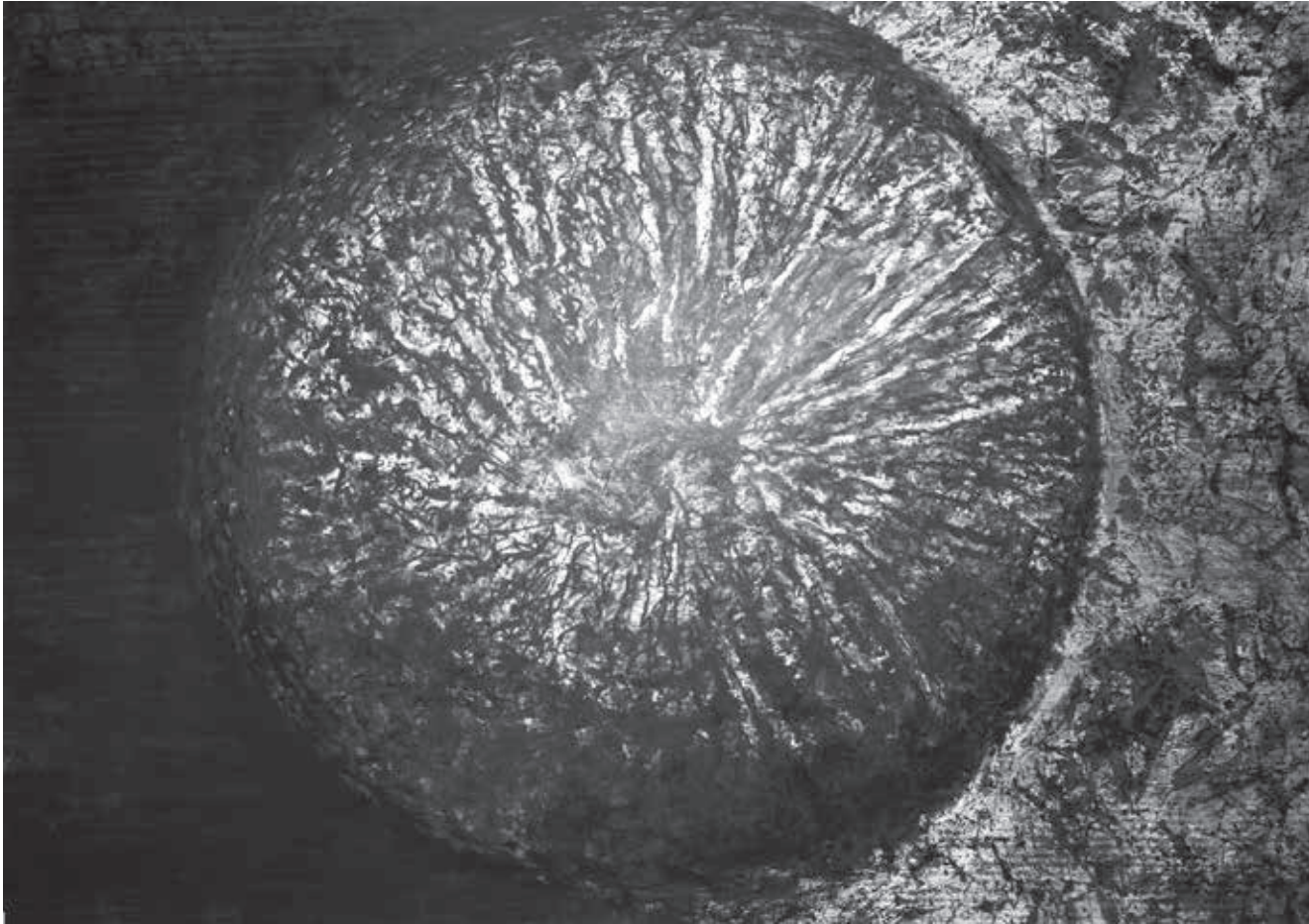
Częstą inspiracją moich rysunków jest **podróż** w przestrzeni krajobrazu z pulsującą powierzchnią wody, przesyconą światłem, tworzącą mozaikę ulotnych struktur, w których ściśle koegzystują **rytmy** poziome z wertykalnymi, statycznymi obiektami i ich odbiciami w wodzie. Woda mająca niezwykłą zdolność zapamiętywania i przekształcania obrazu jest dla mnie niewyczerpanym źródłem **inspiracji**. Ostatnie cykle graficzno-rysunkowe odwołują się do wspomnień z dzieciństwa, do czasów szkolnych: ekscytujących eksponatów naukowych, ilustracji książkowych i książek gromadzonych przez moich rodziców.

Jeszcze do niedawna rysunek był bardzo ważnym elementem procesu dydaktycznego w naukach przyrodniczych. Cenną dla mnie pamiątką i **świadectwem** potwierdzającym wagę rysunku poglądowego na studiach biologicznych są zeszyty moich rodziców z lat 60. i 70. ub. wieku, w których skwapliwie wykorzystywałem puste kartki, wypełniając je moimi dziecięcymi rysunkami i rozumiejąc już wówczas, że **rysunek** to jest naprawdę coś ważnego. Rodzice byli nauczycielami biologii. Ich metody nauczania: wykłady, ćwiczenia, pokazy, wzbogacane rysunkami powstającymi a'vista kredą na czarnej tablicy, niewyobrażalna ilość wypowiedzianych i zapisanych słów, tekstów, pojęć, definicji, schematów i rysunków stanowiła spektakl trudny do zapomnienia. Odczuwam po latach, że pracownia biologiczna mamy, była załączkiem mojej krainy **Fluxus**. Nauki przyrodnicze to obszar, w którym wiedza naukowa wynika ściśle z obserwacji i badań nad naturą, a wizerunki graficzne w mikro- i makroskali stanowią jej interpretację, zbliżając się w sposób zdumiewający do zagadnień **sztuki**. Podręczniki i wydawnictwa z różnych dziedzin nauk przyrodniczych ze względu na swój bogaty materiał ilustracyjny są niewyczerpanym źródłem inspiracji. Ta przebogata strefa ikonograficzna w postaci rysunków poglądowych, szkiców, rycin, schematów, przekrojów i wzorów, stanowi bezpośrednią **strukturę graficzną**, uczestniczącą w rozumieniu opisywanych zagadnień. Jest to także zapis idei, pojęć i procesów - czyli elementów abstrakcyjnych - poprzez znalezienie odpowiednich form obrazowania graficznego, a to już można nazwać **sztuką**.

Wizerunek graficzny przenika od wieków do **przestrzeni** życiowej człowieka. Dawniej związany był wyłącznie z tradycyjnym warsztatem graficznym i dotyczył niemal wszystkich obszarów ludzkiej działalności, a szczególnie sfery religijno-obyczajowej. Ludzka ciekawość świata była impulsem dla rozwoju ilustracji graficznej, która coraz częściej stawała się zapisem **idei** naukowych w większości dziedzin. Wszechobecny wizerunek graficzny towarzyszy człowiekowi od dziecka, ucząc rozumieć otaczającą go rzeczywistość. Tworzą go od wieków artyści graficy, ilustratorzy, rysownicy, którzy sami również wychowali się na ilustracjach i obrazach graficznych **migrujących** z różnych epok i stylistyk.

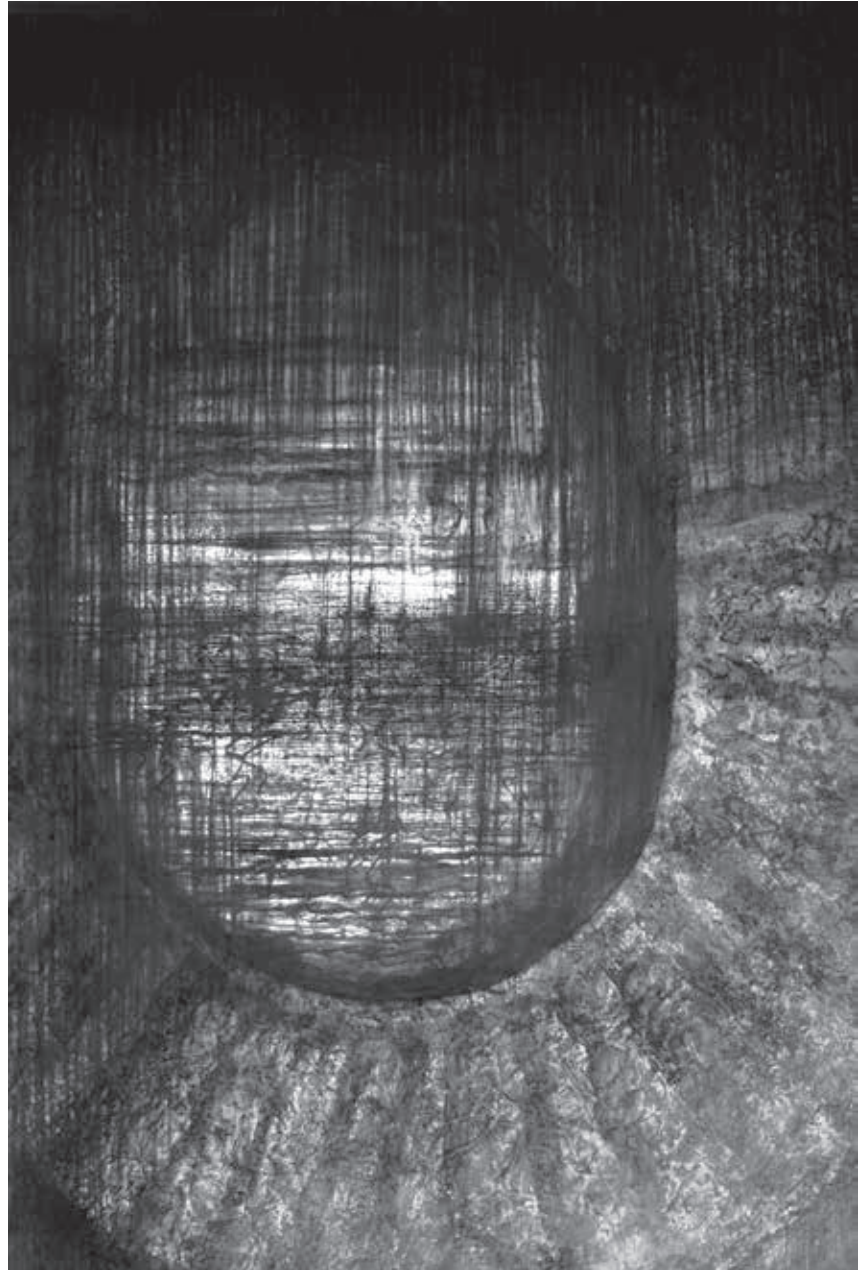

→
Rytmy III - No Exit, grafika, druk pigmentowy,
technika łączona 200/100, 2011
Rhythms III - No Exit mixed media, digital printing;
200/100; 2011

↑
Exemplum kuliste, rysunek: kredka, akryl, 100/70, 2014
Spherical Exemplum, drawing: crayon, acrylic; 100/70; 2014

→
Przestrzeń Owalna,
rysunek: ołówek, kredka, tusz;
100/70, 2014
*Oval Space, drawing: pencil, crayon,
ink; 100/70; 2014*

Andrzej Dudek-Dürer

Kilka refleksji o wideo i nie tylko...

W 1969 roku rozpocząłem realizację **life performance** Sztuka Butów – Sztuka Spodni – Sztuka Andrzeja DUDKA-DÜRERA (żywa rzeźba) w Miejscach w Których się Pojawiam... w tym czasie odkrywam w sobie świadomość Albrechta DÜRERA... Świadomość reinkarnacji staje się podstawowym aspektem filozoficznym analizowanym i **transformowanym** w twórczości wielo-medialnej. [...]

Reinkarnacja to rodzaj nadrzędnego modułu, w którym umiejscowione są przyporządkowane obszary – Sztuka Butów – Sztuka Spodni – Sztuka Andrzeja DUDKA-DÜRERA (żywa rzeźba), następnie pojawiają się **media**, które towarzyszą i dokumentują: fotografia, grafika, wideo, muzyka, malarstwo, rzeźba, instalacja, performance. Wyrazem integracji tych doświadczeń jest performance. W tym obszarze możemy wyróżnić dwa zasadnicze wątki: z jednej strony **Życia** – Andrzej DUDEK-DÜRER jako żywa rzeźba, z drugiej strony **Sytuacje, Seanse, Performances** realizowane w szczególnych miejscach świata, o określonej porze, adresowane do określonych ludzi; w tych performansach następuje integracja mediów. Istotnym aspektem moich poszukiwań i działań kreatywnych jest aspekt metafizyczno-telepatyczny. Pojawia się on w performansach, w projektach stricte metafizyczno-telepatycznych, jest obecny w różnorodnych formach **ekspresji**, ma też związek z wideo. [...]

Wideo stanowiło dla mnie rodzaj medium sprzężonego z performance, jako rodzaj dokumentacji, ale również jako narzędzie wykorzystywane w trakcie performance. Realizowałem też sytuacje w trakcie **performance**, podczas których kamera na żywo retransmitowała obraz dziejącego się performance – obraz żywej retransmisji stawał się elementem performance, a w wybranych sytuacjach poddawany był **transformacji** (performance Metaphysical – Telepathic Space 21; podczas festiwalu AVE 1991 w Arnhem). Kamera stanowiła również w pewnych sytuacjach performance life ważny element dziejącej się sytuacji – byłem jednocześnie osobą filmującą i filmowaną. Szczególne zastosowanie miało tutaj odniesienie do performance A. DUDEK-DÜRER jako **Żywa Rzeźba**, dokumentacji Sztuki Butów, Sztuki Spodni i autoportretu. [...] W innych sytuacjach obraz wideo poddawany był specjalnej obróbce – synchronizacji z wybranym autorskim dźwiękiem; operując technikami edycyjnymi (zwolnienia, przyspieszenia, **multiplikacje**, przenikania i specyficzne kolaże) – czasami wychodząc z fotografii, malarstwa i rysunku poddanych animacji obraz wideo stanowił ważny element performance w galerii. [...] Wideo jest analogicznym do fotografii narzędziem twórczym mającym funkcję, z jednej strony, dokumentalno-sytuacyjną, a z drugiej strony, bardzo złożonego narzędzia dającego możliwości zapisu różnych subiektywnych stanów i doświadczeń – formalnie tworząc nowe jakości oraz wartości. Odmienność wideo w stosunku do fotografii wynika z możliwości zapisu **obrazu dynamicznego**, synchronizacji z dźwiękiem; wiele cech tych mediów ma jednak charakter wspólny. Wideo ma podobny do fotografii charakter zatrzymania chwili, uchwycenia czasu, przekształcenia rzeczywistości, metoda kreacji i konstrukcji nowego wymiaru, aspekt dokumentalny ma naturę pozornej obiektywności. Wynika to z wielu decyzji związanych ze sposobem tworzenia ujęć i kadrów, miejscem, światłem, **stanem świadomości** i ducha osoby operującej kamerą. [...]

Elementy żywej rzeźby, Sztuka Butów – Sztuka Spodni – *Sztuka Włosów* (nie obcinanych od 1969 roku) mają dla mnie znaczenie symboliczne. Mają one odniesienie do formuły reinkarnacji – są jak gdyby jej materialnym przejawem. Ujawniając stany skrajne dotykają krawędzi *życia i śmierci*, stale zmieniając i odradzając się, nabierają innej formy i wymiaru, ciągle prowokują, zbliżają się do punktów krytycznych i oddalają. Są demonstracją idei, że *sztuka* to coś więcej niż produkty; ujawniają też szeroko rozumianą ideę sztuki jako proces, kreatywność, *komunikacja*...

001 Czasami widzę nie wyraźnie – A. DUDEK – DÜRER Żywa Rzeźba, instalacja multimedialna, projekcja wielkoformatowa na ekran usypany z maki, 2004-2009.

001 *Sometimes I see no clearly – A. DUDEK – DÜRER Living Sculpture, multimedia installation, large format projection on a screen dump of poppies, 2004-2009.*

001 Czasami widzę nie wyraźnie – A. DUDEK – DÜRER Żywa Rzeźba, instalacja multimedialna, projekcja wielkoformatowa na ekran usypany z maki, 2004-2009.

001 Sometimes I see no clearly – A. DUDEK – DÜRER Living Sculpture, multimedia installation, large format projection on a screen dump of poppies, 2004-2009.

→ Andrzej Fydrych

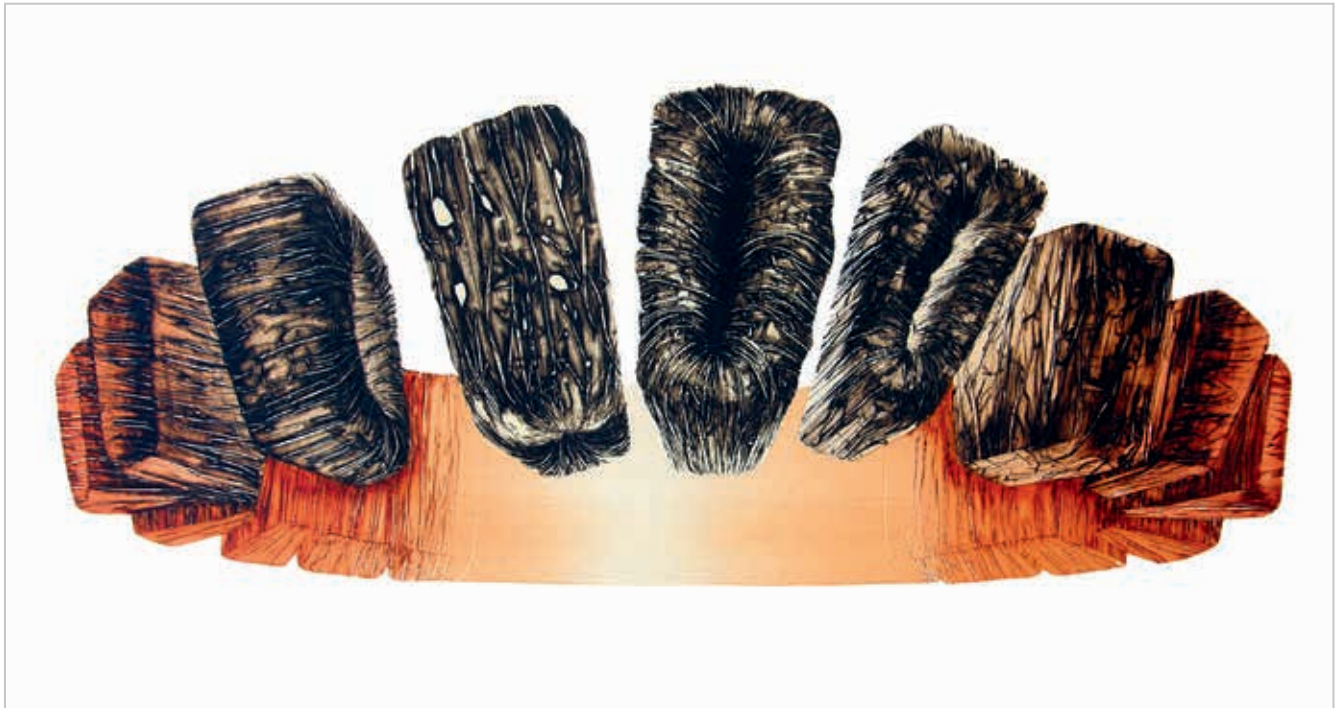
(...) Spotkanie z tą intrygującą **audio i wizualnie** twórczością jest wartościowym doznaniem

– dla jednych na poziomie czysto estetycznym i sensualnym, dla innych w obszarze mentalnym lub duchowym.

Konsekwentnie i na swój sposób metodycznie badając możliwości wizualnego zapisu przepływu **dźwięku** przez formę **plastyczną**, łódzki artysta wpisuje się w wielowiekowe poszukiwania porządku w otaczającym nas chaosie, uniwersalnej harmonii i ładu, rozumianego dosłownie, ale i abstrakcyjnie.

Fascynuje go dualizm przeciwstawnych pojęć, jak np. dobro i zło; **symbioza sztuk** wyrażająca się w łączeniu muzyki i malarstwa. To sztuka sugestywna i liryczna, a przy tym zdyscyplinowana warsztatowo i kompozycyjnie, **sztuka** inspirowana życiem i życie afirmująca, co rzadko się dziś we współczesnym malarstwie zdarza – niosąca pozytywny ładunek **myśli, emocji i energii**. Autor przyporządkowuje swoje aktualne poczynania do nadrealizmu, ja jednak widziałabym w nich echa tradycji łódzkiego konstruktywizmu i myślenia awangardowego, progresywnego i otwartego. Jego twórczość jest bowiem ewoluującym procesem, którego **źródła** tkwią w rzeźbie i grafice warsztatowej.

Monika Nowakowska

↑
Istnienie I kolografia, wypukłodruk 67/120, 2010
Existence I relief printing, collagraphy; 67/120, 2010

↑
Kształt pewnego dźwięku III, kolografia, linoryt, 60/120, 2013
The Shape of A Sound III, collagraphy, linocut; 60/120, 2013

↑
Istnienie II kolografia, wypukłodruk 67/120, 2010
Existence II relief printing, collagraphy; 67/120, 2010

*Fragmety tekstu Dariusza Leśnikowskiego z katalogu „Graficzny obraz nieba”.
Galeria AMCOR, Łódź 2012*

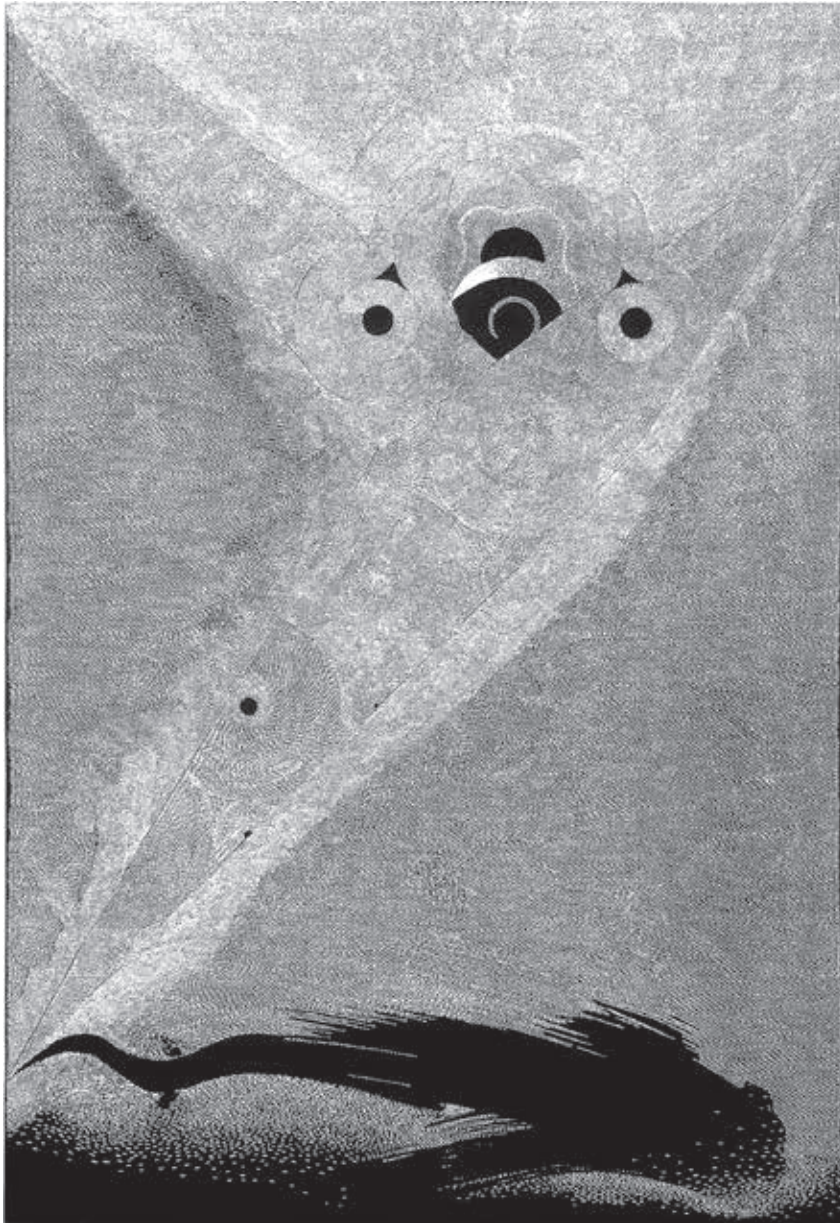
„W przestrzeni obrazów świecą tysiące gwiazd, tną niebo mleczne drogi, wirują planety, jaśniejają słońca. To **świat niewyczerpanej mocy**, świat początku i końca materii, jej zagęszczania i rozrzedzania. Formy rodzą się i wibrują, giną w otchłaniach czarnych dziur. Słońce wybucha i promieniuje energią. Wszystko w tych pracach pulsuje, oddala się i przybliża – tworzy **kosmiczny wir**, w którym wszystko się rodzi i zatracza. Uniwersalna harmonia nabiera wymiaru mistycznego...

...To, że w penetrowaniu **przestrzeni duchowej** ważniejsze jest samo w niej podróżowanie, obcowanie z tajemnicą niż ostateczne poznanie i osiągnięcie kresu – wydaje się truizmem. Jaki może być charakter tej wędrówki? Duchowa podróż do sanktuarium to **pielgrzymowanie**.

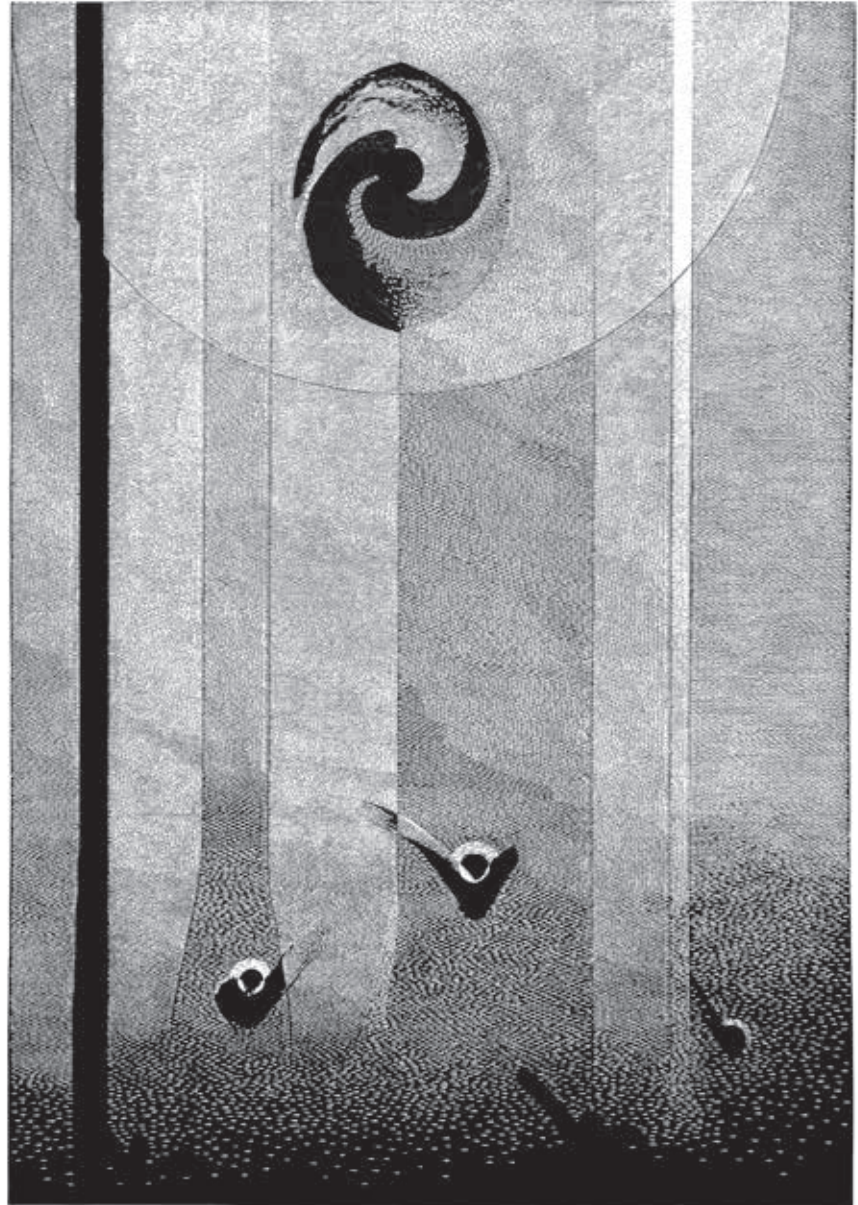
Motywację dla bycia w drodze stanowi **świadomość** istnienia transcendentnego, potwierdzana codziennymi cudami egzystencji, choćby tej najniższej rangi. Ścieżkę wytycza Mleczna Droga. Poszukiwania kierunku mają tu zatem wertykalny wymiar. Dzięki znanemu drogowskazowi nie jest się już zagubionym w labiryncie podróży, lecz tym, który zagłębiając się w tajemnicę, poszerza świadomość na drodze poszukiwań. Takim podążaniem za osią świata jest właśnie każdy akt artystyczny. W twórczości Dariusza Kacy nie tylko fizycznie, w motywach obrazowych, łączy się **Ziemia z Niebem**. Wytyczana zostaje także linia łącząca elementy **mikrokosmosu z makrokosmosem**, ziemską egzystencją wznosi się – w języku mitologicznym – ku temu, co nieosiągalne i właśnie z tego względu upragnione...”

↑
Moje Trajektorie, przestrzenny obiekt graficzny, 81,2x100x100, 2009
My Trajectories, spatial graphic object, 81,2x100x100, 2009

←
Pogromca cienia, linoryt 95/65, 2012
Shadow Vanquisher, linocut, 95/65, 2012

→
Tam gdzie rodzą się Serafyny,
linoryt 95/65 cm, 2012
When the Seraphs are born,
linocut, 95/65cm, 2012

W obliczu natury następuje moje skupienie i uważne zamyślenie się nad kosmosem w mikro i makro skali, gdzie uwagę poświęcam zarówno rozległemu pejzażowi jak i pojedynczym jego elementom.

Uważam bowiem, że ten jeden jak i drugi są równie ważną częścią natury.

Mój stosunek do natury od wielu lat jest niezmienny, oglądam i postrzegam ją z pokorą.

Łączę jednak ten żywy stosunek do natury z przemyślaną transpozycją doznanych wrażeń.

W przestrzeniach budowanych w obrazach wychodzę zawsze od układów istniejących w rzeczywistości.

Choć związek z naturą nie jest już bezpośredni to wszystko co tworzę, w mniej lub bardziej widoczny sposób, od niej pochodzi. Tkanka materii, żyjąca i pulsująca w obrazach nie jest naśladowaniem przyrody, nie jest naturalistycznym jej ujęciem, nie odtwarza wiernie ani jednego szczegółu.

Nie interesuje mnie detal, lecz sposób budowy postrzeganych struktur.

W obrazach nie ujawniam tożsamości miejsca, koncentruję się natomiast na pogłębieniu ekspresji wybranych w nim form plastycznych, zredukowanych do prostych elementów, ekwiwalentów wizualno - emocjonalnych natury. Już nierzeczywiste fragmenty obrazów zaczynają żyć własnym bytem. Niedookreślone formy przypominają mogą tylko swą proveniencję.

Światło w kontraście z warstwami, nagromadzeniami linii i plam barwnych o różnych tonacjach wyznacza moją nierzeczywistą przestrzeń; uchwyconą, wyobrażoną i zapisaną na płaszczyźnie za pomocą własnych reguł. Nie jest to przestrzeń obiektywna, możliwa do określenia, zmierzenia, pozwalająca na wytyczenie jej granic, czy uwarunkowana jakimikolwiek prawami.

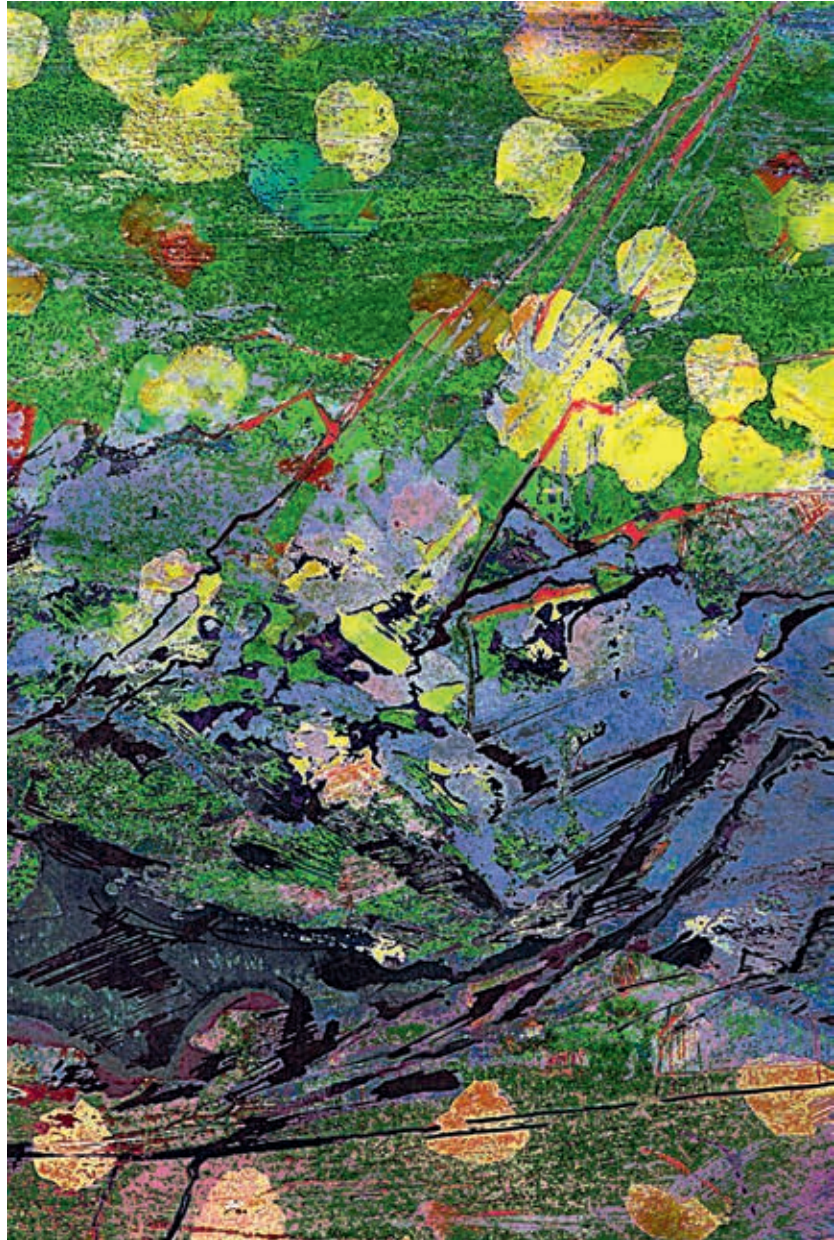
To przestrzeń moich obrazów.

Nieustannie poszukuję prawdy o naturze, przez coraz wnikliwszą obserwację zjawisk i stosunków w niej panujących. Staram się dotrzeć jej istoty natury, do elementarnych, skupionych w niej jakości, z których dopiero później wyłoniło się wielkie bogactwo znaczeń rzeczywistego świata.

Bóg stwarza naturę, ja tworzę jej obrazy przefiltrowane własnym doświadczeniem, kontemplacją i emocjami.

Proponuję odbiorcy chwilę skupienia, otwieram się na jego wrażliwość i wyobraźnię.

Lokując w obrazach swoje myśli, emocje i przeżycia, wierzę, że są odbiorcy o podobnej wrażliwości.

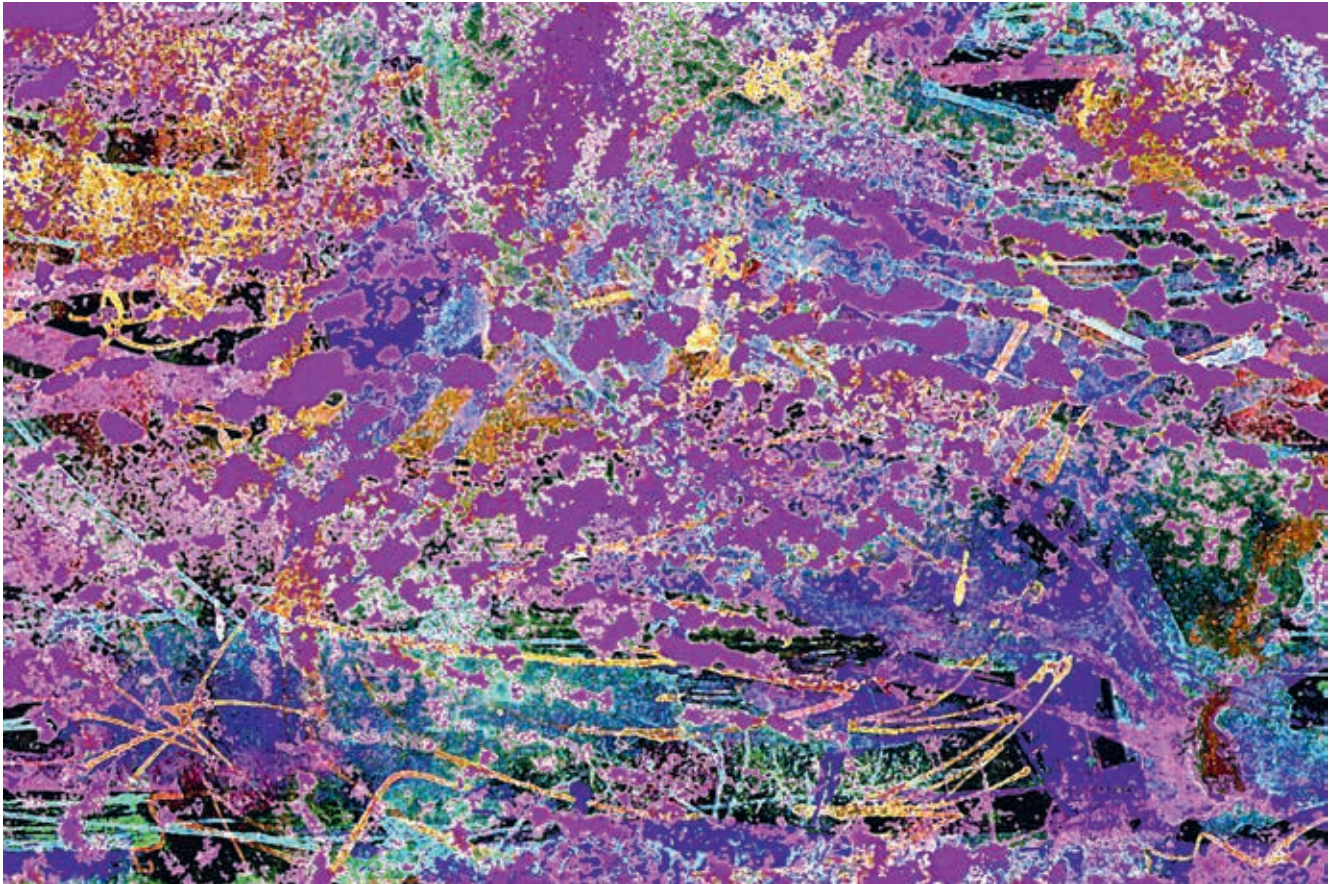

→
Transmigracje 3,
technika własna, papier, 90x60, 2013
Transmigration 3,
own technique, paper, 90x60, 2013

↑
Interim 3, technika własna, 60x90, 2013
Interim 3, own technique 60x90, 2013

↑
Anestomosis 4, technika własna, 60x90, 2013
Anestomosis 4, own technique 60x90, 2013

→ Krzysztof Kula

Podniesienie ...

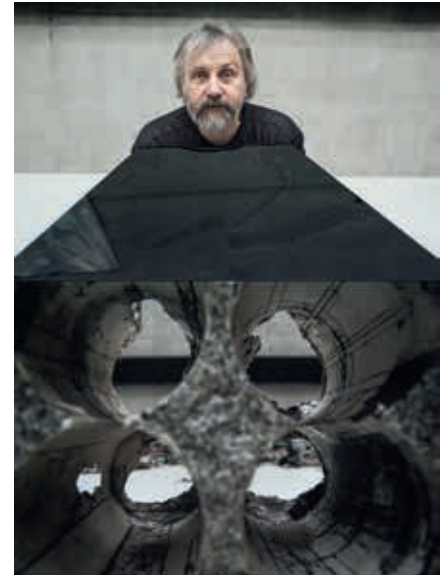
Myśląc o tak zatytułowanej mojej graficznej instalacji, nie sposób nie wrócić do sytuacji, w której parę lat temu „prześwietlałem” transparentne matryce światłem. Działo się to w romańskiej rotundzie św. Mikołaja w Cieszynie. To miejsce szczególne, historycznie unikatowe, a jego modelowa wręcz **przestrzeń** architektury sakralnej nie skłania raczej do traktowania poważnie ryzykowej propozycji zrealizowania w jej wnętrzu wystawy. Miałem więc poważne wątpliwości, jaki ukryty sens może mieć dla mnie sytuacja, w której stoję wobec faktu ewentualnego zrobienia wystawy w tak wymownie naznaczonej pierwiastkiem „sacrum” przestrzeni. A jednak, jakby domagając się od siebie samego powodu i jasnej intencji, aby tam właśnie pokazać realizowany od lat cykl „Poliptyk”, zdecydowałem się podjąć próbę. Minimalizując zatem aranżację **instalacji graficznej** do prostej formy zaistnienia przez „akt” wniesienia matryc i sytuowania ich pod ścianą, centrycznego wnętrza świątyni uznałem, że jest to jedyny adekwatny scenariusz ich reprezentacji wobec tego miejsca. Stawiając matryce, jak obiekty bezceremonialnie oparte o ścianę i prześwietlając je delikatnymi smugami światła od awersu na zewnątrz - ujawniłem tym samym kontekst z miejscem. Dopełnieniem układu stał się niespokojny żywy płomień świecy przed każdą z matryc. Wszystkie elementy usytuowane w świątyni w świetlnym kręgu sztucznego i naturalnego **światła**, zmieszały się razem w koherentną całość z wyraźną dominacją nikłego płomienia i jego symboliką. Zaprezentowana w tej przestrzeni forma poliptyku, nałożona na kamienną strukturę budowli zasymilowała się nieprzewidywalnie z wnętrzem świątyni. W mensie kamiennego ołtarza stanowiącego centrum prezbiterium w znajdującym się tam zagłębieniu na relikwiarz, umieściłem źródło światła - latarkę. Efektem nobilitacji tego praktycznego przedmiotu było nikłe światło w fotogeniczny sposób prześwietlające graficzną odbitkę jednej z matryc stojących nieopodal. Efemeryczny odbłask z relikwiarza miał wyznaczony żywotnością baterii czas na swoje trwanie i zaznaczył krótko **ślad** mojej obecności w tym miejscu.

„Wiekowa” już choćby ze względu na fakt sąsiadujących zbiorów Muzeum Archidiecezjalnego w Katowicach galeria Fra Angelico przez niemal dekadę była moim „twórczym laboratorium” i miejscem **prezentacji mojego myślenia** o grafice dzięki współpracy z jej gospodarzem, który konsekwentnie oswajał tę przykościelną przestrzeń ze sztuką współczesną. Tam też w pewnym momencie w okolicznościach mojej wystawy związanej z kolejnym krakowskim Triennale, pozwoliłem **światłu** odegrać rolę ujawniającą to co aktualne w mojej grafice. Matryce, których powierzchnie penetrowała jasność, intencjonalnie sytuowałem tylko na podłodze galerii w horyzontalnych naprzemiennych warstwowo układach, pozostawiając w biernej nieaktywności zazwyczaj ekspozycyjnie eksploatowane ściany galerii. Transparentna chromatyka matryc ukazywała stopniowo swoje asocjacje z przywoływanym wspomnieniem kolońskiego witrażu Richtera i maceracją spełnionej na powierzchni dotknięciem farbą i odbiciem matrycy.

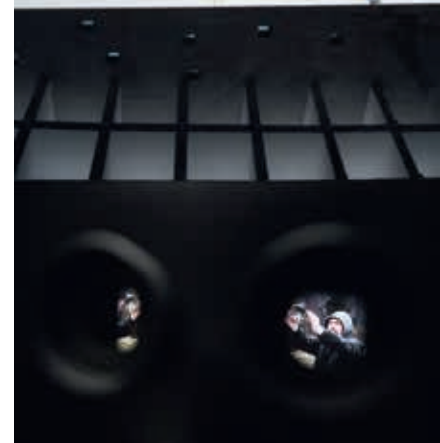
Innym znaczącym miejscem, które przywołuje refleksja nad „Podniesieniem” jest stały punkt na mapie moich twórczych doświadczeń - mały przysiółek, ulokowany niedaleko Babiej Góry w Beskidzie Żywieckim. W ubiegłym roku, będąc tam nierekreacyjnie, a w okolicznościach wieczornych zapaliłem z synem ognisko. Było nietypowo, bowiem krótko po roznieceniu **ognia**, płomień przysłoniętego ogniska bynajmniej nie od wiatru pod powierzchniami

moich matryc, rozpalając się powoli to szybko gasnąc stały się **źródłem** długiego trwającego prawie do świtu świetlanego spektaklu. Słomiany ogień dosłownie i w przenośni tworzył rysunek światłem pod postacią nakładającej się repetytywnie **narracji obrazów** w symbiozie z naturą. Matryce nieodwołalnie zmieniały się i dematerializowały na skutek temperatury i mojej radykalnej acz nie zdesperowanej decyzji. Swoje powierzchnie odbijały jak w lustrze tej pozornej tylko poniewierki. Jedynie aparat programowo i na chłodno zapisywał kolejne zdjęcia z tego późnego wieczora, stając się **kalejdoskopem** obrazów z Koszarawy Bystrej.

Kolejnym razem, w twórczej kooperacji z Grzegorzem Banaszkiewiczem, ponownie w **przestrzeni** „otwartego” górskiego atelier doszło do reinkarnacji wyeksploatowanych już wydawać by się mogło zupełnie matryc. Wysypałem ich fragmenty i cząstki nadpalone i połamane w płomieniu na przygotowane jak obrus na trawie białe płótno. Zdecydowałem, że w prostym i symbolicznym geście uniosę każdy fragment odrywając go od ziemi i zatrzymując choć na chwilę na wysokości wzroku podejmując próbę jego **reaktywacji**. Ujawniło to w moim przekonaniu, poprzez nieomal choreograficzny ruch dłoni w akcie podniesienia zdegradowaną matrycę i ponawiane wielokrotnie odbicie w moim spojrzeniu na nową jej reprezentację. Zapisywany filmowo i fotograficznie materiał dokumentalny stał się surowcem do powstania **instalacji stereoskopowej**, której kształt i ideowy przekaz chciałbym traktować jako wizualną korespondencją z tematem projektu, w którym z wielką przyjemnością biorę udział.

→
 PODNIESIENIE /2014
 Instalacja graficzna 3D
 Technika: Banaskop,
 fotografia
 stereoskopowa, grafika,
 matryce, zwierciadło,
 liście, siano, popiół,
 performance
 /slide – show/
 Współpraca
 z Grzegorzem
 Banaszkiewiczem –
 graficzna wizualizacja
 przestrzenna
 Elevation/2014
 3D graphic installation;
 mixed media: Banaskop,
 stereoscopic
 photography, prints,
 matrices, mirror,
 leaves, hay, ash;
 performance
 (slide-show)
 in cooperation with
 Grzegorzem
 Banaszkiewiczem
 (graphic space
 visualisation)

↑ →
PODNIESIENIE /2014, Instalacja graficzna 3D
Technika: Banaskop, fotografia stereoskopowa, grafika, matryce, zwierciadło, liście, siano, popiół, performance /slide - show/
Współpraca z Grzegorzem Banaszkiwiczem - graficzna wizualizacja przestrzenna
*Elevation/2014, 3D graphic installation;
mixed media: Banaskop, stereoscopic photography, prints, matrices, mirror, leaves, hay, ash; performance (slide-show)
in cooperation with Grzegorzem Banaszkiwiczem (graphic space visualisation)*

Inspiracją do moich grafik są zniszczone i opuszczone betonowe **przestrzenie** po infrastrukturze przemysłowej. Każda z grafik zbudowana jest z **istniejącego** elementu, wycinka obiektu i **przetworzona** przeze mnie. Daje im nowe znaczenie, umieszczam w **odrealnionej** przestrzeni.

Interior X, druk cyfrowy, 118/88
Interior X, digital print, 118/88

↑
Underground IX, druk cyfrowy, 118/88
Underground IX, digital print, 118/88

DIALOG NATURY I KULTURY.

Podobieństwo odnajdywania form.

Czy nie jest tak, że nam się wydaje, że myślimy słowami?

W rzeczywistości to może **słowa** jako obrazy do nas przemawiają.

Nieustannie słowa przemieniają się w obrazy, a obrazy w słowa...

Myśli, wyobrażenia, a przy tym wielość różnorodnych doznań emocjonalnych.

Trudny obraz do uchwycenia - **proces twórczy**. To jakby przestrzeń, w której wszystko płynie, przemija...

Jak pisał w jednym ze swoich esejów Jan Tarasin - to droga i niekończąca się podróż w twórczej przestrzeni;

także sposób fizycznego, czysto zmysłowego kontaktu ze światem. To ciągłe **poszukiwanie**,

które ma coś z charakteru tego pierwszego, naturalnego, może trochę dziecięcego gestu

- odkrycia, fascynacji, gry wyobraźni, zabawy. Bez takiego podejścia do mojej własnej drogi twórczej,

nie mogłabym **stworzyć** rzeczy własnych, ważnych...

Czytam Naturę jak tekst. Zapisuję jej obrazy za pomocą własnego **alfabetu**.

Cały makro i mikrokosmos w znakach, literach, piśmie. Staję się kaligrafem kreślącym znaki świata realnego,

ideogramy bytów tego, co widzialne - **Natury i Kultury**. Tu rzeczywistość widzialna, racjonalna łączy się

z symboliczną rzeczywistością intuicyjną, przestrzenią znaku. Tą samą, ale przetworzoną za pomocą języka sztuki.

Pamięć realnego obrazu i nowy, intencjonalny obraz znaków, nakładają się na siebie podczas odbioru konfrontując

oba sposoby widzenia. W obu tych sposobach percepcji racjonalnej i intuicyjnej jest **jedność**.

Dialog pomiędzy nimi to poszukiwanie dziedzictwa in crudo - jak w czystej muzyce ludowej,

tylko naturalne dźwięki, pierwotne, adresowane do każdego. Charakterystyczny „pejzaż formalny”

i treściowy jaki da się uchwycić w mojej twórczości, wypłynął przede wszystkim z bezpośredniej obserwacji

i inspiracji Naturą, jak również Kulturą, **pismem**. Stał się pretekstem do dialogu między nimi.

A wszystko to zaczęło się jedenaście lat temu, na III roku studiów, w Pracowni Technik Drzeworytniczych prowadzonej przez prof. Andrzeja Mariana Bartczaka. Tam napisałam swój pierwszy program artystyczny.

Zabieg dydaktyczny pedagoga okazał się bardzo skuteczny, zmusił mnie do głębszych poszukiwań

i stał się niezmiernie ważnym punktem wyjścia na mojej drodze twórczej, nakreślił główny jej temat

nie tylko w grafice, ale również w malarstwie, rysunku. **Fascynacja** znakiem, literą, tekstem,

słowem pisanym wprowadziła moją wyobraźnię w nieznane mi dotąd przestrzenie. Odtąd znaki te i obrazy

stały się w mojej twórczości istotnym składnikiem artystycznej wypowiedzi, materia plastyczną,

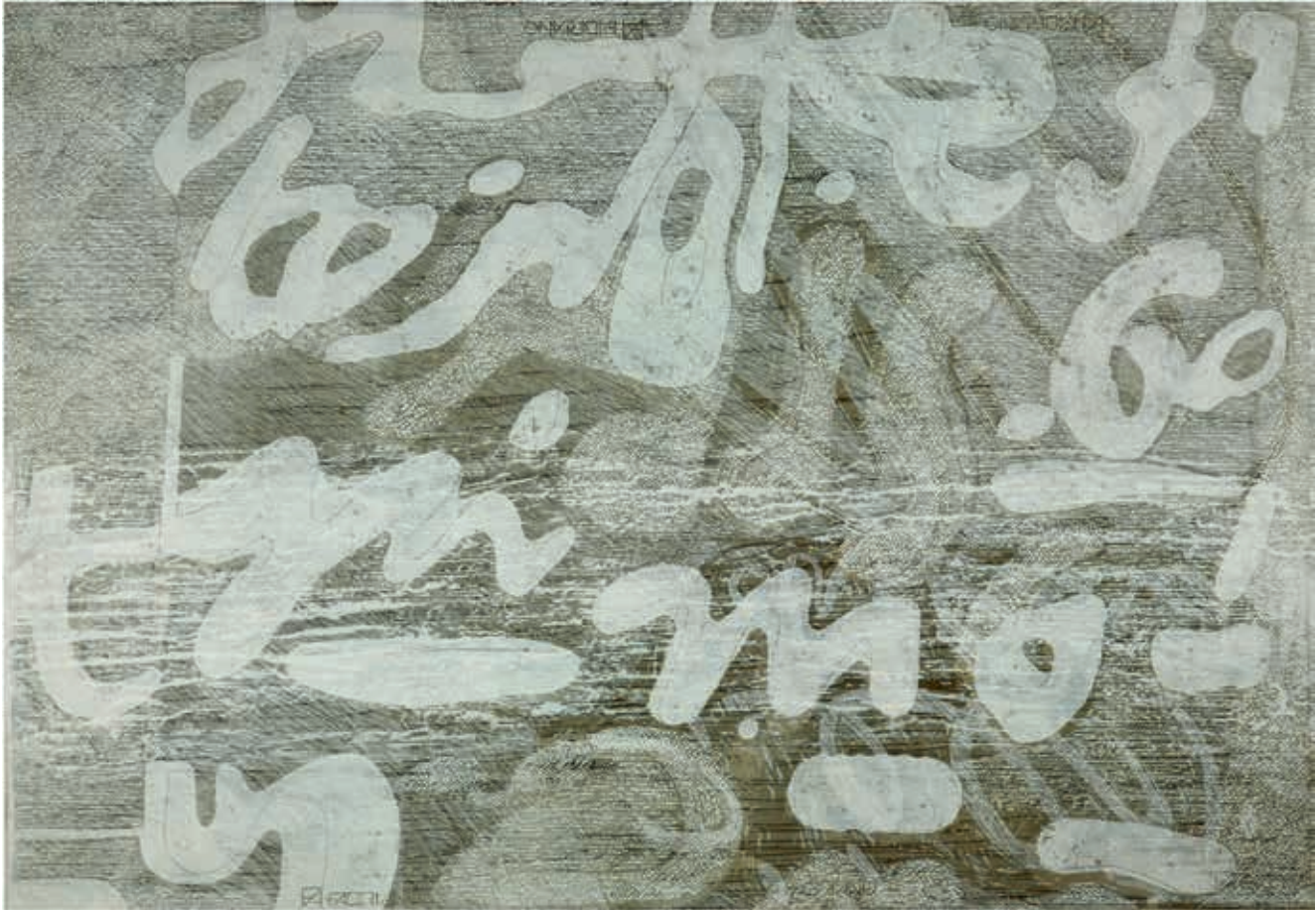
rejestracją gestu, sposobem zapisania treści z wykorzystaniem jej wartości **kaligraficznych**.

Dziś fascynacja **literą**, znakiem wciąż trwa, otwieram jednak jej nowe rozdziały.

Jeden z nich to: *Trzy przecinki. Podwójne życie znaków*.

↑
Wielki Cykl - Pejzaż semantyczny IV, druk wypukły, 70x100cm, 2013/2014 r.
The Big Cycle - Semantic Landscape IV, relief printing; 70/100; 2013/2014

↑
Wielki Cykl - Pejzaż semantyczny I, druk wypukły, 70x100cm, 2013/2014 r.
The Big Cycle - Semantic Landscape I, relief printing; 70/100; 2013/2014

↑
Wielki Cykl - Pejzaż semantyczny III, druk wypukły, 70x100cm, 2013/2014 r.
The Big Cycle - Semantic Landscape III, relief printing; 70/100; 2013/2014

→ Zdzisław Olejniczak

Zdzisław Bogdan Olejniczak tworzy gruntownie przemyślane, zrównoważone kompozycje o **archeologicznych** podziałach. Mają one lekko zakłóconą symetrię, czy to przez sam układ form czy przez ich wypełnienie zróżnicowanymi **strukturami**: równolegle biegnących linii, krótkich kresek czy punktów. Artysta unika silnych kontrastów i światłocienia, wskutek czego jego linoryty **działają** spokojną, wyzbytą emocji szarością i bielą.

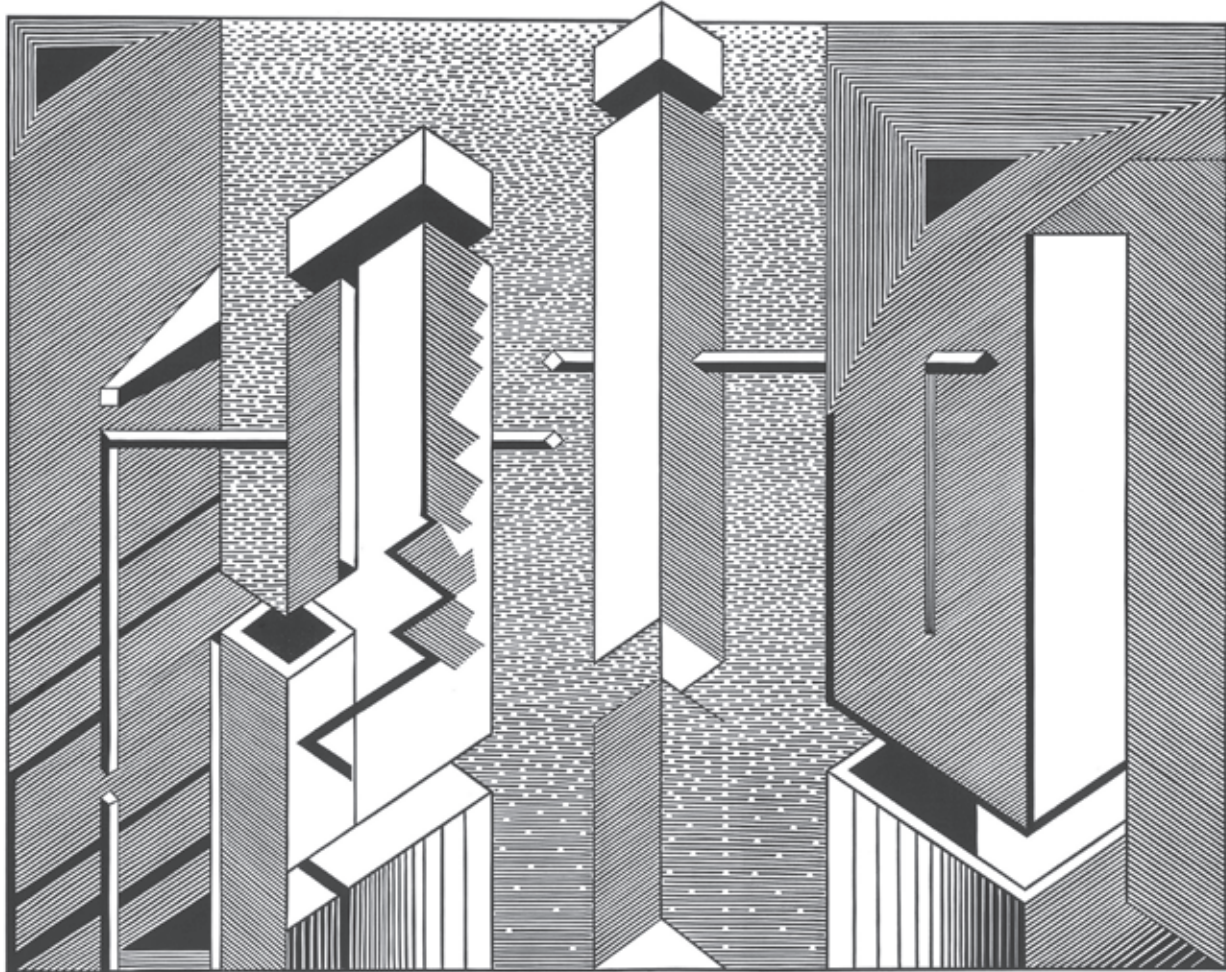
Bożena Kowalska, 2010 - ze wstępu do katalogu Artyści w świecie geometrii, Galeria Wieża Ciśnień, Kalisz

Opis werbalny lub pisany nigdy nie dokona w pełni **analizy** prac malarskich, rysunkowych czy graficznych. Trudno jest opisać to, co ma służyć informacji lub analizie wizualnej, a jeszcze trudniej oddać ich przekaz duchowy. W moich pracach, częstymi elementami kompozycji są **figury niemożliwe**. Dlaczego? Może dlatego, że są one czymś „nad” lub „w pod” świadomości każdego człowieka.

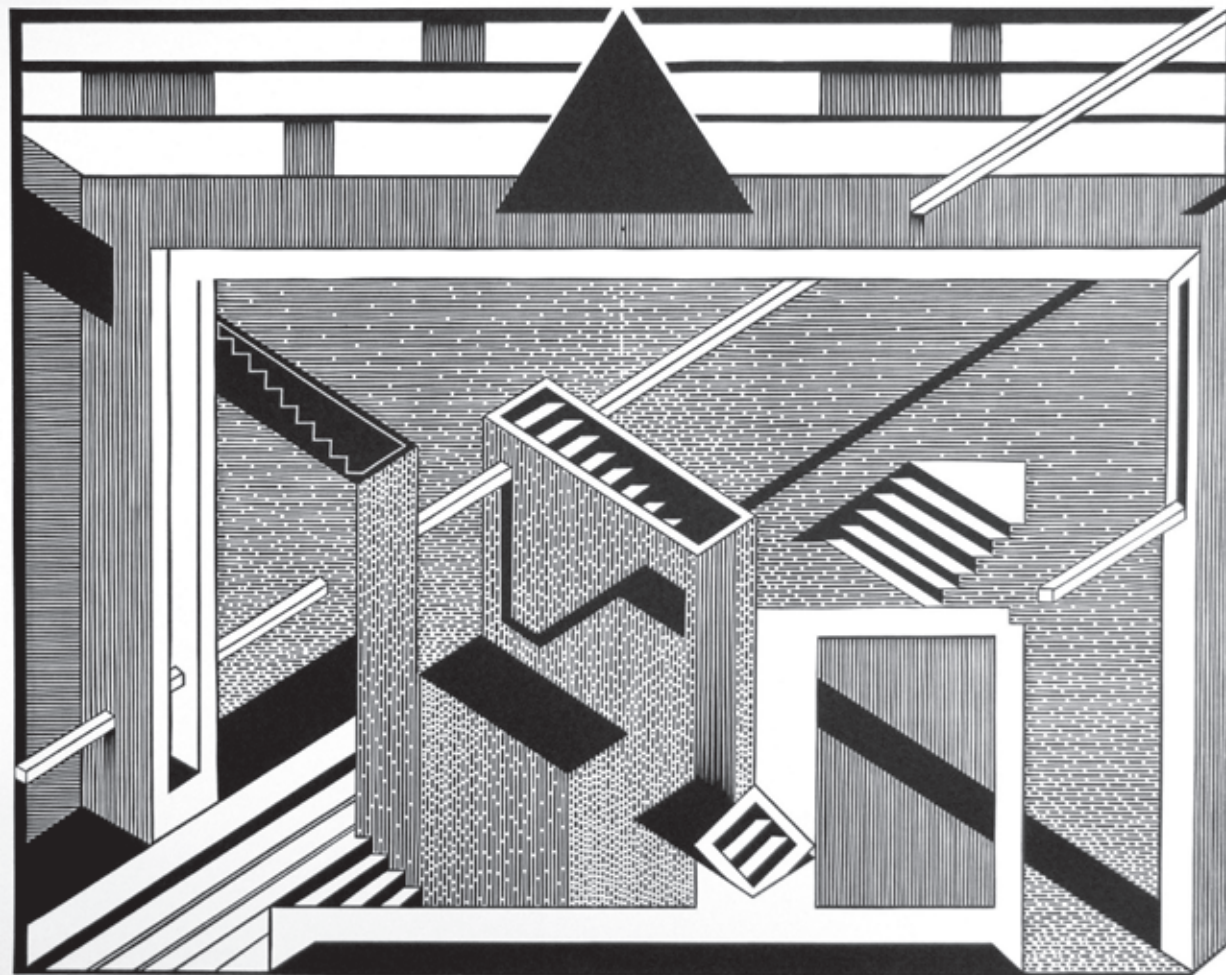
W dziejach ludzkości niejednokrotnie, to dążenie do fikcji, nierealności, **budowało** w końcu coś realnego. Podnosiła ludzką podświadomość do kolejnych zmagania z przyrodą, z kosmosem. To, że staram się tak zestawić linie lub plamy, dążę do pewnej tajemniczości elementów, **znaków**. Staram się nie ujawniać w pierwszym kontakcie wzroku brył. Dzięki takim zabiegom obserwator wnika w głąb, śledzi charakter formy. Dochodząc do końca jednych brył, rozpoczyna rozpoznawanie innych. Zabieg pozornie prosty, ale **ponowne przejścia** budzą w nim pewną **nierealność**. Może odnajduje wtedy pewne związki między swoimi doznaniem we śnie, a przeżyciami na jawie.

Zdzisław Olejniczak, 2014 - ze wstępu do katalogu Układ ciągłości, Galeria w Hallu Centrum Kultury i Sztuki, Kalisz

↑
A może białe jest czarne, linoryt 57,5/73,5 ,2013
And maybe white is black linocut; 57,5/73,5; 2013

↑
Komnata Ozyrysa, linoryt, 58/73 2012
A Chamber of Osiris, linocut; 58/73; 2012

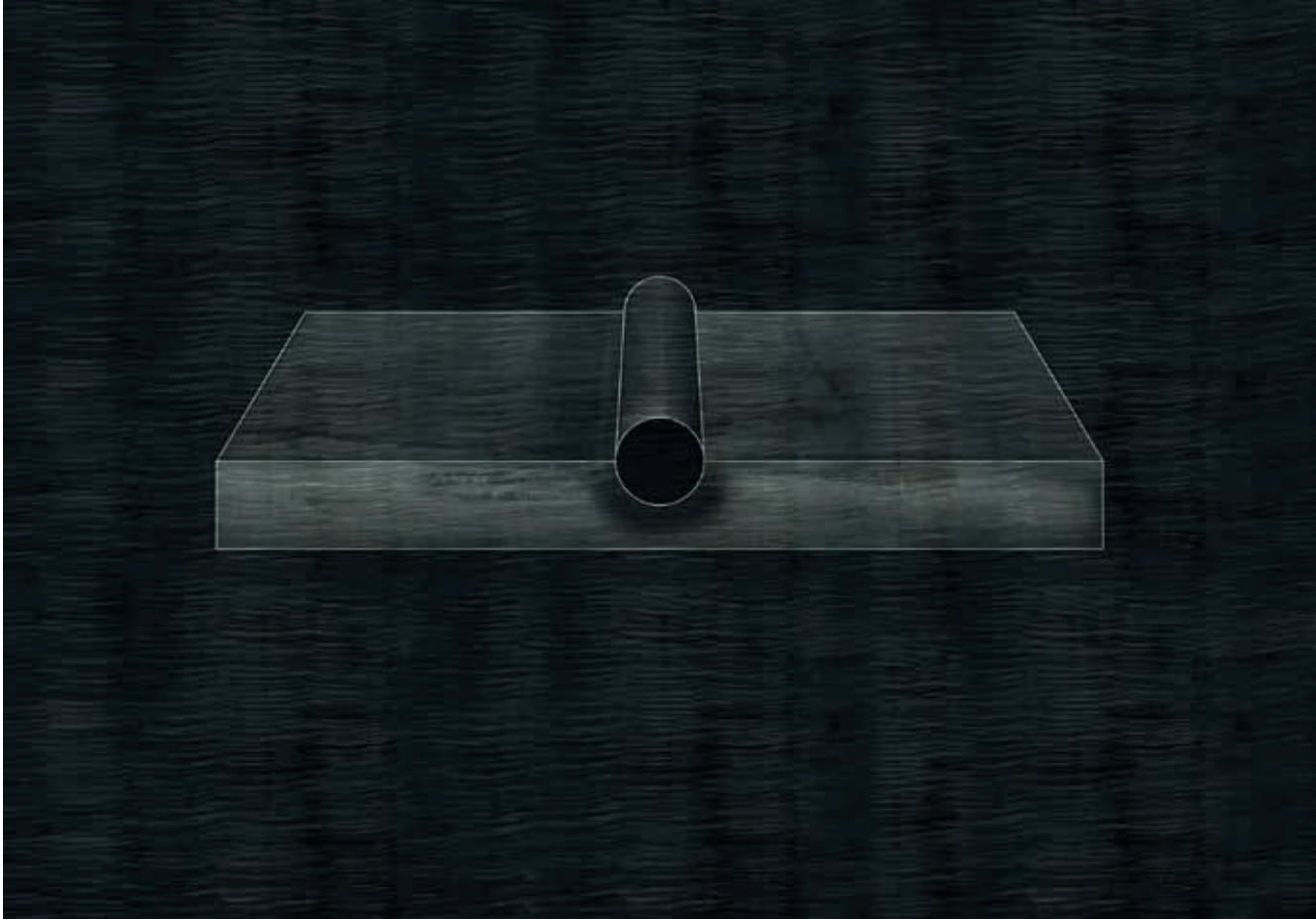

↑
Moja pinakoteka, linoryt, 58/73,3, 2014
My Pinacotheca, linocut; 58/73,3; 2014

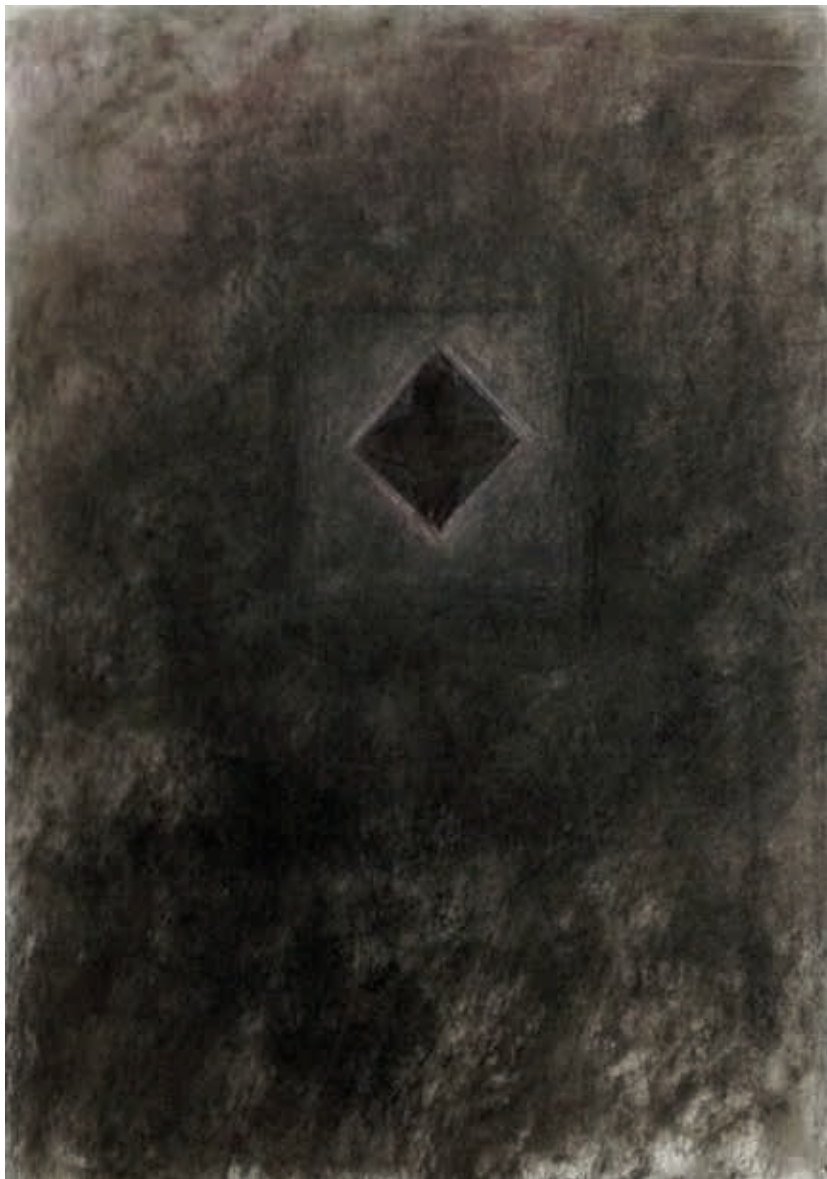

Bez tytułu, druk cyfrowy 70/100 cm, 2010
Untitled digital print, 70/100 cm, 2010

↑
Bez tytułu, druk cyfrowy, 100/70 cm, 2010
Untitled digital print, 100 /70 cm, 2010

←
TĘSKNOTA. II, 44/ 31, węgiel, pastel, 2014
Longing II, charcoal, pastel, 44/31, 2014

↑
TĘSKNOTA. III, węgiel, pastel, 34/51, 2014
Longing III, charcoal, pastel, 34/51, 2014

Krystyna Szwajkowska

Krystyna Szwajkowska – moja litografia

Od momentu, kiedy powstały moje pierwsze **litografie** pracuję wyłącznie w tej technice, gdyż tylko litografia pozwala mi na pozostawienie bezpośredniego swobodnego śladu gestu mojej ręki podczas rysowania; daje wielkie możliwości ekspresji a **naturalność** pracy na kamieniu nie jest ograniczona charakterem techniki. Litografia zmusza do różnych działań, w tym wielu czynności technicznych, a zrealizowanie litografii barwnej jest szczególnie skomplikowane, podlega wielu rygorom. Artysta litograf musi zatem bardzo **precyzyjnie** planować swoją pracę i przewidywać określony efekt. Do osiągnięcia zamierzonego celu jest mu potrzebna profesjonalna wiedza warsztatowa. W moim przekonaniu litografia daje twórcy tak ogromne możliwości działania jak żadna inna technika graficzna, dysponuje szeroką gamą środków pozwalających osiągnąć najbardziej nawet skomplikowane **materie rysunkowe** czy zestawienia barwne.

Większość moich prac /tych powstałych do roku 2006/ tworzyłam przy użyciu prasy offsetowej, w którą wkładam kamień litograficzny z wcześniej przygotowanym rysunkiem, wykonanie odbitek następuje metodą druku pośredniego. Kolejną warstwę koloru w odbitce uzyskuję poprzez **redukcję** rysunku, usuwam część rysunku, przygotowuję i w ten sposób uzyskuję następny kolor. Nigdy do tej pory nie używałam blach aluminiowych. Moja ulubiona materia to **powierzchnia kamieni**, skał, ich chropowatość, zadrapania, pęknięcia, rysunek.

Od roku 2007 stopniowo zaczęłam odchodzić od tworzenia litografii na prasie offsetowej. Na nowo odkryłam **wartość obrazu** komponowanego przy użyciu prasy ręcznej. Zwróciłam się bardziej ku wartościom malarskim w litografii, a najnowszy cykl prac pt. „**Struktury życia**” jest tego przykładem. Realizuję go od 2013 roku, obraz buduję z barwnych plam najczęściej malowanych tuszem, w kolejnych warstwach dołączam też rysunek linearny. Pierwsze prace z tego cyklu i niektóre powstające obecnie łączone są z innymi technikami, najczęściej z drukiem wklęsłym- suchą igłą. Jest to wzbogacenie dzieła o nowe **wartości**, wzmocnienie, zestawienie kreski litograficznej z **intensywną** wyrazistą kreską suchej igły.

Krystyna Szwajkowska

Autorka publikacji:

„Litografia-tradycja i współczesność”, 2007

„Litografowie polscy XXI wieku. Współczesna sztuka litografii w Polsce”

↑
Struktury życia V, litografia, 39/53, 2014
Structures of Life V, lithography, 39/53, 2014

↑
Struktury życia XIII, litografia, 48x83, 2014
Structures of Life XIII, lithography; 48/83, 2014

↑
Struktury życia XIV, litografia, 51/85 cm, 2014
Structures of Life XIV, lithography; 51/85; 2014

→ Teresa Anna Ślusarek

Nieobecne w kadrze

„Bez chodzenia nie ma dzieła” - autor tych słów, brytyjski artysta, fotografik Hamish Fulton rejestrował przestrzeń poznanych miejsc wizualnie (fotografie) i werbalnie - informując o niewidocznych w kadrze zjawiskach (np. danych klimatycznych) i obiektach. „Nieobecne w kadrze” - jest dla mnie głównym twórczym grafik z cyklu *Zmiana Pola Widzenia*. Struktura realnego krajobrazu górskiego jest tu mało uchwytta przyjmując formę mapowej, topograficznej perspektywy. Widoczne ślady pierwotnych **znaków geometrycznych**, pisma, to próba montażu odległych w czasie obrazów i zdarzeń tam zaistniałych, czasu i przestrzeni. Zabieg ten już w swoim założeniu wydaje się być transcendentny.

Dwuwymiarowa płyta graficzna pełni funkcję **dualistycznej matrycy pamięci** zawierającej materialny pierwiastek graficzny i pojęcie czasoprzestrzeni - artystycznej iluzji. Techniczna unikatowość grafiki umożliwia nieustanny powrót do pierwotnego śladu - matrycy. Rozciągnięta w czasie materializacja obiektu graficznego pozwala na nowe odkodowanie zapisu matrycy w odmiennej już rzeczywistości. **Poszerzenie funkcji matrycy** - pozostające w sprzeczności z dawną praktyką jej niszczenia po wydrukowaniu nakładu - jest dla mnie niezwykle inspirujące. To działanie może kiedyś okazać się niewystarczające do podjęcia dialogu z otaczającą rzeczywistością, czy też pragnienia zapisu idei w „**nieprzemijającym materiale**”. Zebranych w trakcie wędrówek „częstkom górskiego pejzażu” zawsze jednak mogę nadać nowy byt.

Góry, a właściwie „Góra” w rozumieniu sacrum, w twórczości wielu artystów, często pojawiała się w ważnych, głęboko refleksyjnych momentach ich życia. Ostatni, niedokończony linoryt Józefa Gielniaka to odrealniona wizja monumentu skalnego Tour de St. Amant w Północnej Francji. Joan Miró pokrywał warstwami farby rzeczywiste skalne ściany Tarragone. Rysunki lodowca i szczytów górskich Andrzej Strumiłło tworzył na wysokości kilku tysięcy metrów w Himalajach....

Góry, skała - to **najstarszy i najtrwalszy materiał**, będący inspiracją i przedmiotem bezpośredniego działania człowieka i sił natury.

Dlaczego zajmuję się górami?....

Podążając za myślą prowadzącą wielu alpinistów: - **ponieważ one Są.**

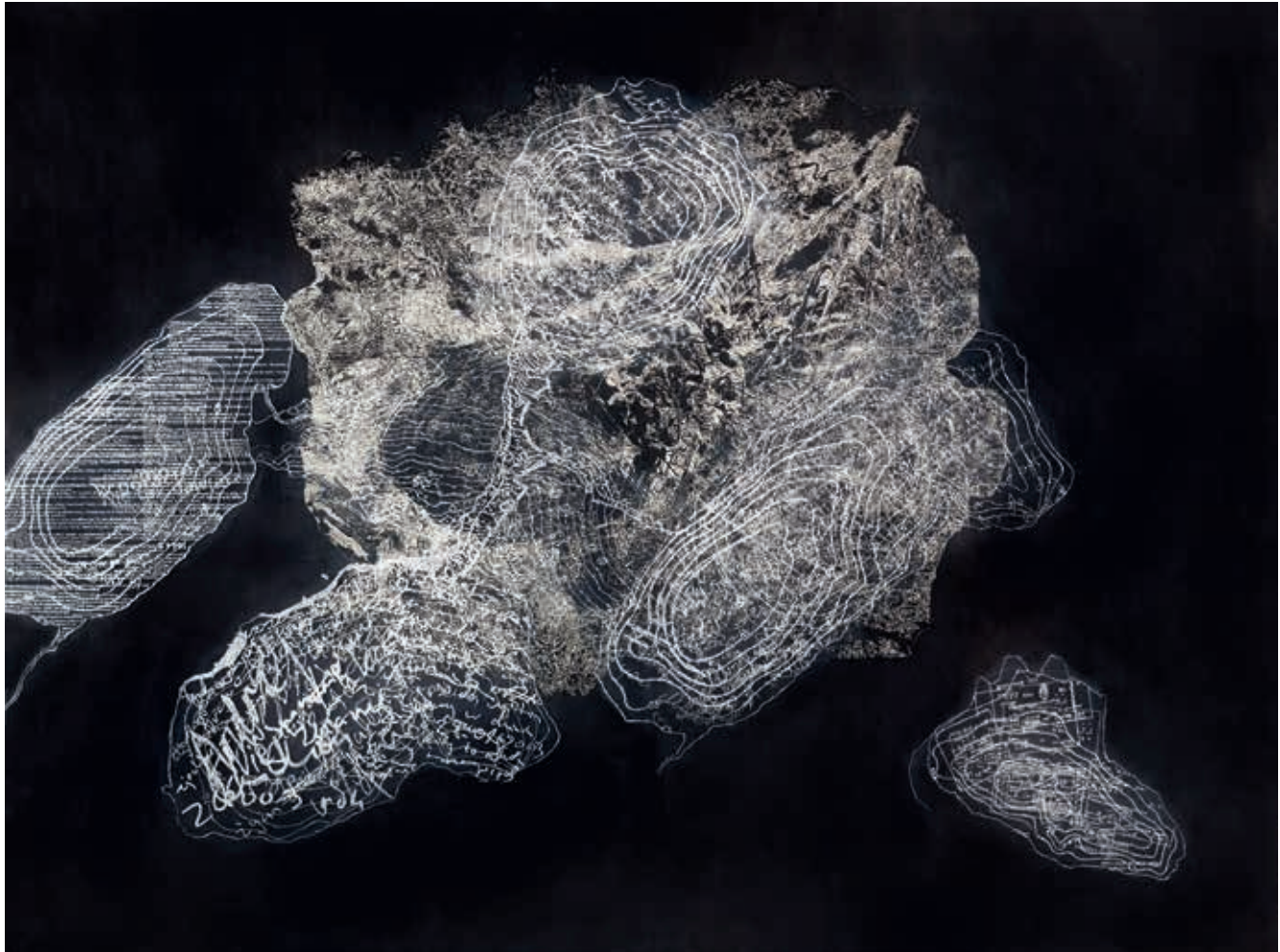

↑
Z cyklu Zmiana Pola Widzenia - I, Technika mieszana, 90x120cm, 2014
from the cycle Changing the Field of View I, mixed media, 90/120, 2014

↑
Z cyklu Zmiana Pola Widzenia - II, Technika mieszana, 90x120cm, 2014
from the cycle Changing the Field of View II, mixed media, 90/120, 2014

↑
Z cyklu Zmiana Pola Widzenia - III, Technika mieszana, 90x120cm, 2014
from the cycle Changing the Field of View III, mixed media, 90/120, 2014

Fascynuje mnie coraz głębsze **uzależnianie** się współczesnego człowieka od wszechobecnych urządzeń elektronicznych.

Swoimi pracami z cyklu QR próbuję pokazać jak **technika** wpływa na nasze życie i w jaki sposób staje się najważniejszym, dominującym **fetyszem cywilizacji**, w której funkcjonujemy. Staram się wykorzystać to uzależnienie, **sprovokować** widza do wyciągnięcia telefonu lub tabletu w galerii sztuki, do jego użycia aby zaspokoił swoją ciekawość i wszedł w **interakcję** z oglądanym obiektem.

Widz dekodując oglądany obraz odczyta uwagi o otaczającej nas rzeczywistości, refleksje, cytaty lub zostanie odesłany do prezentacji wideo, która sama w sobie może być autonomicznym **obiektem** z własnym komentarzem.

↑
wideo QR - LEM - XXI

→ Katarzyna Winczek

Podróż bez GPS

W obszarze moich zainteresowań twórczych wielowymiarowe pojęcie przestrzeni koncentruje się wokół **relacji** między zewnętrznym otoczeniem człowieka, **pejzażem-obiekt**em istniejącym w rzeczywistości lub w naszej pamięci, a artystą, dziełem sztuki i odbiorcą. Teren ten jest bardzo rozległy i wielowarstwowy. Odnosi się on do konkretnego istnienia form krajobrazu jak i do znaczeń, **emocji**, które ewokuje.

Otwarty cykl grafik *Podróż*, kontynuowany od wielu lat, jest realizowany równoległe do innych graficznych serii. Pod względem formalnym nawiązuje do sposobów zapisu kartograficznego, do wizerunków map z przed wielu stuleci, ale także do **topograficznej** dokumentacji z przed lat kilkadziesiąt. Wykorzystywanie języka topograficznego - charakterystycznego i umownego sposobu zapisu - jest dla mnie istotnym narzędziem konstruowania graficznego przekazu. Użyte znaki topograficzne odpowiadają skali mapy, ale pozostając w relacji do **elementów** przedstawianego pejzażu, opisują świat należący do sfery niematerialnej, pozazmysłowej... Następuje konfrontacja perspektyw percepcji i skali obrazowania - spojrzenia z perspektywy **człowieka**, wędrowca poruszającego się po powierzchni ziemi i panoramy perspektywy z lotu ptaka. Tytułowa *Podróż* odbywa się w wielu wymiarach i płaszczyznach; w wymiarze ziemskim, rzeczywistym ale też mentalnym, **wyobrażeniowym**. Odczytanie rysunkowego kodu graficznej kartografii, osobista interpretacja topograficznego zapisu jest przywilejem odbiorcy tego artystycznego artefaktu. Dawna mapa i współczesny pejzaż są jak „otwarta księga”, której treść jest dostępna dla osób posiadających swój własny, niepowtarzalny klucz do rozpoznania **kodów i znaków**.

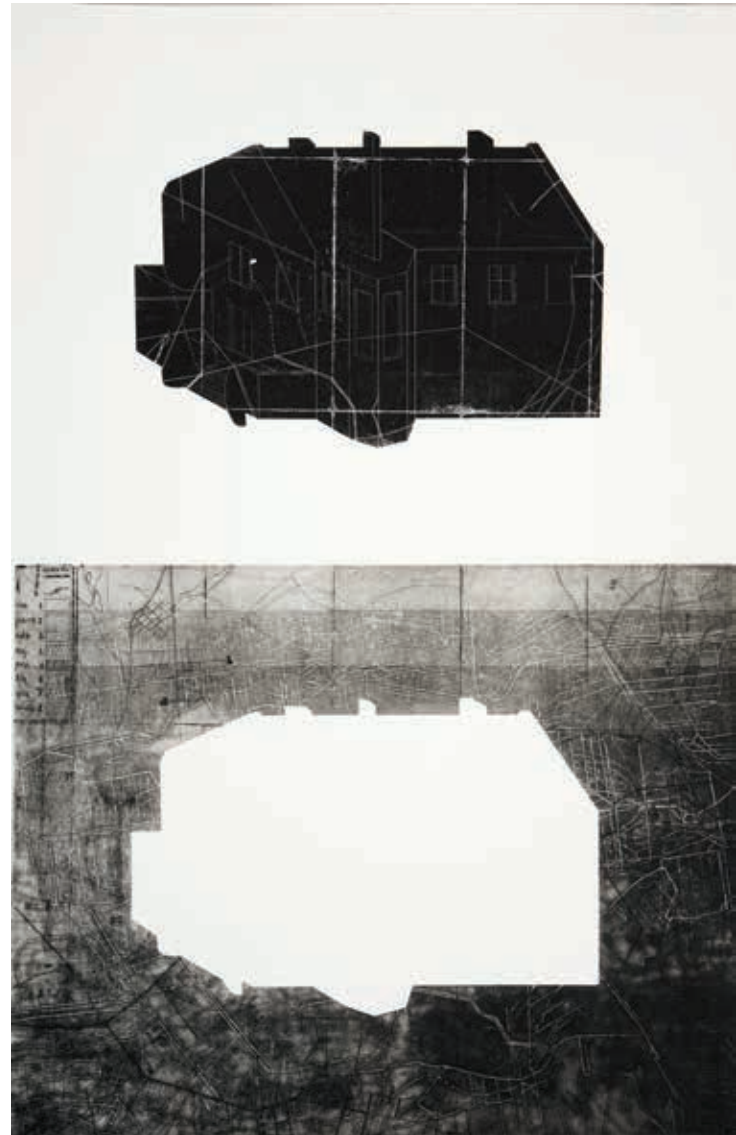
Warsztat graficzny pozostaje terenem doświadczeń z tradycyjnymi technikami i metodami chemicznej obróbki metalowej matrycy. Typowe **techniki wklęsłodrukowe**: akwaforta, akwatinta czy miękkie werniks przenoszą ślad zarówno wklęsło- jak i wypukłodrukowy. Matryca jako pośrednik działań i materiał poddawany powtarzającym się rytuałom, ulega przeobrażeniom. Wcześniej zapisany obraz zostaje wzmocniony lub unieważniony kolejną rysunkową powłoką. Wszystkie nowe warstwy zapisu, ślady usuwane, zanikające, jak **klisze pamięci**, nakładają się na siebie - na tym etapie rysowana forma jest jeszcze identyfikowalna, czytelna, ale proces twórczy nie jest zamkniętym rozdziałem; c.d.n...

Pojęcie **przestrzeni**, w znaczeniu realnego otoczenia oraz w jej metaforycznym sensie wiąże się z ruchem, przemieszczaniem się w czasie i terenie rzeczywistości fizycznej, a także w obszarze pamięci, wyobraźni i projekcji. Zbliżony proces ruchu, poruszanie się po ograniczonej powierzchni **matrycy** cechuje moje obecne artystyczne działania. Tradycyjna rola matrycy jako swoistego „wzorca” generującego jednakowe ślady - odbitki, w tym założeniu ewoluuje w kierunku wyzwolonego narzędzia kreującego różniące się, **autonomiczne** obrazy, powstające przy równoważnym udziale nośnika podłoża i farby.

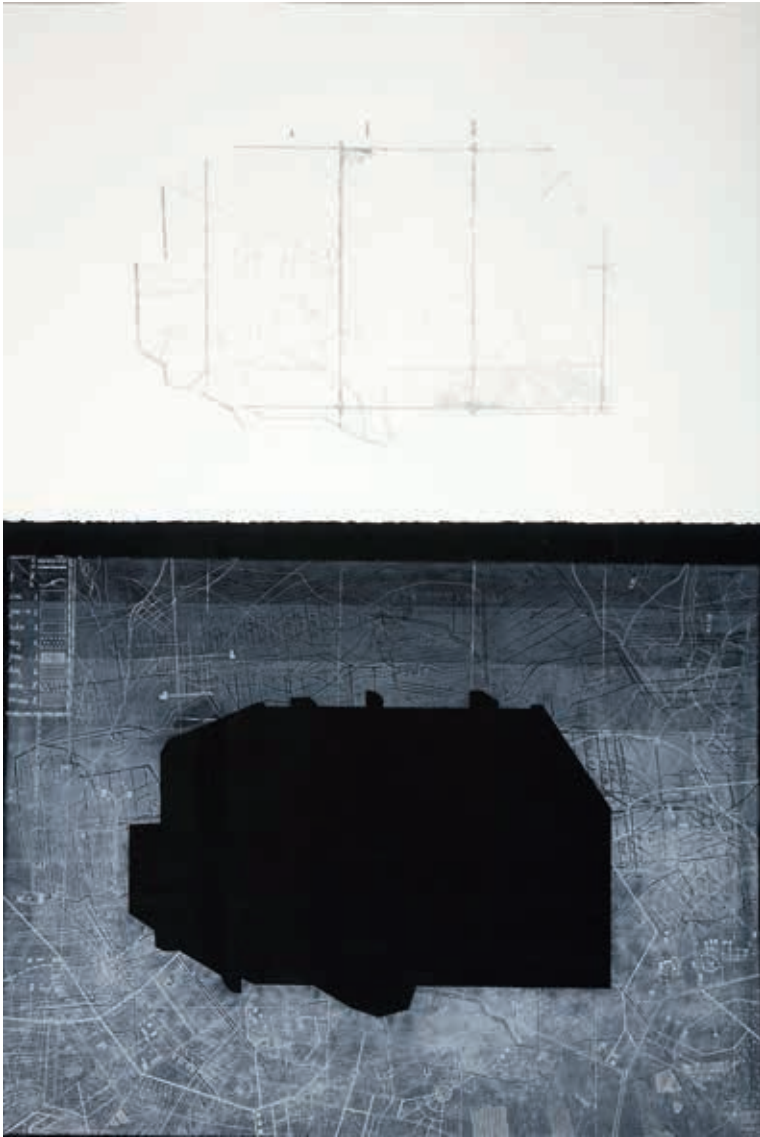
Praca z matrycą to świadomy proces w swym zamiarze odpowiadający próbie **odtworzenia**, przywoływania z pamięci rzeczywistości form i miejsc już nieistniejących. Powierzchnia metalowej blachy daje możliwość swobodnej peregrynacji, odbycia mentalnej podróży w dowolnym czasie i celu, bez konieczności korzystania z GPS. Jest formą uzewnętrznienia wyobrażeń, selekcją i **werbalizacją** skojarzeń z jakimś okresem czasu, perspektywą spojrzenia, miejscem obserwacji. Jest to bardzo osobisty, pociągający swą nieprzewidywalnością proces dokumentowania, zapisywania kolejnych stanów **graficznej wizji**. W kompozycji obrazu puste, niezapisane miejsca mają znaczenie przenośni, są formą metafory wizualnej; dla autora zaś stanowią wyzwanie i konieczność odbycia kolejnej **podróży**.

(tekst opublikowany w katalogu wystawy „Współczesne przestrzenie grafiki”, Wydawnictwo AJD, Częstochowa 2013)

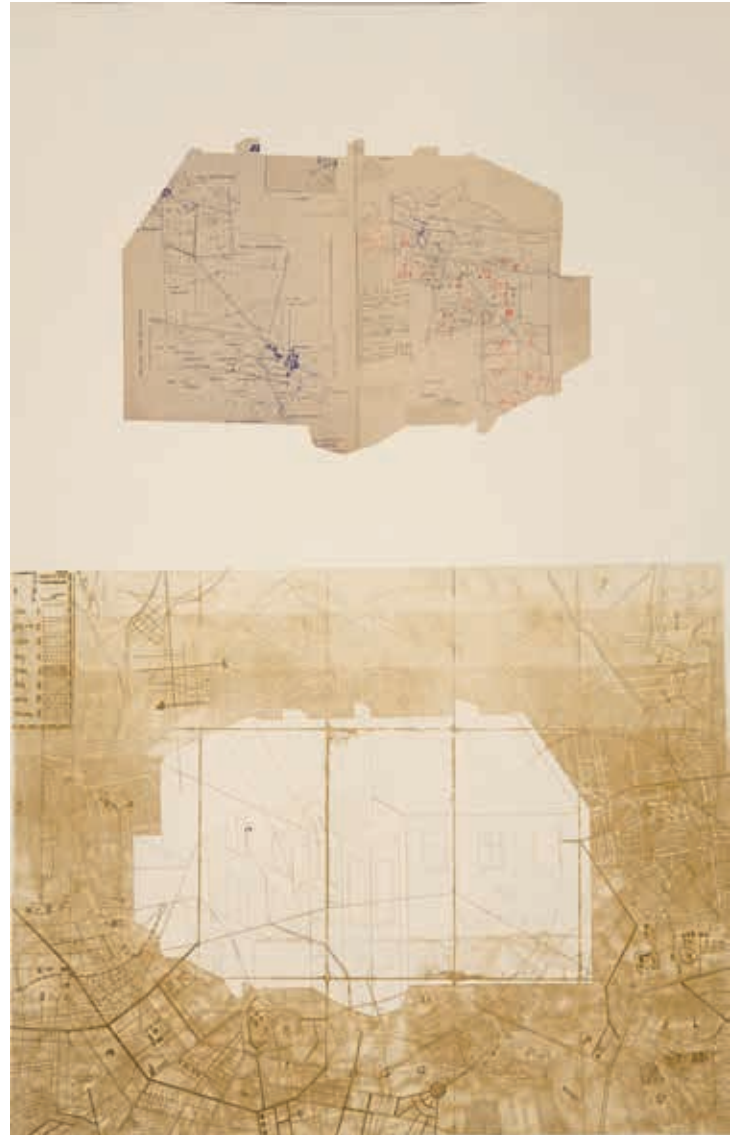
↑
Z cyklu: „Podróż XII” – 3, technika mieszana, 100/65, 2013
from the cycle Journey XII - 3, mixed media; 100/65; 2013

→ Katarzyna Winczek

Z cyklu: „Podróż XII” – 4,
technika mieszana, 100/65, 2013
*from the cycle Journey XII-4,
mixed media; 100/65; 2013*

←
Z cyklu: „Podróż XII” – 5,
technika mieszana, 100/65, 2013
*from the cycle Journey XII-5,
mixed media; 100/65; 2013*

Cierpkie ślady pamięci albo artefakty symboliczne.

Od roku 1997 odwiedzam miejsca związane z historią oraz kulturą Łemków i Bojków. Odwiedzam zapomniane wsie, cmentarze i cerkwie. Jednak najczęściej odwiedzam miejsca puste.

Dzikie sady. Gdzie jedynie stare, mizerne i potargane wiatrem drzewa, świadczą o tym, że w tym miejscu toczyło się kiedyś życie.

W dzikim ogrodzie, pod stopami znajduję owoce, które nieustannie rodzą zdziczałe dzisiaj drzewa. Rosną tutaj osty, pigwy, makówki, zioła, czarne bzy, czosnek niedźwiedzi, cierpkie tarniny, oraz samotne słoneczniki, które co roku jakimś **cudem** rozsiewa wiatr. A kolczasta czarnyca - jeżyna stara się mnie zatrzymać, jeszcze na chwilę. Abym spróbował soczystych śliwek, których nikt nie zbiera od lat. Dzikie łemkowskie sady rodzą uparcie co roku. Widocznie chcą zwrócić na siebie uwagę obfитоścią owoców, które i tak zostawiają swój cierpki **ślad** na butach turystów.

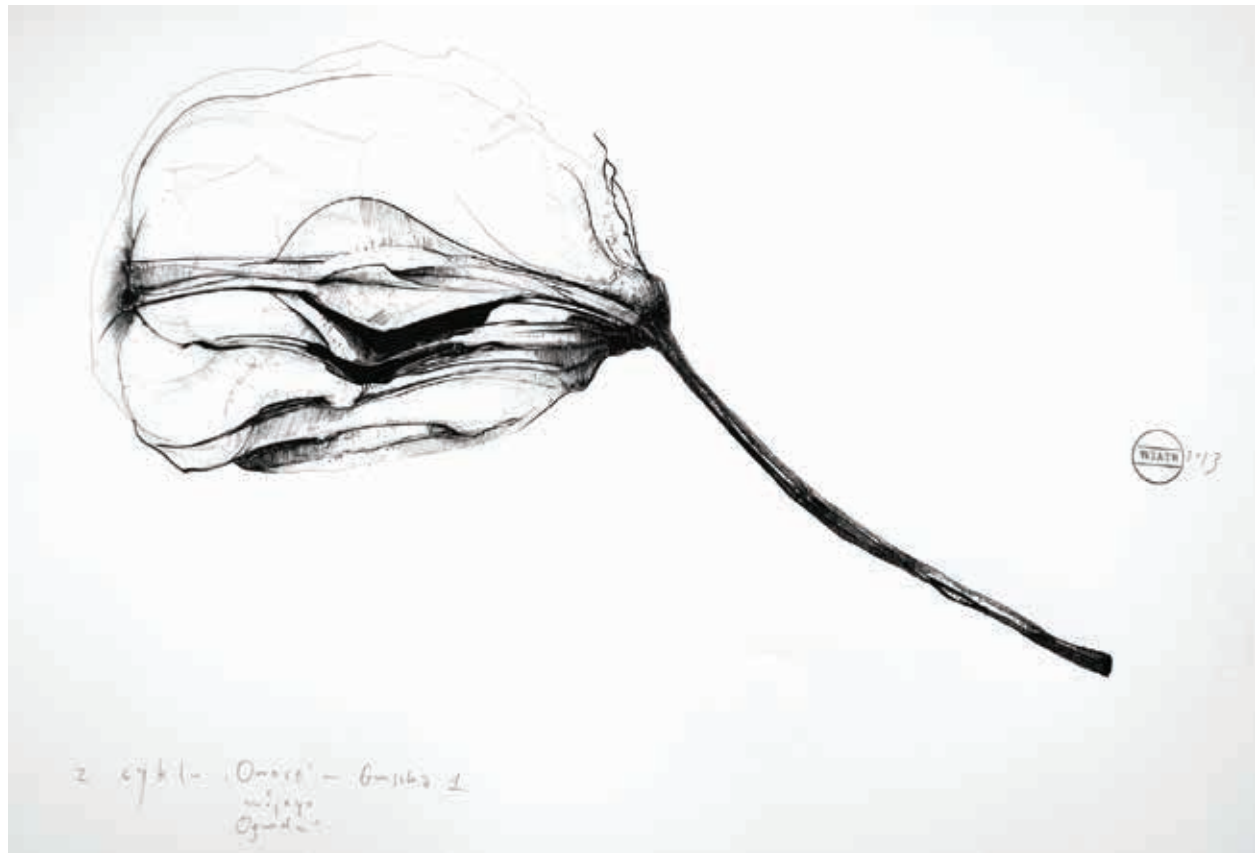
Dzisiaj, kiedy smakuję cierpkich gruszek w Białej Wodzie i patrzę na rozdeptane owoce z zapomnianych sadów, a za plecami mam potrzaskany **łemkowski** krzyż czuję gorycz cierpkich owoców pod krzyżem.

Ogród to przestrzeń życia dla wielu gatunków roślin, warzyw, drzew i kwiatów. Może być uprawiany według wcześniej ustalonego planu, bądź ogrodem opuszczonym. Ogród jest **przestrzenią**, gdzie możemy obserwować upływ czasu a w obszarze mistycznym, przez analogię do Biblii, możemy przybliżyć jej treść za pomocą **znaków** - owoców.

Jabłka, gruszki, dynie, marchewki są dziełem deszczu, słońca i wiatru. Te bezpretensjonalne i pozornie banalne **obiekty**, uprawiane i zbierane w dzikich ogrodach łemkowszczyzny oraz w moim ogrodzie, stały się dla mnie inspiracją dla tworzenia rysunków i grafik.

Ogród jest dla mnie przestrzenią **wolności**, gdzie nikt nie mówi mi co mam sadzić i jak uprawiać. W identyczny sposób podchodzę do moich działań artystycznych, gdzie nie mam specjalnych oczekiwań co do wielkości i jakości plonów artystycznych.

wrzesień - październik 2013

↑
Gruszka 1 rysunek, 56x76, 2013
Pear 1, drawing, 56x76 cm, 2013

←
Dyńka 08, rysunek, 76x56, 2012
Pumpkin 08, drawing, 76x56 cm, 2012

←
Dyńia 25, rysunek, 76x56, 2012
Pumpkin 25, drawing, 76x56 cm, 2012

↑
Pigułka szczęścia, linoryt barwny, ołówek, 56x38, 2012
A Pill of Happiness, colour linocut, pencil; 56x38; 2012

↑
Poranna toaleta, linoryt barwny, ołówek, 56x38, 2012
Morning routine, colour linocut, pencil; 56x38; 2012

↑
Gasmask 1, obiekt graficzny,
linoryt, szablon 120x51cm, 2014
*Gasmask 1, graphic object,
colour linocut, stencil, 120x51cm, 2014*

↑
Gasmask 2, obiekt graficzny,
linoryt, szablon 120x55cm, 2014
*Gasmask 2, graphic object,
colour linocut, stencil, 120x55cm, 2014*

Efemeryczny świat

Pierwszym bodźcem do powstania rysunkowych **reliefów** była stara, drewniana płyta mocno zarysowana przez piłę mechaniczną. Jej sfatygowana powierzchnia w promieniach słońca wydała mi się niezwykle interesująca. Światło kreowało na niej różne, daleko odmienne **wrażenia** od tych czysto fizycznych możliwych do zbadania za pomocą dotyku. Jedne struktury przybierały delikatne, rozmyte plamy bez dużych kontrastów inne mocne, ciężkie, stały się **dramatyczne** w swoim wyrazie.

Niczym **teatr natury** – świt, południe, zmierzch lub emocje takie jak: radość, smutek czy strach. Ta, z jednej strony, delikatność z drugiej szorstkość i dramatyzm nasunęły mi niekonwencjonalne rozwiązania techniczno-formalne wykorzystania **naturalnej matrycy** ukształtowanej w procesie technologicznym do tłoczenia i połączenia powstałych wydruków z delikatnością technik rysunkowych.

Poczułam się niczym człowiek odkrywający na nowo świat, który go otacza. To wtedy zdałam sobie sprawę, że prócz **doznań wizualnych** ważny dla mnie w procesie percepcji jest dotyk. Faktura kamieni, piasku, metalu, papieru – ich szorstkość, gładkość, połysk, a nawet temperatura mają dla mnie duże znaczenie, dlatego możliwość kształtowania fakturalnego **płaszczyzny** w procesie matrycowania stała się dla mnie istotnym problemem formalnym do rozwiązania w procesie twórczym.

Połączenie dwóch technik, wywodzących się z jednej rodziny plastycznej, grafiki i rysunku, posługujących się formą – jako matrycą, **linią i punktem** – jako głównymi środkami wyrazu plastycznego, dało swój wyraz w kompozycjach rysunkowych wykonanych na tłoczonym papierze. Zadaniem odbijania matrycy nie jest w moim przypadku jedynie **przenoszenie** pigmentu w celu powielenia wydruków, lecz **stworzenie** negatywu obrazu świadomie wybranej formy struktury.

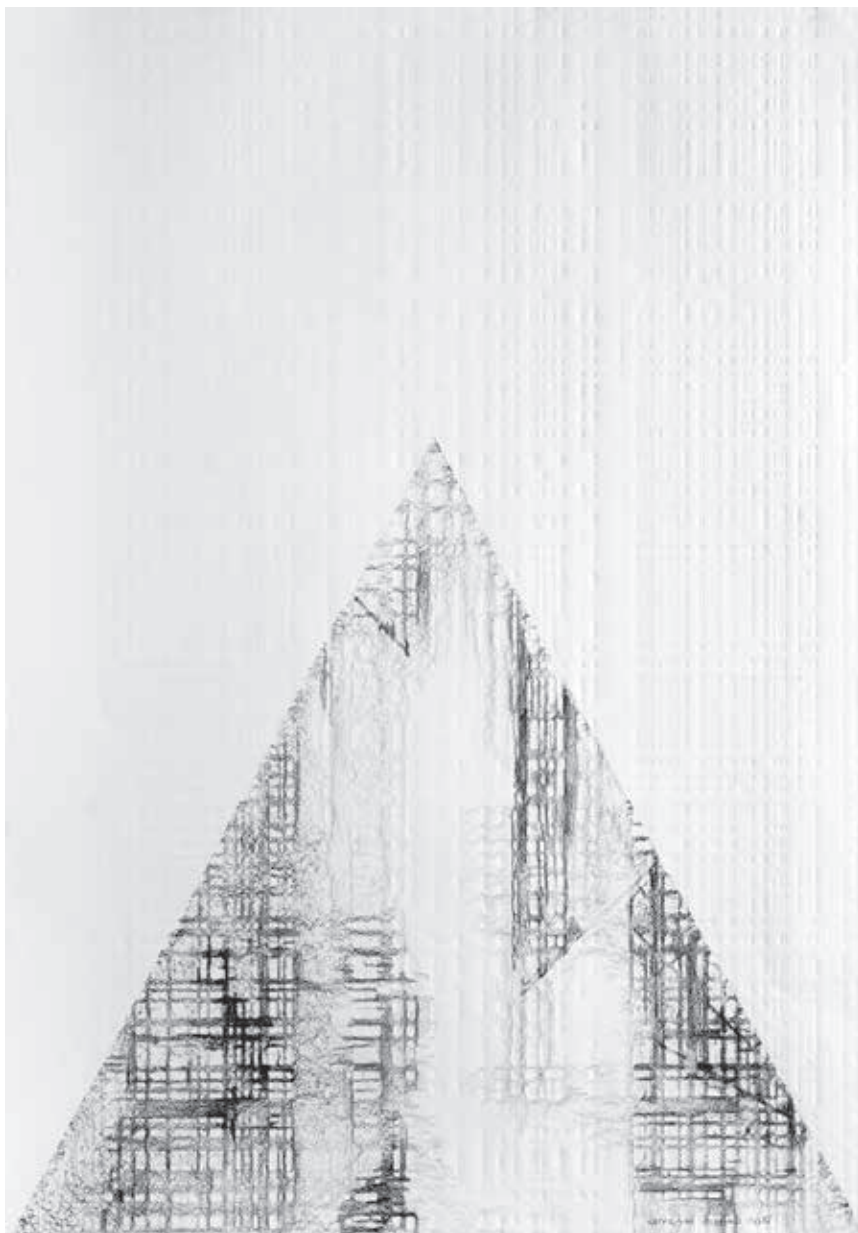

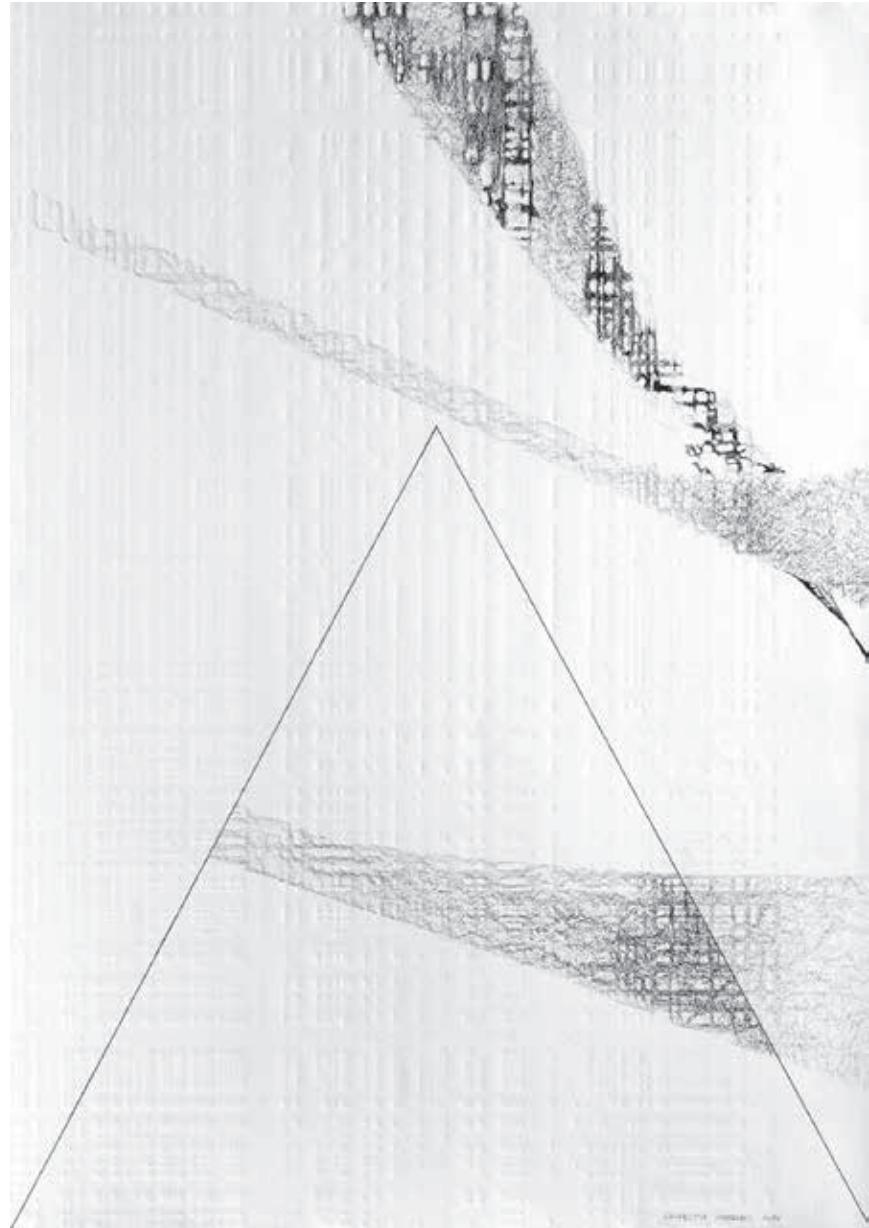

←
z cyklu "CROSSED DIMENSIONS 2014"
Bez tytułu, technika własna, 100/70
from the cycle CROSSED DIMENSIONS 2014"
Untitled, own technique 100/70

→ Katarzyna Ziółowicz

z cyklu "CROSSED DIMENSIONS 2014"
Bez tytułu, technika własna, 100/70
from the cycle CROSSED DIMENSIONS 2014"
Untitled, own technique 100/70

←
z cyklu "CROSSED DIMENSIONS 2014"
Bez tytułu, technika własna, 100/70
from the cycle CROSSED DIMENSIONS 2014"
Untitled, own technique 100/70

Transgraphic migrations

Graphic, graphicness, graphicizing, but first of all structuring – these are the ways to perceive the world and methods to present and express it, which attracted artists taking part in this show. The extreme outlines mark vast and various understanding of graphicness as a specific matrix: from classic techniques, with a centuries long pedigree, to the most recent civilisation media and codes like QR. It's very significant that in the present creativity space the author's commentary is very helpful, sometimes even indispensable to follow properly the author's intentions or philosophical premises of choices often reaching far beyond the boundaries of art notions and praxis. The organisers of this confrontations focused on *looking for new areas of art*, which resulted in and confirmed the multiplicity of its languages, but also a deep sense of making it. As well as confirmed the openness of its definition: from objective to subjective one, where, in case of the latter one the authors themselves become the self-defining objects. So different items, actions and attitudes are presented at the exhibition they can't have a unifying commentary, so I'm trying to hold a democratic (namely alphabetic) dialogue with forms and ideas that can be noticed at the exhibition.

Installation made by **Grzegorz Banaszek** is a peepshow-like illustration due to stereoscopic photography musically complementing the system. I interpret this system as abstracting selectively the perceived reality, which enables to build a different cognitive model leading spectators along a path of para-artistic reflection on the surrounding reality on the edge of nature and culture. The author's "it seems" is important for it takes us into the area of hesitation so characteristic for intermedia penetrations. Although we must admit this presentation imposes on us associations with an image of mandala, which can be regarded as a sacral prototype, maybe even an archetype of concentric imagery (circle on the plane and spheric in the space for ever anchored in the surrounding reality reduced here to everyday one, prosaic, mundane, flushy (noise of water). Having gathered a lot of experience in noble and classic printing techniques, this time **Janusz Baran** decided to choose photography (digital printing) to record his observations and choices. Rust, erosion, impermanence, degradation, flowing, have been closed in construction geometries of imagery system, where real objectivity and illusive shadows confirm the delusion of durability of our visual sensation and cognition according to the principle of an image as a mirror of something obvious. **Małgorzata Bielecka** "draws" her paintings, thus with the help from light takes the forms out of darkness of undefined space and creates a poetic world hidden in her privacy which appears only metaphorically in soft and uncertain imagery tropes. Default peeping would be the right way of perceiving these works. Pictures-signs made by **Tomasz Chudzik** are recalled from oblivion, misty space, distorted by wavy memories from his own Fluxus land. To graphicize structurally things and phenomena is a record of synthesized reasoning where the memory of the past overlaps the present becoming oneness. **Barbara Czapor-Zareba** reveals the variations of reality through consecutive versions of images, landscapes grasped on the time-space junctions. Her imagery appears in straight geometric cuts. Are they images of Bergson's decisive moments? According to the author's choices – yes, most probably. For the audience these monumental forms evoke seriousness of arbitrary solutions using architecture of forms to veil something that is behind them. "An attempt to pass through" claims for pondering on time and space, as well as coming out from the already found reality. "Life performance" made by **Andrzej Dudek-Dürer** is based on the myth of reincarnation

of Albrecht Dürer, on personal participation in intermedia situations which live repeatedly in various forms of documentation. Having as a starting point the everyday life of his own worn-out shoes (35 years old), and through created multiple reality, this unique perpetum mobile has been transforming and adding new floors to creative mythology, also a reflection on artistic behaviour of humans in time and their involvement in cultures emphasizing its subject components. Projecting images on the flour-like background gives them a unique "suede" haptic value. **Andrzej Frydrych** deeply immersed in the beauty of abstract graphic structures composed like music tones and chords (colours and forms) creates new qualities evoking from his works. Well defined, distinctive and monumental in character, mixed techniques – these are features which make these works as if taken from an undefined reality, maybe imagined or dreamt. Skilful combination of soft biological forms with superior geometric structures amplifies reflections of metaphorical character. With no doubt they confirm the ideas of multiple reality not only in art. With his sophisticated and poetic prints **Dariusz Kaca** reveals the subtleness of the author's imagination and ingenuity in presenting the duality of our being and seeing, reality and its image, which not necessarily is but a veristic mirror. His skilfulness confirms the joy of creating identical with being ceaselessly a creator of new entities of uncommon beauty. The wood-cut installation (a log matrix with print on it) recalls the nature-culture juncture thinking. **Waldemar Kozub** shows in his works that nature can be transformed endlessly, as well as a constant inspiration. His "sketchy" pictures are the result of a sort of structuring and graphicizing of forms oscillating between micro and macro landscape. Digital editing enables the author to create dense evocative structures of open colour forms letting the audience to put the forms in order aesthetically according to their sensitivity. Through mysterious concentric circles imprisoning the space of installation **Krzysztof Kula** recalls primordial forms of space sacralization having noble functions. However bringing into their space the "rubbish" of civilisation and modern technologies of excerpt observation takes us to here and now where the mixture of sacrum and profanum becomes the manifestation of our present times. This is emphasized especially by the author's Elevation which makes us participate in this reality. **Aleksandra Lason** leads us into the abandoned dark spaces of architectural monadnocks existing unwittingly due to constructive anchoring. The darkness of background cuts the aggressiveness of the foreground illusive space. Silver shades of grey forms, despite pondering, bring us into the aesthetic of silence of the world abandoned by humans. In the cycle of works titles Semantic Landscape **Marzena Łukaszuk** recalls the ideas of unifying structures of picture's surface, where the textures of dense forms and subtle colours evoke moods similar to encounters with biological microstructures or ancient alphabets. In his linocuts **Zdzisław Olejniczak** analyses architecture-like forms based on positive-negative (white-black) relation. Through narration and extensions these forms show how we experience the complexness of space up to impossible limits. These works, of non-aesthetic character, evoke the world of machinery of space perception and illusions. **Agnieszka Półrola** constructs sophisticated arrangements of illusive space using geometric contrast forms. Reduced to mere planes they crush its visual flatness with diagonal light (white) cuts. The charm of mathematical proportions and beauty of the geometry of forms complement the beauty of cold, reasoned abstraction. The works from the cycle titled Longing made by **Władysław Szczepański** focus on the motif of a window (or a window-like aperture), typically for his art immersed in the dusk of rotten walls covered with subtle grey textures. The idea of a window as a view of the world plays a role of a symbolic mirror reflecting remnants of light, of

external illumination, but also of warmth of colours which confirm that life has moved somewhere beside. This visual animation of architectural orphans (as such I consider architecture monadnocks) in our iconosphere is today becoming a voice without echo. Lithographs made by **Krystyna Szwałkowska** are very painting-like. Like in case of water-colour technique the colours peep through mixing layers of tones and hues as if casually. Although she uses motifs taken from Nature, many of them are quite anthropomorphic, thus they bring us into the sphere of human feelings, create images of the structures of life. The areas of seeing – these are the most recent forms of graphic structuring of imagery of **Teresa Anna Ślusarek**. The thicket of white lines grasping the soft outlines like isobaric maps, here and there covered with clouds-shadows or text-like structures, shapes this picture, with not clearly defined meaning, filled with dynamic of changeable relations between graphic figures. It seems the author so strongly attached to the erosion of objects (mountain motifs) has taken her imagination into the sphere of volatile emotional phenomena. The graphic narration of the works by **Rafał Urbański** has been made readable in the process of filling successively the surface of monitor's screen according to QR code – it reminds the pictures by **Ryszard Winiarski** only visually. The author maintains that the dialogueness of his works is possible only through the QR code (the ironic text telling about our stupidity written by Stanisław Lem is hidden behind it). The expressive values of this work are emphasized with aggressive, tautological sounds filling the consecutiveness of forms. They suggest the path, unlimited by time and space, from the purity of pre-beginning to the dark infinity. "Tart Fruits" made by **Zdzisław Wiatr** only look like images of nature. Their metaphysical sense is revealed through the knowledge how the author penetrated the abandoned sites the history which were marked by human struggles and combats. The ground stained with sweat and blood that left but memory and fruits which run wild. Are the fruits from Lemkos' gardens different than the ones from the ours? Probably not. Can the topographic record made by **Katarzyna Winczek** inspire artistic imagination? Yes, if it is used by the author to transform her own observations, impressions, thoughts complemented with proper selection, where a topographic map is one of the forms of making the image reliable. Graphical excerpts from these travel maps are the author's message of how to make right choices, the author's indications and guidelines. **Witold Zaręba** proposes to enter radically the world of classic printing techniques. He confirms the necessity to "talk directly", to talk using colloquial language forms, but using them uncommonly, unconventionally. This is why the figures/objects have significant attributes which emphasize the details with expression of mute cry of colours to be heard, to be noticed. The double nature of seeing placed between an object and its image, or between the matter of a matrix and a print, inspires the art of **Katarzyna Ziółowicz**. The records she made combine the memory of matrix as the external matter with the print it makes. And it's not important whether this is a print of a tyre or of minutely carved graphic plate, though they cause different thoughts and reactions. The spaceness of embosses in her graphic pictures results in haptic values rarely met in graphic art.

I have presented here one of many ways how this exhibition can be read and interpreted. Due to numerous ambiguities, so typical for contemporary art, it is not possible to give unequivocal appraisals, judgements and opinions. Dialogue is the essence of the presented items, that is why they provoke to talk about art through art. /**Marian Rumin**/

„Artists working in different domains of art, are usually the first who find how to enable one medium to make the most of another or how to set its power free.” These words written by Marshall McLuhan 40 years ago precisely define the essence of work of artists who confront their experiments with the possibilities of traditional and new technologies. The Transgraphic Migration project is an attempt to record the "wandering" of graphic element within the area of both traditional and new art disciplines. What we are trying to analyse here is the reactivation of "matrix" in the widest sense of this notion, a graphic process as a method of creating an artwork which leads us to obtain, individually and experimentally, new forms of visualisation.

The project is open for different aspects of experimenting with new forms, new techniques and technologies, and their philosophical base. It goes together with theoretical deliberations on the process of creating an artwork and technique assumptions, reflections on the results of technological progress and its impact on making individual, author's iconography. The creative experiment encompasses combining means of expression within traditional techniques, as well as unique and digital ones, interfering the surface of print with tools and methods from other art disciplines, applying unconventional materials and technologies.

The goal is to indicate the unlimited possibilities of artistic creation both within traditional graphic techniques, and digital printing and multimedia technologies. The title refers to the natural and artistic forms of activity present in human life in both material and mental dimensions. Hamish Fulton, a British artist and photographer used to say "No walking – no artwork"; it's hard to deny this.

The "Transgraphic Migrations – gaining new areas for art" exhibition is a result of cooperation of the artists-pedagogues from the Institute of Fine Arts in Kielce (Jan Kochanowski University) with the group of artists from the Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź, Jan Długosz Academy in Częstochowa, Silesian University, Świętokrzyski University of Technology.

The catalogue of the exhibition contains, according to their wish, original authors' commentaries. /**Teresa Anna Ślusarek**, kierownik projektu/

Grzegorz Banaszkiwicz

The SYSTEM

The origins of the System are obscure. It seems to have always existed and some of its traces can be found in the oldest archaeological excavations of the cultures long perished. The civilizational usefulness of the System is unquestionable, and its parts located above ground are usually carefully maintained by the users. At present the System entangles nearly the whole planet with a net of discreet, functional connections. The main part of the System, however, remains hidden, which guarantees its permanence and safety. War damage or natural disasters may destroy some parts of its infrastructure; it nonetheless regenerates almost instantly afterwards. The System is to a great extent independent of any political systems or divisions; it filters through borders, penetrating particularly cities and their agglomerations; more and more frequently it also reaches the less densely inhabited regions. It is unfathomable how it communicates with its local subsystems on all continents. The communication takes place first and foremost in the subterranean part of the System and is most probably connected with the purpose of the System. This purpose, however, remains as yet unknown. The analyses carried out by the few researchers of the System draw attention to its bio-engineeric and/or biogenetic character. That is indicated by the presence in the System of the specific, rich flora and fauna, fungi, bacteria, viruses, and a large amount of human DNA. The System seems to be rather weakly protected; there are no guards to watch over it and its key points providing access to the subterranean part are clearly indicated. The scientific penetration of the System, however, is hindered by the cultural taboo associated with the discomfort of staying in its subterranean part. Those who venture such penetrations are met with social dislike or even discrimination. Conspicuous and clearly marked elements of the System are typically located along streets, roads, as well as in the backyards of houses, on squares, railway stations and airports. Those objects are usually

regularly shaped and they contrast sharply with the surface on which they are located. They are characterised by deep reliefs resembling relief print matrices. There are inscriptions, signs and symbols. Apparently, they describe the network, the endpoints and turning points of the System. They are not concealed in any way, and their function as points of entry to the subterranean part of the System is generally known. The sheer variety of those objects, the degree of complication of the messages encrypted on them, and their timeless aesthetic value indicate high intelligence both of the creators and the administrators of the System. The decoding of the messages by an average user is, however, impossible.

It is a disquieting paradox of the contemporary culture, which, giving its participants an illusion of breaking all sorts of taboos, leaves at the same time outside the collective awareness the System and its actual purpose. The System, whose ubiquity, civilisational indispensability and imperceptible omnipresence, make it a truly universal work of Art.

Janusz BaRan

I am the most interested in the things that are hidden in the picture, that are omitted, which cannot conform to socially and culturally approved conventions. A subject of these works remains a play of convention with language of the art. In my action I am decided to show inner matters, to reveal inaccessible, hidden information as of the same importance as those which are available from the outside.

I understand the idea of searching for secret sense and revealing its opposite side as an element of magic and mystery. My graphic, objects, installations over the years have become for me "word - for - word", a kind of a negative stamp of a specific verbal matrix.

Another problem which is important in my works is a problem of matter emerging between light and shadow. Matter, which is dependent to time, is often only a mark, an imprint, remains, that might be transformed due to light and shadow.

(...) to show what is imperceptible, express what is impossible to express.

Małgorzata Bielecka

Painting covers vast area of issues where all basic elements of art language are present: colour, light, texture, form, figure, solid, space, matter. Preferring line or colour patch, declaring flatness of imagery, creating an illusion of space or seeing its equivalent in overlapping layers, getting a picture closer to a relief – painting assimilates techniques usually applied by other disciplines.

Barbara Czapor-Zareba

An attempt of transition

I have been interested in the issues of time and space for a long time, thus the themes of my graphic research include the process of transience, the ephemeral, the futile attempt to liberate oneself from the anxiety-causing claustrophobic space. An Attempt of transition, a series of graphics made in linocut technology, is an endeavour to answer the ultimate question ...What is on the other side of the mirror?

There are many parallel worlds multiplied by the refraction of time and space, giving us another chance of choosing Bresson's decisive moment. There are many variants of our past, present and future. This variety and complexity of time and space "layers" constitutes the theme of my future graphic research.

An intuitive graphic matter is disciplined by geometric forms, which are, in a sense, its contradiction. The use of the apparent symmetry and the architectural quality of some graphics is as if constructing virtual space in an actual way.

The promise of another world which merely slips through 'closed' objects, remains beyond the reach of the recipient.

Tomasz Chudzik

A frequent inspiration for my drawings is a journey through the space of landscape with pulsating water surface, permeated with light, creating a

mosaic of evanescent structures in which horizontal and vertical rhythms co-exist, with static objects and their reflections in water. Water, which has an extraordinary ability to remember and to transform images, is for me an inexhaustible source of inspiration. The latest series of graphics and drawings make reference to my childhood memories, to the school time with its exciting scientific exhibits, book illustrations and the books collected by my parents.

Until not so long ago, drawing had been a very important element of the teaching process in natural sciences. My parents' exercise books from 1960s and 1970s are for me a truly valuable keepsake and a proof of the significance of drawing for biological studies. I was eagerly filling the empty pages with my childish drawings, being well aware even then that drawing is something really important. My parents were biology teachers. Their teaching methods: lectures, tutorials, presentations, accompanied by drawings created impromptu on the blackboard, unimaginable amount of words spoken and written, texts, concepts, definitions, schemata and drawings was a performance difficult to forget. Years later, I feel that my mother's biology laboratory was the origin of my land Fluxus. Natural sciences are the realm in which scientific knowledge results precisely from observation and research into nature, and the graphic images in micro- and macro-scale are a form of interpretation, coming surprisingly close to the issues of art. Abundantly illustrated textbooks and other publications representing different natural science disciplines are an inexhaustible source of inspiration. This rich iconography (pictorial drawings, sketches, figures, schemata, cross-sections and formulae) is a direct graphic art structure, a crucial element in understanding the problems described. It is also a record of ideas, concepts and processes – which is to say: abstract elements – by finding appropriate forms of graphic representation; and this can clearly be called art.

Graphic image has been part of human life for ages. Earlier, this image was connected only with the traditional graphic techniques and it concerned almost all areas of human life, especially the religious-cultural area. The human's curiosity was an impulse for developing graphic illustration, which was more and more frequently becoming a record of scientific ideas in most branches of science. The omnipresent graphic image accompanies the human from early childhood, teaching how to understand the surrounding reality. Those images have been created for ages by artists and illustrators who were themselves exposed to illustrations and graphic pictures representing different epochs and styles.

Andrzej Dudek-Dürer

A few thoughts not only about video...

In 1969 I began a live performance "The Art of Shoes – The Art of Trousers – The Art of Andrzej DUDEK-DÜRER (a living sculpture) in the Places Where I Appear... This is the time when I discover within myself the awareness of Albrecht Dürer... To be aware of reincarnation has been the basic philosophical aspect analysed and transformed in multimedia creation. [...]

Reincarnation is a kind of superior module encompassing different assigned areas – The Art of shoes – The Art of Trousers – The Art of Andrzej DUDEK-DÜRER (a living sculpture), then the documenting media come: photography, prints, video, music, painting, sculpture, installation, performance. The latter one results from integration of all experiences. Two main threads can be distinguished here: Life – Andrzej DUDEK-DÜRER as a living sculpture, and Situations, Shows, Performances made in specific sites of the world, in specific time, addressed to specific people; the media are being integrated within these performances. A metaphysical-telepathic aspect is very important for my studies and creative actions. It appears in performances, in purely metaphysical-telepathic projects, is present in various forms of expression, is related to video. [...]

Video was for me a kind of medium coupled with performance, as a sort of documentation, but also as a tool used during the performance. Sometimes the camera broadcast live the performance just occurring – the image of this live broadcast was becoming a part of the performance, and in some chosen situations was transformed (Metaphysical – Telepathic Space 21 performance

at the AVE 1991 festival in Arnhem). In some performances the camera was an important element of the on-going event – I was at the same time a person shooting and being shot. This played a crucial role in the Andrzej DUDEK-DÜRER as A Living Sculpture performance, as well as documenting The Art of Shoes, The Art of Trousers, and selfportrait. [...] In other situations the video image was edited – synchronised with a chosen author's sound; applying various editing techniques (slow motion, fast motion, multiplications, overlapping, collage), sometimes beginning with photography, painting and drawing which were animated, a video image was an important element of performances in art galleries. [...] Video is a creative tool analogical to photography; on one hand it functions as a document, on the other hand it is a complex tool offering possibilities to record various subjective states and experiences creating forms of new qualities and values. Video differs from photography in possibility of recording dynamic pictures synchronized with sounds, however these two media have many common features. Video similarly to photography can stop the moment, grasp the time, transform reality, it creates and constructs a new dimension, has documentary aspect, gives an illusion of objectivity. This is the results of many decisions related to shooting: composition of frames, scene, light, state of mind of a camera-man. [...]

The elements of the living sculpture, The Art of Shoes – The Art of Trousers – The Art of Hairs (not cut since 1969) have symbolic meaning for me. They refer to reincarnation – they are as if a substantial, material manifestation of it. They reveal extreme states, touch the edge of life and death, constantly being transformed and reborn, take new forms and dimensions, provoke ceaselessly, approach critical points and drift away. They are demonstration of an idea that art is something more than just products; they reveal the comprehensive idea of art as a process, creativity, communication...

Andrzej Fydrych

(...) Encounter with this intriguing audio and visual work is a worthy experience – purely aesthetic and sensual for some, mental and spiritual for the others. Consequently and almost methodically the Łódź artist studies the possibilities of recording visually sounds flowing through an art form – thus he joins the very long tradition of looking for an order in surrounding chaos, for a universal harmony understood both in abstract and literal way. He is fascinated by the dualism of opposite notions (for example: good and evil), symbiosis of arts manifested in joining music with painting. It's very evocative and lyrical, but at the same time observing the discipline of composition and technique, the art inspired by life and affirming life, which is quite rare for the contemporary painting, bringing positive energy, emotions and thoughts. The author classifies his recent works as surrealism, however I would see in them some echoes of the Łódź tradition of constructivism and avant-garde thinking, progressive and open. His work is an evolving process rooted in sculpture and graphic art. / Monika Nowakowska/

Dariusz Kaca

An excerpt from the text written by Dariusz Lesnikowski for the "Graphic Image of the Sky" catalogue. AMCOR Gallery, Łódź 2012.

"Thousands of stars gleam in the space of images, milky ways criss-cross the sky, planets spin, suns shine. This is the world of inexhaustible power, the world of the beginning and the end of the matter getting thin and thick alternately. The forms appear and vibrate, or they perish in the abyss of black holes. The sun explodes and radiates with energy. Everything in these works pulsates, goes away and gets closer – a space whirl is being created where everything comes to existence, lives and passes away. The universal harmony gets the measure of mysticism.

...Saying that while penetrating the spiritual space it is more important to travel through it, to face the mystery, than to achieve the ultimate cognition and to reach the end – seems to be a cliché. What can this journey be like? The spiritual journey to a sanctuary is a pilgrimage. The motivation to go on a journey is based on the awareness of transcendence, confirmed by everyday miracles of existence, even those of the lowest rank. The road is delineated

by the Milky Way. Thus the search for direction has a vertical dimension here. Thanks to a discovered sign-post we are not travelers lost in a labyrinth but the ones who, going deep into mystery, broaden their awareness with searching. Each artistic act is a pursuit of the axis of the world. In Dariusz Kaca's work Earth unites with Sky not only physically, but also in imagery motives. The artist draws line bridging the gap between the elements of microcosm and macrocosm, the earthly existence rises – in the mythological language – towards things that are unattainable and for this very reason desired..."

Waldemar Kozub

Confronted with nature I ponder the cosmos both in its micro- and macro-scale: I turn my attention both to a wide landscape and its single elements, for both constitute important parts of nature. My relationship with nature has been unchanged for many years: I am its humble observer, which I combine with a meditated transposition of my impressions.

The spaces constructed in my paintings always originate from relations existing in reality. Even though the relationship with nature is no longer direct in my paintings, more or less conspicuously nature is the starting point of all I create. The tissue of matter, living and pulsating in my pictures does not imitate nature, it is not a naturalistic interpretation, it does not recreate faithfully a single detail. I am not interested in detail but in the way of constructing the structures perceived. In my pictures I do not disclose the identity of a place, I concentrate instead on intensifying the expression of the artistic forms, reduced to simple elements: visual-emotional equivalents of nature. The unreal fragments of my pictures begin to exist on their own. Vague forms may only resemble their original. Light, as contrasted to layers, clusters of lines and spots of colour, defines my unreal space, captured, imagined and recorded on a surface according to my own rules. It is not an objective space, possible to define or measure, bounded or subject to any laws. This is the space of my paintings.

I constantly seek the truth about nature through the more and more penetrating observation of the phenomena and relationships within it. I am trying to get to its essence, to its primary qualities which then gave rise to the great wealth of the meanings of the real world.

God creates nature, I create its images filtered through my own experience, contemplation and emotions. I offer the recipient a moment of concentration, I am open to his/her sensitivity and imagination. My paintings are permeated with my own thoughts, emotions and experiences, and I believe there are recipients of similar sensitivity.

Krzysztof Kula

Elevation

The title of my new graphic installation brings back to mind the situation when a couple of years ago I "x-rayed" transparent matrices with light. It was all happening in St. Nicolas's Rotunda in Cieszyn. This is a special place, historic, unique; and its almost archetypal religious architecture makes the risky idea of using it as a place for an exhibition rather difficult to treat seriously. Consequently I had doubts myself: what might be the hidden meaning of organising an exhibition in a place so obviously sacred. And yet, as if exerting myself to provide a reason and a clear intension of showing in that very place the series "Poliptyk"; I ventured an attempt. Minimising the arrangement of my graphic installation to a simple form of its coming into existence through the very "act" of bringing the matrices in and situating them by the wall of the centric interior of the church, I decided that this is the only adequate scenario for their representation in this particular place. I propped the matrices against the wall and placing subtle lights next to them, I thus revealed their relation to the place. The living light of the candles burning in front of each matrix complemented the composition. All these elements located in a sanctuary, in the circle of daylight and artificial light, combined into a coherent whole with a clear domination of a glimmering flame and all its symbolism. The form of polyptych presented in this space, superimposed on the stone structure of the building, assimilated unpredictably well with the interior of the church. In the mensa of the stone altar in the centre of the presbytery, in the hollow for the

reliquary, I placed a source of light: an electric torch. The effect of the ennoblement of this every-day object was a faint light shining photogenically through a graphic print of a matrix nearby. The ephemeral reflection from the reliquary could only last as long as the battery and for a short time marked my presence in that place.

Fra Angelico Gallery, neighbouring the Archdiocese Museum in Katowice, has been for nearly a decade my "artistic laboratory" and the place of presenting my ideas about graphic art, courtesy of its host and his continual endeavours to introduce modern art into this church-neighbouring space. It is there, during my exhibition connected with the Cracow Triennale, that I let light play a role of revealing what is topical in my graphic art. Matrices, whose surfaces were penetrated by light, were intentionally located only on the gallery floor in horizontally alternating arrangements, leaving the usually exploited gallery walls in passive inactivity. Transparent chromatics of the matrices gradually revealed its associations with a memory of Richter's stained glass window in Köln and the maceration of the surface by the touch of paint and the printing of the matrix.

Another significant location recalled through the reflection on "Elevation" is a place well established on the map of my artistic experiments: a little village situated near Babia Góra in Beskid Żywiecki. Last year, in a non-holiday context, my son and I lit an evening fire. It was an untypical experience: short after lighting the fire, the flames flickering under the surface of my matrices, gave rise to a long spectacle of light, lasting nearly to dawn. The flames painted the picture of a repetitively superimposed image narration in symbiosis with nature. The matrices were irrevocably changing and dematerialising under the influence of the temperature and my radical, though not desperate, decision. They reflected their surfaces as if in the mirror of this apparent mistreatment. Only the camera's programmatic and cool record of this late evening became the kaleidoscope of pictures from Koszarawa Bystra.

Another time, in artistic co-operation with Grzegorz Banaszekiewicz, again in the open space of a mountain atelier, the seemingly dead-exploited matrices had their reincarnation. I scattered their fragments, scorched and broken in the flames, onto a piece of white linen spread on the grass like a table-cloth. I decided that, in a simple and symbolic gesture, I would raise each fragment, lifting it from the ground and holding for a while at eye-level, thus attempting its reactivation. In my opinion, this nearly choreographic movement of hand in the act of raising revealed the degraded matrix and the many times repeated reflection in my glance at its new representation. The documentary recording, both by means of a camera and a video-camera, provided the material for the stereoscopic installation, whose shape and message I would like to treat as a visual correspondence with the theme of the project in which I have a great pleasure to be taking part.

Aleksandra Lasoni

Brownfield sites are inspirations for my prints. Each print is composed of an existing element, a segment of the object, and edited by myself. I give them new meaning, place them in an unreal space.

Marzena Łukaszuk

The dialogue of Nature and Culture. Form finding similarity.

It seems to us we think using words, isn't it? But in fact words talk to us as images, it may be so. Words keep turning into images and vice versa, ceaselessly...

Thoughts, imaginations, and a number of various emotions. The process of creating is hardly describable. It's as if a space where everything flows... It's a road and endless journey through a creative space – Jan Tarasin wrote in one of his essays. It's also a physical, sensual contact with the world. Constant searching which is like this very first, natural, a bit childish gesture – discovery, fascination, play, imagination game. Hadn't I such attitude to my own work, I wouldn't be able to create my own things, important things...

I read Nature like a text. I write down its images using my own alphabet. The whole macro and microcosmos in signs, letters, text. I become a calligrapher writing the signs of the real world, ideograms of visible entities – Nature

and Culture. This is where the visible rational reality joins with intuitive reality, with the space of signs. The same one, but transformed with the help from the language of art. The memory of a real image, and the new intentional image of signs, overlap each other while being perceived and confront the two ways of seeing. There is unity in these two ways of perception: rational and intuitive. The dialogue between them is but searching of heritage in *crudo* – like in pure folk music, only natural sounds, primordial, primitive, addressed to everybody. The "landscape of forms", as well as of contents, characteristic for my works is a result of direct observations and inspiration of Nature, and of Culture, of a scripture. It has provoked the dialogue between them. Everything started eleven years ago, in the Woodcut Studio run by professor Andrzej Marian Bartczak. Then and there I wrote my first art programme. The didactic trick of the professor turned out to be very efficient, it made me search more profoundly, and became a very important starting point for my work indicating main topic for my prints, drawings and paintings. Fascination with a sign, letter, text, scripture, written word took my imagination to the areas I hadn't known before. Since then these signs and images became an important component of my art, an artistic matter, gesture record, method of writing down the content making the most of calligraphic values.

I have been still fascinated with letters and signs, I keep opening new chapters. One of them is titled: *Three comas. The double life of signs.*

Zdzisław Olejniczak

(...) Zdzisław Bogdan Olejniczak creates thoroughly thought over, well balanced compositions with archaeological divisions. Their symmetry is slightly disturbed, by both arrangement of the forms and filling them with various structures: parallel lines, strokes and dots. The artist avoids powerful contrasts and chiaroscuro, making his linocuts affect with calm emotionless grey and white colours. (...) /Bożena Kowalska, 2010 - an excerpt from the catalogue „Artists in the World of Geometry” Wieża Ciśnień Gallery, Kalisz/

Neither oral nor written description will ever be a complete analysis of paintings, drawings and prints. It is difficult to describe something which is to be a piece of information or visual analysis, and even more difficult is to bring out their spiritual significance. Impossible figures are quite often elements of the composition of my works. Why? Maybe because they are something "over" and "in sub" consciousness of every human. Many times throughout our history the pursuit of fiction, of unreal things, enable us to build something real, made our subconsciousness to struggle with Nature, with cosmos. The fact I try to set up lines and splashes in this or that way means I want to achieve some kind of mystery of elements and signs. I endeavour not to reveal the solids at once. Thus observers go deep inside, they trace the character of the form. Having reached the end of one solid, they begin to recognize the others. It looks simple, but next transitions results in waking up a feeling of unreality. Maybe this is the moment when they find some connections between dreaming and real world experiences. /an excerpt from the catalogue „The System of Continuity” The Hall Gallery, Culture and Science Centre, Kalisz/

Teresa Anna Ślusarek

Hamish Fulton, a British artist and photographer, claims that the only art there is results from the experience of individual walks. Thus he recorded the places he walked to: visually (by means of photographs) and verbally, informing about the objects and phenomena absent from the frame.

This absence from the frame is for me the main material of the graphics from The Change of the Field of Vision series. The structure of a real mountain landscape is elusive, assuming the form of a topographical perspective. The visible traces of original geometric signs or script constitute an attempt of superimposing images and events distant in time, of superimposing time and space. This endeavour seems to be transcendental even in its conception.

The two-dimensional graphic plate functions as a dualistic memory matrix containing a material graphic element and the concept of space-time – an artistic illusion. At some point this may turn out to be insufficient for me to

attempt a dialogue with the surrounding reality or as a desire to record the idea in an "imperishable material". However, I can always forge the "particles of landscape" collected during my walks into a new entity – no walking, no art.

Rafał Urbański

Being so much dependent on omnipresent electronic devices – this is what fascinates me. With my works from QR cycle I try to show how technology influences our life and becomes the most important, dominant fetish of the civilisation. I use this dependency to provoke art gallery visitors to take a mobile or tablet, use it to satisfy their curiosity and to get in interaction with an item just being watched. Decoding this item the visitor will read some remarks on the surrounding reality, reflections, thoughts, quotations, or will be redirected to video presentation which itself can be an autonomous object with its own commentary.

Katarzyna Winczek **A journey without GPS**

As an artist I am interested in how the multidimensional concept of space focuses on the relations between human environment, a landscape (as an object existing in reality or in our memories), and the artist, the work of art and the recipient. This is a wide, multilayered realm. It refers to the concrete existence of the forms of landscape but also to the meanings and emotions it evokes.

The open series of graphics *A Journey* is a long-term project, developed simultaneously with other graphic series. Formally, it relates to the means of cartographic record, to the images of maps from many centuries ago, but also to the topographic documentation from some decades ago. The use of topographic notation, characteristic and conventional, is for me an important tool of constructing graphic message. The topographic signs used correspond to the map scale; remaining, however, in relationship to the elements of the landscape depicted, they describe the world belonging to the realm of the immaterial, extrasensory... There is a confrontation of the perspectives of perception and the scale of imaging: the perspective of a human wanderer on the surface of the earth and the panorama – a bird's eye perspective. The *Journey* in the title is made in many dimensions and on many planes: it is earthly, real, but also mental and imaginary. The decoding of the pictorial code of graphic cartography is the privilege of the recipient of that artistic artefact. An old map and a contemporary landscape are like an open book whose content is accessible to those who have their own unique key to recognise codes and signs.

The graphic art workshop remains the sphere of experiment with traditional techniques and methods of chemical treatment of a metal matrix. Typical intaglio techniques: aqua-fortis etching, aquatint or soft varnish transfer both intaglio and relief print marks. The matrix, as an intermediary and material subjected to repeated rituals, undergoes transformations. The previously recorded image is strengthened or cancelled with another layer of drawing. All new layers of the record, the marks removed, disappearing, are like photographic plates, they overlap; at this stage the form drawn is still identifiable, clear, but the creative process is not a finished chapter, it is "to be continued"...

The concept of space, in the sense of real surroundings and in a metaphorical sense, is connected with movement: travelling through time and physical space, as well as through memory, imagination and projection. A similar process, moving across the bounded area of a matrix, is what characterises my present artistic activity. The traditional role of the matrix as a kind of "standard pattern" generating identical marks – prints, evolves in this understanding towards a liberated tool creating different, autonomous images, with the equal contribution of the vehicle, base and paint.

Working with a matrix is a conscious process intended to attempt the re-creation, recollection of the real forms and places no longer existing. The surface of a metal plate makes it possible to peregrinate freely, to travel at any time, for any purpose, without the need of GPS. It is a form of externalising images, a means of selecting and verbalising associations with a certain time period, perspective or vantage point. It is a very personal and attractively unpredictable process of documenting and recording successive states of a graphic vision. In the picture composition, empty, unwritten spaces are a visual meta-

phor; for the author they are a challenge compelling to make another journey.

Previously published in the catalogue for the exhibition entitled "Contemporary spaces of graphic art", Jan Długosz Academy Publishers, Częstochowa 2013.

Zdzisław Wiatr

Tart taste of memories or symbolic artefacts

Since 1997 I have come to places connected with the history and culture of small ethnic sub-groups inhabiting the Carpathian Mountains called Lemkos and Boykos. I visit forgotten villages, graveyards, as well as Orthodox churches. However, there are still some abandoned places frequently visited by me. I do not miss wild orchards where only old weak and flimsy trees roughly tousled by wind reflect the life that took place there in the past.

Right under my feet there is some fruit constantly bearing wild trees in the untamed garden full of thistles, quinces, poppies, herbs, elderberry, bear's garlic, tart blackthorn and lonely sunflowers, somehow, dispersed by the wind. Thorny blackberry called "czarnyca" makes an attempt to stop me for a while to taste its juicy fruit that has not been picked up for years.

The wild Lemko orchards consistently bear fruit every year. Apparently, they want to attract attention to the abundance of fruit that leaves its mark on the tourists' shoes revealing its tart taste.

Today when I taste tart pears in Biała Woda and I look at crushed fruit from forgotten orchards, and I have a smashed Lemko cross behind my back, I feel the bitterness of tart fruit under the cross.

Orchard is a vast expanse of life for numerous kinds of plants, vegetables, trees and flowers. It may be cultivated according to a previously fixed plan, or it may be abandoned. Orchard is a space where we can observe the passage of time, and in the mystical sphere, on the analogy of the Bible, we can bring its contents closer to us with the use of signs – fruit.

Apples, pears, pumpkins, or carrots are the wonders of rain, sun and wind. These apparently simple and trivial objects, cultivated and picked up in the wild Lemko gardens as well as in my garden, have become an inspiration for me to create drawings and graphics.

Garden is an unlimited open space where nobody tells me what to plant and how to cultivate it. This is the same way I treat my artistic endeavors – I do not have any special expectations when it comes to the greatness and quality of fruit of my artistic work. /September October 2013/

Katarzyna Ziółowicz

The ephemeral world of the drawn reliefs

An old wooden plate badly scratched by a buzz saw was the very first stimulus to make a drawn relief. The damaged surface seen in the sunlight seemed to me extremely interesting.

The visual impressions created by the light were far different than those tactile ones. Some of the structures looked like delicate blurred splashes, while the others were powerful and heavy, of dramatic expression.

As if a nature theatre – daybreak, noon, twilight, and emotions: joy, sadness or fear. Delicacy on one hand and roughness on the other gave me the idea of unconventional technique. The point was to use a natural matrix shaped in the technological process and to combine such prints with delicacy of drawing techniques.

I felt like rediscovering the world which surrounded me. This is when I realized, that not only the visual sensations, but also tactile ones are important in the process of perception. The texture of stones, sand, metal, paper – their roughness, smoothness, sheen and even temperature are significant for me. Thus possibility of shaping the texture in the process of printing became an important technical problem to be solved within the process of art creation.

Combining two techniques coming from one art family: printing and drawing, which make use of a matrix and where lines and dots are main means of expression, resulted in drawn compositions made on embossed paper. In my case printing is not mere transferring pigment in order to copy, but creating a negative of the deliberately chosen structure.

Noty biograficzne:

Grzegorz Banasziewicz
g.bana@onet.eu

Urodzony w Częstochowie w 1951 roku. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Grafiki, w latach 1971-76. Dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Miedziorytu prof. Mieczysława Wejmiana w roku 1976. Staż badawczy w Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych w Ant-

werpii w Pracowni Litografii prof. Ingrid Ledent, w roku akad. 1992/93, dzięki stypendium Wspólnoty Flamandzkiej. Stypendium Ministerstwa Kultury Republiki Francuskiej, uczestnictwo w programie „Séjour culture – printemps” w 1997 r.

Born in Częstochowa in 1952. Studied at the Academy of Fine Arts in Kraków, Faculty of Graphic Art (1971-76). Graduated with distinction from prof. Mieczysław Wejman Copperplate Printing Class. In 1992/1993 residency at the Royal Academy of Fine Arts in Antwerp (prof. Ingrid Ledent Lithography Class). A holder of the scholarship of the French Ministry of Culture in 1997 – took part in „Séjour culture – printemps” programme. A university teacher since 1997, a professor since 2001. A head of the Lithography Studio and Graphic Imagery Technique Studio at the Jan Długosz Academy in Częstochowa. A member of Polish Artist Union, and of the International Print Triennial Association in Kraków. Makes prints, drawings, photography, stereoscopic photography, graphic installations. Writes on art. Lives in Kraków.

Janusz BaRań

Urodzony w 1958 roku w Sandomierzu. Studia na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach Filia w Cieszynie. Dyplom z grafiki artystycznej w pracowni prof. E. Delekty w 1983 roku. W 2006 roku doktorat na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach Filia w Cieszynie. Od 2000 roku nauczyciel akademicki, obecnie adiunkt w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, gdzie prowadzi pracownię grafiki warsztatowej. Zajmuje się rysunkiem, grafiką, fotografią i instalacjami przestrzennymi. Brał udział w wielu wystawach zbiorowych m.in.: Galeria Niedosłowna, Cieszyn, (1981); Pałac Małachowskich, Nałęczów, (1987). Galeria Sztuki Współczesnej BWA Bielsko Biała, (1989); Zamek Kazimierzowski, Sandomierz, (1991,1999); Festiwal Francophonie – Artist Polonais – Francja, Lyon, Annce, (1989); Kunstler aus Sandomierz In Emmendingen, Kommunale Galerie, (1993); Galeria Uniwersytecka, Cieszyn 1995; Artyści Polski południowo - wschodniej, BWA Rzeszów, BWA Tarnów, (2000); Jesienny Salon Sztuki „Homo Quadratus Ostroviensis”, Galeria BWA w Ostrowcu Świętokrzyskim, (2008,2010); 6 International Triennial of Graphic Art, Bitola, Macedonia, (2009).

Born in 1958 in Sandomierz. Graduated in the Institute of Art in Cieszyn, a branch of the University of Silesia in Katowice. A diploma in graphic arts at professor E. Delekta's studio in 1983. The doctor's degree in 2006 at the Faculty of Art at the University of Silesia in Katowice, a branch in Cieszyn. Since 2000 a university teacher, at present a tutor in the Institute of Fine Arts at the Jan Kochanowski University in Kielce, where he has been running graphic arts studio. He is engaged in drawing, graphic arts, photography and

space installations. Took part in numerous collective exhibitions, including "Niedosłowna" Gallery, Cieszyn, (1981); Małachowski Palace, Nałęczów, (1987). Gallery of Contemporary Art BWA Bielsko Biała, (1989); Kazimierzowski Castle, Sandomierz, (1991,1999); Festival Francophonie-Artist Polonais, France, Lyon, Annce, (1989); Kunstler aus Sandomierz in Emmendingen, Kommunale Galerie, 1993); University Gallery, Cieszyn 1995. Artists from South-East Poland, BWA Rzeszów, BWA Tarnów, (2000); Autumn Art Salon „Homo Quadratus Ostroviensis”, BWA Gallery in Ostrowiec Świętokrzyski, (2008, 2010); 6 International Triennial of Graphic Art, Bitola, Macedonia, (2009).

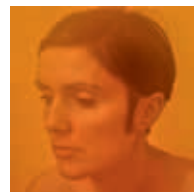

Małgorzata Bielecka
m.bielecka@interia.pl

Urodzona w Kielcach, studiowała w Instytucie Wychowania Artystycznego na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Dyplom z malarstwa (pracownia prof. Ryszarda Lisa) uzyskała w 1987 r. Od roku 1989 jest nauczycielem akademickim na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w

Kielcach, obecnie na stanowisku profesora. Autorka 30 wystaw indywidualnych. Uczestniczyła w licznych wystawach zbiorowych i konkursowych w kraju i za granicą (w Niemczech, Danii, Rosji, we Włoszech, USA, Rumunii, na Węgrzech). Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2000), Urzędu Miejskiego w Kielcach (2001), DAAD (Niemcy, 2003/4). Laureatka wielu nagród wyróżnień. Uprawia malarstwo i grafikę. Wiceprezes Kieleckiego Okręgu Związku Polskich Artystów Plastyków.

Born in Kielce. In 1987 graduated in painting at the Art Education Institute of Maria Curie-Skłodowska University in Lublin. Since 1989 has been working at Jan Kochanowski University in Kielce, now as a full professor of the Institute Fine Arts. The Ministry of Culture and National Heritage (2000), the Government of the City of Kielce (2001), and DAAD, Germany (2003/04) scholarship holder. Had 30 one-women shows and took part in many group exhibitions and international workshops in Poland and abroad (Germany, Denmark, Italy, Russia, U.S., Holland, Belgium, Hungary). A vice-president of Regional chapters of ZPAP Polish Artists Union. Her main interests are: painting, graphics and art education. She is a laureate of many awards and the authors of numerous publications concerning arts and education.

Barbara Czapora-Zaręba

Urodzona w 1977 r. w Namysłowie. Studia w latach 1998-2003 na kierunku Edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie (obecnie Akademia im. Jana Długosza). Dyplom artystyczny z wyróżnieniem zrealizowała w Pracowni Druku Wypukłego prof. Ewy Zawadzkiej w Zakładzie

Grafiki Warsztatowej Instytutu Plastyki w Częstochowie w 2003 r. W latach 2009-2012 studiowała na Wydziale Artystycznym Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, gdzie otrzymała dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Druku Wypukłego prof. Mariusza Pałki (2012). Brała udział w wielu wystawach zbiorowych m.in.: Ewa Zawadzka und ihren Studenten Xylon Museum - Schwetzingen – Niemcy (2001), Retrospekcja 2 – Biennale Dyplomów Grafiki Artystycznej ASP Gdańsk, (2003), 11eme Biennale Internationale De La Gravure

re, Sarcelles, Francja(2003), VII Międzynarodowe Triennale Sztuki Majdanek 2004 - Muzeum Majdanek - Lublin, Wyróżnienie honorowe - Nadzieje Plastyczne Częstochowy-MGS Częstochowa (2006), Tarnogórskie prezentacje artystyczne w powiecie Erlangen- Hochstadt - Niemcy (2006), Barbara Czapor- Zaręba und Witold Zaręba- Erlangen- Niemcy(2007), VIII Triennale Grafiki Polskiej- Katowice (2012), Grand Prix Młodej Grafiki Polskiej - Kraków (2012), Grafika Roku 2012- Kraków, Nominacja do nagrody - VIII Biennale Grafiki Studenckiej- Poznań (2013).

Born in 1977 in Namysłów. Studied art education at the Teacher College in Częstochowa (now Jan Długosz Academy). In 2003 graduated with distinction from prof. Ewa Zawadzka Letterpress Printing Class at the Department of Graphic Art of Art Institute in Częstochowa. In 2009-2012 studied at the Academy of Fine Arts in Katowice. Graduated with distinction from prof. Mariusz Pałka Letterpress Printing Class in 2012. Exhibitions (selection): Ewa Zawadzka und ihren Studenten Xylon Museum, Schwetzingen, Germany (2001); Retrospection 2 - Graphic Art Graduation Work Biennale, Gdańsk (2003); 11eme Biennale Internationale De La Gravure, Sarcelles, France (2003); 7th Majdanek International Art Triennial, Majdanek - Lublin Museum (2004); Częstochowa Art Hopes, a honourable mention, Częstochowa (2006); Tarnogóra Art Presentations in Erlangen, Hochstadt, Germany (2006); Barbara Czapor-Zaręba und Witold Zaręba, Erlangen, Germany (2007), 8th Polish Print Triennial, Katowice (2012); Grand Prix of Young Polish Print, Kraków (2012); Print of the Year 2012, Kraków, award nomination; 8th Student Print Biennial, Poznań (2013).

Tomasz Chudzik

Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Grafiki w Katowicach (1985-1990); dyplom w pracowniach Grafiki Warsztatowej i Projektowania Graficznego. Od 1993 pedagog na Wydziale Wychowania Artystycznego Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Od 2004 aktywnie uczestniczy w strukturze organizacyjno-dydaktycznej Wyższej Szkoły Technicznej w Katowicach. W 2007 uzyskał stopień doktora habilitowanego. Od 2008 pracuje jako profesor częstochowskiej AJD i WST w Katowicach. Uprawia grafikę warsztatową (techniki metalowe: trawione i suche) i rysunek. Jest współtwórcą i uczestnikiem plenerów, wystaw studenckich i wielu innych wydarzeń artystycznych. Zrealizował ok. 30 wystaw indywidualnych oraz brał udział w ponad 150 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Uczestnik konferencji naukowo-artystycznych, autor referatów i publikacji z dziedziny grafiki. Koordynator AJD kolejnych edycji Festiwalu Uczelni Artystycznych Województwa Śląskiego(2003-2007). Wybrane nagrody, wyróżnienia: Medal Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie za dyplom (1990), Konkurs Praca Roku, Katowice, I nagroda(1991), Międzynarodowe Biennale Grafiki Cuprum V, Lubin, I nagroda(1991), XII Ogólnopolski Konkurs Otwarty Grafiki, Łódź, nagroda prezydenta miasta Łodzi(1992), Konkurs Grafika Roku, ASP Kraków, III nagroda(1994), IV Triennale Grafiki Polskiej, Katowice, nagroda fundowana (2000), Ogólnopolski Konkurs Graficzny Triennale Tczewskie, Tczew, nagroda główna ex aequo (2001), Konkurs Praca Roku, Katowice, nagroda równorzędna(2009, 2010), VII Triennale Grafiki Polskiej, Katowice, nominacja do nagrody fundowanej (2009), IV Międzynarodowy Konkurs Ryunku, Wrocław, nagroda prezydenta miasta Wrocławia (2009).

Studied at the Academy of Fine Arts in Kraków, Faculty of Graphic Art in Ka-

towice. Graduated with distinction in 1990 in graphic design. Since 1993 has been teaching at the Jan Długosz Academy in Częstochowa (Faculty of Art Education), and since 2004 also at the Technology College in Katowice. Makes prints (etching, aquatint, mezzotint, dry-point) and drawings. An initiator and organizer of many art events. Had almost 30 one-man shows and took part in more than 150 group exhibitions in Poland and abroad. A participant of art-and-science conferences, author of papers and essays on graphic art, coordinator of the Silesian Art Schools Festival (2003-2007). Awards (selection): The Work of the Year Competition, Katowice, 1st prize (1991); Cuprum 5th International Print Biennial, Lubin, 1st prize (1991); 12th National Open Print Competition, Łódź, President of the City Award (1992); The Print of the Year Competition, Kraków, 3rd prize (1994); 4th Polish Print Triennial, Katowice, extra-statutory prize (2000); National Open Print Competition, Tczew, main joint prize (2001); The Work of the Year Competition, Katowice, joint prize (2009, 2010); 7th Polish Print Triennial, Katowice, nomination (2009); 4th International Drawing Competition, Wrocław, President of the City Award (2009).

Andrzej Dudek-Dürer

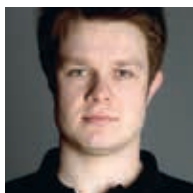
Artysta wizualny, performer, fotografik, grafik, kompozytor, i muzyk. Od 1969 roku realizuje konsekwentnie life performance: *Sztuka Butów - Sztuka Spodni - Sztuka Andrzeja Dudka-Dürera* (żywa rzeźba). Jego obszarem zainteresowań jest również sztuka video, environment, instalacja, działalność metafizyczno-telepatyczna, anty-

poezją, i mail art. Swoją twórczość prezentował między innymi w The Art Institute w Chicago; Academy of Art College w San Francisco; Conservatorio Nacional de Musica w Mexico City; School of Art Otago Polytechnic w Dunedin - Nowa Zelandia; The City Art Institute w Sydney; University of California, Berkeley; ASP w Gdansk; Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie. Prace, dokumentacje tego artysty znajdują się w wielu zbiorach prywatnych i publicznych, m.in.: w Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Narodowym we Wrocławiu, Muzeum Miejskim we Wrocławiu, Muzeum Sztuki w Łodzi, w Dolnośląskiej Zachęcie Sztuk Pięknych we Wrocławiu, Centro de Arte Actual w Barcelonie, Stedelijk Museum w Amsterdamie, Museum of Modern Art w Nowym Yorku, Tate Gallery w Londynie, City Art Institute Library w Sydney, The School of the Art Institute of Chicago. Nagrody i wyróżnienia: Nagroda Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za nieocenione zasługi dla Kultury Polskiej (2014), Nagroda Marszałka Województwa Dolnośląskiego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury (2014), Stypendysta Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2002, 2011).

Visual artist, performer, photographer, graphic artist, composer, and musician. Since 1969 he has practiced the life performance The Art of Shoes, The Art of Trousers, The Art of Life of Andrzej DUDEK-DÜRER (living sculpture) non-stop activity in the places where the author appears. His area of interest is also video art, environment, installation, metaphysical-telepathic activity, anti poetry, and mail art. His works presented e.g.: The Art Institute of Chicago; Academy of Art College in San Francisco; Conservatorio de Musica National in Mexico City; School of Art Otago Polytechnic in Dunedin - New Zealand; The City Art Institute in Sydney; University of California, Berkeley; Academy of Fine Arts in Gdansk; Centre for Contemporary Art in Warsaw. The works, - documentation of this artist's are in many private and public collections, e.g.: National Museum in Warsaw, the National Museum in Wrocław, Wrocław

City Museum, Museum of Art in Lodz, in the Lower Silesia Zachęta of Fine Arts in Wrocław, Centro de Arte Actual in Barcelona, the Stedelijk Museum in Amsterdam, Museum of Modern Art in New York, the Tate Gallery in London, City Art Institute Library in Sydney, the School of the Art Institute of Chicago. Awards and honors: Award of the Minister of Culture and National Heritage for their invaluable contributions to the Polish Culture (2014); Marshal of Lower Silesia Award for outstanding achievements in the field of culture; Scholar of the Minister of Culture and National Heritage (2002, 2011).

Andrzej Fydrich

Urodzony w 1983 r. w Łodzi. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi. Dyplom w 2009 r. na Wydziale Grafiki i Malarstwa w Pracowni Technik Drzeworytniczych i Książki Artystycznej prof. Andrzeja M. Bartzcaka. Aneks w Pracowni Malarstwa prof. Wojciecha Ledera oraz w Pracowni Technik Włókosłodrukowych prof.

Krzysztofa Wawrzyniaka. W roku 2010 podjął pracę dydaktyczną w macierzystej Uczelni na Wydziale Grafiki i Malarstwa jako asystent prof. Andrzeja Mariana Bartzcaka w Pracowni Malarstwa I – Otwarta Księga. Zajmuje się grafiką warsztatową i malarstwem. Jest autorem 10 wystaw indywidualnych oraz brał udział w ponad 30 wystawach zbiorowych. Prace w zbiorach m. in.: Międzynarodowe Biennale Grafiki CAIXANOVA, Ourense, Hiszpania; Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego, Międzynarodowe Centrum Grafiki Artystycznej KAUS, Urbino, Włochy; Miejska Galeria Sztuki w Łodzi, Muzeum Miasta Łodzi. Prace w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą m.in. Włochy, Hiszpania, Irlandia Północna. Wystawy i nagrody (wybór): Nagroda Międzynarodowego Centrum Grafiki Artystycznej KAUS, Urbino, Włochy (2007), XXIV Konkurs im. Wł. Strzemińskiego – Nagroda Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi (2007), XIII /XV Międzynarodowe Triennale Małe Formy Grafiki, Łódź (2008, 2014), XI Międzynarodowe Biennale Grafiki CAIXANOVA, Ourense, Hiszpania – II Nagroda (2011), XIV Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Ekslibrysu, Ostrów Wielkopolski – Nominaacja (2011), Grand Prix Młodej Grafiki Polskiej, Kraków (2012), VII Triennale Grafiki Polskiej, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice (2012), XXIV Festiwal Malarstwa Współczesnego, ZPAP, Szczecin (2012), Międzynarodowa Wystawa Grafiki „Riflessi della Materia – Grafika współczesna pomiędzy tradycją a innowacją”, Galeria Philobiblon, Rzym (2014).

Born in 1983 in Łódź. Studied at the Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź. Graduated in 2009 from the Faculty of Graphic Art and Painting, Woodcut and Artist's Book Class run by prof. Andrzej Marian Bartzcak, and additionally from prof. Wojciech Leder Painting Class and prof. Krzysztof Wawrzyniak Intaglio Printmaking Class. In 2010 began to work at the Academy (Faculty of Graphic Art and Painting) as the assistant of prof. Bartzcak (The Open Book – Painting Studio). Makes prints and paintings. Took part in 10 solo and more than 30 group exhibitions. His works are in the collections of CAIXANOVA International Print Biennial in Ourense in Spain, The Museum of the City of Ostrów Wielkopolski, KAUS International Graphic Art Centre in Urbino in Italy, City Art Gallery in Łódź, The Museum of the City of Łódź. Also in private collections in Poland and abroad (Italy, Spain, Ireland). Exhibitions and awards (selection): KAUS International Graphic Art Centre Award, Urbino, Italy (2007), 25th Strzemiński Competition – The City Art Gallery Award, Łódź (2007), 13th and 15th International Small Print Triennial, Łódź (2008, 2014), 11th CAIXANOVA International Print Biennial, 2nd prize, Ourense, Spain (2011),

14th International Small Print and Exlibris Biennial, Ostrów Wielkopolski, nomination (2011), Young Polish Print Grand Prix, Kraków (2012), 7th Polish Print Triennial, BWA Art Gallery, Katowice (2012), 25th Festival of Contemporary Painting, ZPAP, Szczecin (2012), "Riflessi della Materia" International Print Exhibition, Philobiblon Art Gallery, Rome (2014).

Dariusz Kaca

Urodzony w 1960 w Kutnie. Obecnie zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego i kierownika Pracowni Technik Drzeworytniczych i Książki Artystycznej na Wydziale Grafiki i Malarstwa w Łódzkiej Akademii Sztuk Pięknych. Zajmuje się grafiką i książką artystyczną oraz rysunkiem i malarstwem. Prezentował prace na 31 wystawach indywidualnych oraz na 250 wystawach zbiorowych krajowych oraz zagranicznych. Wielokrotnie nagradzany za twórczość w dziedzinie grafiki i książki artystycznej na międzynarodowych oraz ogólnopolskich konkursach. Stypendysta Ministerstwa Kultury i Nauki Saksonii, Kaditzsch (2000). Uczestnik i stypendysta warsztatów drzeworytu japońskiego Workshop Program for Japanese Woodblock Printmaking w Nagasawie w Japonii (2004). Uczestnik Międzynarodowej Konferencji Graficznej Impact 4 - Kontakt w Berlinie i Poznaniu (2005), Impact 5 w Tallinie (2007), Impact 6 w Bristolu (2009) oraz Impact 8 w Dundee (2013). Udział w Międzynarodowej Konferencji dotyczącej programu Radius Artist-in-Residence w Aleksandrii, (Egipt 2007) i Kiel (Niemcy 2008). Prowadził Międzynarodowy Kurs Grafiki Artystycznej w KAUS Urbino we Włoszech (2007). Jako profesor wizytujący w ramach Programu Erasmus gościł w ESAD w Caldas da Raincha w Portugalii (2008), Universitatea De Arta Design Din in Cluj-Napoca w Rumunii (2009) oraz University of Castilla-La Mancha w Cuenca w Hiszpanii (2010). Stypendysta programu „Kultura Polska na świecie” Instytutu Adama Mickiewicza (2013). Prezentacja techniki drzeworytu japońskiego w ramach Ogólnopolskiej Konferencji Grafików Warsztatowych w Dłużewie 2011. Udział w 1st Mokuhanga International Conference w Kioto (2011) oraz 2nd Mokuhanga International Conference w Tokio (2014). Pobyt rezydencjalny w ramach odbioru nagrody przyznanej na 5th Festival of Printmaking w Evora w Portugalii (2011). Udział w 1st Amman International Printmaking Symposium 2011 w Ammanie w Jordanii.

Born in 1960 in Kutno (Poland). A professor at the Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź and head of the Woodcut and Artist's Book Studio. Makes prints, artist's books, paintings and drawings. Presented his works at 31 solo exhibitions and more than 250 group shows both national and international in Poland and abroad. Won a dozen prizes and distinctions in national and international competitions of prints and artist's books. In 2000 got a scholarship from the Ministry of Culture and Science of Saxony. In 2004 took part in the International Workshop of Traditional Japanese Woodcut in Nagasawa in Japan. A participant of the International Graphic Art Conference Impact in Berlin and Poznań (2005), Tallin (2007), Bristol (2009) and Dundee (2013). In 2007 took part in Radius Artist-in-Residence International Conference in Alexandria in Egypt. Was a lecturer of graphic art at KAUS in Urbino in Italy. As a visiting professor gave lectures at ESAD in Caldas da Raincha in Portugal (2008), Universitatea De Arta Design Din in Cluj-Napoca in Romania (2009) and University of Castilla La Mancha in Cuenca in Spain (2010). In 2011 presented Japanese woodcut techniques at the National Conference of Graphic Artists in Dłużewo in Poland. A participant of Mokuhanga International

Born in 1960 in Kutno (Poland). A professor at the Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź and head of the Woodcut and Artist's Book Studio. Makes prints, artist's books, paintings and drawings. Presented his works at 31 solo exhibitions and more than 250 group shows both national and international in Poland and abroad. Won a dozen prizes and distinctions in national and international competitions of prints and artist's books. In 2000 got a scholarship from the Ministry of Culture and Science of Saxony. In 2004 took part in the International Workshop of Traditional Japanese Woodcut in Nagasawa in Japan. A participant of the International Graphic Art Conference Impact in Berlin and Poznań (2005), Tallin (2007), Bristol (2009) and Dundee (2013). In 2007 took part in Radius Artist-in-Residence International Conference in Alexandria in Egypt. Was a lecturer of graphic art at KAUS in Urbino in Italy. As a visiting professor gave lectures at ESAD in Caldas da Raincha in Portugal (2008), Universitatea De Arta Design Din in Cluj-Napoca in Romania (2009) and University of Castilla La Mancha in Cuenca in Spain (2010). In 2011 presented Japanese woodcut techniques at the National Conference of Graphic Artists in Dłużewo in Poland. A participant of Mokuhanga International

Conference in Kyoto (2011) and Tokyo (2014). Artist in residence in Evora in Portugal (2011). Took part in the 1st International Printmaking Symposium in Amman in Jordan. In 2013 held the Adam Mickiewicz Institute "Polish Culture in the World" scholarship.

Waldemar Kozub

e-mail: wa.kozub@wp.pl

Urodzony w 1956 roku w Kielcach. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Kielcach. Studia na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom w pracowni malarstwa prof. S. Borysowskiego w 1984 roku. Doktor habilitowany, nauczyciel akademicki kieleckich uczelni: Wyższej Szkoły Umiejętności, Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, Politechniki Świętokrzyskiej. Twórczość w zakresie malarstwa, rysunku, grafiki i fotografii. Prace w zbiorach muzealnych, galeriach i kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Autor 39 wystaw indywidualnych. Brał udział w ponad 220 wystawach zbiorowych m.in.: Przegląd Toruńskiej Sztuki Współczesnej „Tumulst Toruński” - Ratusz Staromiejski w Toruniu (1989); Biennale Sztuki Sakralnej „Sacrum”, Galeria BWA w Gorzowie Wielkopolskim (1994/96/98, 2000/02/04); Jesienny Salon Sztuki (I, III, V, VII, VIII, IX) Galeria BWA w Ostrowcu Świętokrzyskim. 5 Biennale Małych Form Malarskich - Galeria Sztuki Wozownia w Toruniu (2003); II Biennale Miniatury Cyfrowej Płock (2009); 4/5 Międzynarodowy Salon Sztuki „Martwa natura w fotografii” Częstochowa (2009, 2011); I Międzynarodowe Biennale Wschodni Salon Sztuki Lublin (2009); V/VI Międzynarodowe Biennale Malarstwa i Tkąniny Unikatowej EKO BALT Gdynia (2009, 2011); Czernią i Kolorem II, Miejska Galeria Sztuki w Częstochowie, BWA w Olkuszu (2011); III Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej, Gdynia (2012); Europejski Konkurs Malarstwa „Barwy Morza” Gdynia (2012); 7 International Triennial of Graphic Art Bitola (2012); Czernią i Kolorem III - Muzeum „Dwory Karwacjanów i Gładyszów” w Gorlicach (2012), Nowy Sącz (2013); Mała Forma Graficzna 13x18, Galeria Łażnia w Radomiu, Tarnów (2014); Kapitał Sztuki BWA w Kielcach (2014); Ogólnopolski Konkurs Malarstwa „Barwy Morza” Gdynia (2014); XVI Międzynarodowe Biennale Krajobrazu „Definicja Przestrzeni”, BWA w Kielcach (2014).

Born in 1956 in Kielce. A graduate from the Art High School in Kielce. Studied at the Mikołaj Kopernik University in Toruń, Faculty of Fine Arts. Graduated in 1984 from prof. S. Borysowski Painting Class. A senior lecturer at Kielce colleges and universities. Makes paintings, drawings, prints and photography. His works are in private and public collections in Poland and abroad. Had 39 one-man shows and took part in more than 220 group exhibitions, among others: „Tumulst Toruński” Contemporary Art Review, Town-hall in Toruń (1989); „Sacrum” Sacred Art Biennial, BWA Art Gallery in Gorzów Wielkopolski (1994/96/98, 20/02/04); Autumn Art Salon (I, III, V, VII, VIII, IX), BWA Art Gallery in Ostrowiec Świętokrzyski; 5th Small Painting Biennial, Wozownia Art Gallery in Toruń (2003); 2nd Digital Miniature Biennial, Płock Art Gallery, Płock (2009); 4th International Art Salon „Still life in photography”, City Art Gallery, Częstochowa (2009); 1st International Biennial Eastern Art Salon, Lublin (2009); 5th/6th International Tapestry and Painting Biennial EKO BALT, Gdynia (2009, 2011); 5th International Art Salon „Still life in photography”, Częstochowa (2011); With Black and Colour, 2nd edition, City Art Gallery in Częstochowa, BWA Art Gallery in Olkuszu (2011); 3rd International Digital Print Biennial, Gdynia Design Centre, Gdynia (2012); „Colours of the Sea” European Painting Competition, Gdynia (2012); 7th International Triennial of Graphic Art, Bitola (2012); With Black

and Colour, 3rd edition, „Dwory Karwacjanów i Gładyszów” Museum in Gorlice (2012), Mała Art Gallery in Nowy Sącz (2013); Small Print 13x18, Łażnia Art Gallery in Radom, ZPAPOT Art Gallery in Tarnów (2014); Capital of Art, BWA Art Gallery in Kielce (2014); „Colours of the Sea” National Painting Competition, Gdynia 2014; 16th International Landscape Biennial, „Definition of Space”, BWA Art Gallery in Kielce (2014).

Krzysztof Kula

Urodzony w 1960 roku w Chorzowie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydziału Grafiki w Katowicach. Dyplom wyróżniony medalem zrealizował w 1993 roku w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. Stanisława Kluski oraz w Pracowni Rysunku i Malarstwa prof. Macieja Bieniasza. W latach 1996-2011 był kuratorem Galerii

ENGRAM w Centrum Kultury Katowice im. Krystyny Bochenek. Od 2009 roku inicjator i autor kontynuowanego projektu Bieguny. Od roku 1997 jest nauczycielem akademickim w Instytucie Sztuki Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie, gdzie pełni funkcję kierownika Zakładu Rysunku. Od 2010 na stanowisku profesora Uniwersytetu Śląskiego. Prowadzi Pracownię Rysunku i Intermediów. Zajmuje się rysunkiem, grafiką warsztatową, fotografią, stereografią, performance, tworzy instalacje graficzne. Jest autorem licznych wystaw indywidualnych oraz uczestnikiem wielu krajowych i międzynarodowych prezentacji i wystaw zbiorowych. Od lat inicjuje i tworzy projekty z obszaru obrazowania graficznego współpracując z Ars Grafia Katowice, MTG Kraków, TGP Katowice, ASP Katowice i Festiwałem Kręgi Sztuki.

Born in 1960 in Chorzów. Graduated with distinction in 1993 from Academy of Fine Arts in Kraków, Faculty of Graphic Art in Katowice (prof. Stanisław Kluska Graphic Art Class, and Prof. Maciej Bieniasz Drawing and Painting Class). In 1996-2011 was a curator at ENGRAM Art Gallery in Krystyna Bochenek Culture Centre in Katowice. Since 2009 an initiator and author of Bieguny Project. Since 1997 a lecturer at the Art Institute of Silesian University in Cieszyn (head of the Drawing Department). Since 2010 a professor of Silesian University. Runs Drawing and Intermedia Studio. Makes drawings, prints, photography, stereography, performances, graphic installations. Took part in numerous national and international, both solo and group, exhibitions. For years has been cooperating with Katowice Ars Grafia, MTG Kraków, TGP Katowice, Academy of Fine Arts in Katowice, Art Rings Festival making designs and initiating projects within area of graphic imagery.

Aleksandra Lasoń

www.aleksandra-lason.pl

Urodzona w 1984 roku. Zamieszkała w Sosnowcu. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach Wydział Artystyczny. Dyplom w Pracowni Grafiki Cyfrowej Prof. A. Romaniuka. W latach 2009-2010 asystent-stażysta w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach w Pracowni Grafiki Cyfrowej. Od roku 2012 pracuje w Instytucie Sztuki w Pracowni Druku Wypukłego w Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Wystawy: 6 Biennale Grafiki Studenckiej, Poznań (2009); Katedra Grafiki- Grafik der Kunstakademie Katowice, Instytut Polski, Galeria Merkelbach, Dusseldorf-Niemcy (2010) Galeria Sztuki Współczesnej, Mińsk- Białoruś (2010); Młoda

Grafika Śląska Under 44, Galeria Aula, Poznań (2010); II Międzynarodowe Biennale Grafiki Cyfrowej, Gdynia (2010); Wystawa pracowników Instytutu Sztuk Pięknych AJD w Filharmonii Częstochowskiej (2012,2013); Wskreszenie 2, Galeria Impresja, Zabrze (2014); Elementy Rzeczywistości – wystawa autorska Konduktorownia Regionalne Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Częstochowa (2014).

Born in 1984. Lives in Sosnowiec. A graduate from Fine Arts Academy in Katowice (prof. A.Romaniuk Digital Graphic Class). In 2009-2010 a junior lecturer at the Fine Arts Academy in Katowice. Since 2012 a lecturer at the Art Institute of the Jan Długosz Academy in Częstochowa (Letterpress Printing Studio). Exhibitions: 6th Student's Print Biennial, Poznań (2009); Grafik der Kunstakademie Katowice, Polish Institute, Merkelbach Gallery, Dusseldorf, Germany (2010); Contemporary Art Gallery, Minsk, Belarus (2010); Young Silesian Graphic Art Under 44, Aula Gallery, Poznań (2010); 2nd International Digital Print Biennial, Gdynia (2010); Exhibition of works by employees of the Fine Arts Institute of Jan Długosz Academy, Philharmonic Hall, Częstochowa (2012, 2013); Resurrection 2, Impresja Gallery, Zabrze (2014); Elements of Reality – author's exhibition, Konduktorownia Regionalne Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych, Częstochowa (2014).

Marzena Łukaszuk

e-mail: marzena.lukaszuk@wp.pl

Urodzona w 1980 roku w Białej Podlaskiej. Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi (Wydział Grafiki i Malarstwa). Dyplom z wyróżnieniem w grudniu 2005 roku w Pracowni Technik Drzeworytniczych prof. Andrzeja Mariana Bartczaka, Pracowni

Malarstwa prof. Mariana Kępińskiego i Pracowni Papieru prof. Ewy Latkowskiej-Żychskiej. Obecnie asystentka w Pracowni Rysunku prof. Zdzisława Olejniczaka na Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi. Zajmuje się grafiką (techniki wypukłodruku, litografia), rysunkiem, malarstwem, papierem czerpanym oraz ilustracją. Jest członkiem IBBY od roku 2006. Uczestniczyła w 13 wystawach indywidualnych w kraju, ok. 50 zbiorowych, ogólnopolskich i międzynarodowych, a także w wielu konkursach i aukcjach sztuki. Nagrody i wyróżnienia m. in. w dziedzinie malarstwa, grafiki i ilustracji: 13. Międzynarodowe Triennale Małe Formy Grafiki, Łódź (2008); Stypendium im. Tadeusza Kulisiewicza na rok 2006/2007; II Nagroda na VII Biennale Małych Form Malarskich w Toruniu; Nominacja do wystawy zbiorowej International Print Biennial in Guanlan, China (2007); uczestniczka programu Najlepszy Dyplom 2006 – Edycja 3; III Nagroda w konkursie Sacrum in Sztuce – V Konfrontacje Artystyczne, Wadowice (2005); Nominacja do międzynarodowej wystawy ilustratorów podczas targów książki dziecięcej w Bolonii - Bologna Illustrators Exhibition, (2003,2004); III Nagroda na IV Biennale Sztuki Projektowania - (Ogólnopolski Konkurs Wzornictwa Przemysłowego pod hasłem - Zabawka), Galeria Sztuki Współczesnej-Bunkier Sztuki, Kraków (2001). Prace w zbiorach komitetu Guanlan International Print Biennial i w zbiorach Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego oraz w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą: Włochy, Francja, Iran.

Born in Biala Podlaska in 1980. Graduated with distinction in 2005 from Władysław Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź, Faculty of Print and Painting (prof. Andrzej Marian Bartczak Woodcut Class, prof. Marian Kępiński Painting Class, prof. Ewa Latkowska-Żychska Paper Class). A junior lecturer at

the Academy of Fine Arts in Łódź. Makes prints (lithography), drawings, paintings, hand-made paper, illustrations. Since 2006 a member of IBBY. Had 13 one-woman shows and took part in almost 50 group exhibitions, both national and international, as well as in numerous art competitions and auctions. Awards (selection): 13th International Small Print Triennial, Łódź (2008); Tadeusza Kulisiewicza scholarship (2006/2007); 7th Small Paintings Biennial in Toruń, 2nd prize; International Print Biennial in Guanlan, China, nomination for taking part in the exhibition, (2007); a participant of the Best Graduation Work 2006 – 3rd edition; Sacrum in Art – 5th Art Confrontations, Wadowice, 3rd prize (2005); Bologna Illustrators Exhibition, nomination for taking part in the exhibition (2003, 2004); 4th Art of Designing Biennial (National Design Competition – A Toy), Bunkier Sztuki Contemporary Art Gallery, Kraków, 3rd prize (2001). Works in the collections of Guanlan International Print Biennial, Ostrów Wielkopolski City Museum, and in private collections in Poland and abroad (Italy, France, Iran).

Zdzisław Olejniczak

e-mail: z.ole@wp.pl

Urodzony w 1958 roku w Łodzi. Studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi. Dyplom w 1985 roku w Pracowni Projektowania Typografii prof. Krzysztofa Lenka oraz Pracowni Malarstwa prof. Stanisława Fijałkowskiego i Pracowni Rysunku prof. Leszka Różgi. Od 1987 roku

pracuje w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. W latach 1987-2002 pełnił funkcję asystenta w Pracowni Rysunku prof. Witolda Kalińskiego. Od 2002 roku prowadzi Pracownię Rysunku IV. W latach 2005-08 był Kierownikiem Katedry Malarstwa, Rysunku i Rzeźby na Wydziale Grafiki i Malarstwa. Od 2008 jest Dziekanem Wydziału Grafiki i Malarstwa. W 2011 roku otrzymał nominację profesora. Twórczość w zakresie grafiki artystycznej i projektowej, rysunku. Uczestniczył w ponad 200 wystawach ogólnopolskich, międzynarodowych, sztuki polskiej za granicą, konkursach, aukcjach i targach sztuki. Najważniejsze wystawy i nagrody: International Independent Exhibition of Prints in Kanagawa. Kanagawa Prefectural Gallery, Japonia; (1992/1995); XIII Ogólnopolski Konkurs Graficzny. Łódź – wyróżnienie (1994); International Triennale des kunstlerischen Hochdrucks. Winterthur, Gewerbestaumuseum. Szwajcaria; (1994/1997); Ogólnopolski Konkurs Graficzny im. Józefa Gielniaka. Jelenia Góra, (1994/2003, 2013); 2/3/5/6/8 Triennale Grafiki Polskiej. BWA Katowice, (1994/1997, 2003/2006, 2012); Seoul International Print Biennale. Korea (1994/1996); Linolschnitt heute. Bietigheim-Bissingen. Stadtische Galerie - II nagroda (1995); XV Ogólnopolski Konkurs Graficzny. Łódź – wyróżnienie (1998); The 11th/12th International Biennial Print and Drawing Exhibition 2003, R.O.C. Taiwan (2006/07); 5th/6th International Triennial of Small Graphics - Vilnius (2004-2007); Wilno, Litwa; 2007 - III nagroda; IMPRINT, I/II Międzynarodowe Triennale Sztuk Graficznych im. Tadeusza Kulisiewicza, Warszawa (2008-2011); Polska Grafika Warsztatowa, Galeria Muzeum Tafa, Tianjin. Chiny. (2010); Geometria i metafora, Galeria Forum SFK Łódź, Galeria Koński Kierat Szczecin, Galeria ASP Gdańsk, Galeria Akademicka ATH Bielsko-Biała, Akademicka Galeria Sztuki Rogatka Radom (2012, 2013).

Born in 1958 in Łódź. Studied at the Fine Arts College in Łódź. Graduated in 1985 from prof. Krzysztof Lenk Typography Class, prof. Stanisław Fijałkowski Painting Class, and prof. Leszek Różga Drawing Class. Since 1987 has been working at the Strzemiński Academy of Fine Arts in Łódź. In 1987-2002 a jun-

ior lecturer at prof. Witold Kaliński Drawing Class. Since 2002 has been running Drawing Class IV. In 2002-2008 the head of the Department of Painting, Drawing and Sculpture at the Faculty of Painting and Graphic Art. Since 2008 the dean of the Faculty of Painting and Graphic Art. Since 2011 a professor. Makes prints, drawings and graphic designs. Took part in more than 200 national and international exhibitions, art competitions, fairs and auctions in Poland and abroad. Major exhibitions and awards: *International Independent Exhibition of Prints in Kanagawa. Kanagawa Prefectural Gallery, Japan (1992/1995); 13th National Print Competition in Łódź – a mention (1994); International Triennale des kunstlerischen Hochdrucks, Winterthur, Gewerbemuseum. Switzerland (1994/1997); Józef Gielniak National Print Competition, Jelenia Góra, (1994/2003, 2013); 2/3/5/6/8 Polish Print Triennial, Katowice, BWA Art Gallery (1994/1997, 2003/2006, 2012); Seoul International Print Biennial, Korea (1994/1996); Linolschnitt heute, Bietigheim-Bissingen, Stadtische Galerie – 2nd prize (1995); 15th National Print Competition, Łódź – a mention (1998); 11th/12th International Biennial Print and Drawing Exhibition 2003, R.O.C. Taiwan (2006/07); 5th/6th International Triennial of Small Prints, Vilnius, Lithuania (2004-2007); IMPRINT, 1st/2nd Tadeusz Kulisiewicz International Graphic Art Triennial, Warsaw (2008-2011); Polish Graphic Art, TAFA Museum, Tianjin, China (2010); Geometry and Metaphor, Forum ŠFK Gallery (Łódź), Koński Kierat Gallery (Szczecin), ASP Gallery (Gdańsk), ATH Akademicka Gallery (Bielsko-Biala), Rogatka Art Gallery (Radom) (2012, 2013).*

Agnieszka Półrola

Urodzona w Radomsku. W 1994 r. ukończyła z wyróżnieniem Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, Filię w Katowicach. W 2004 r. otrzymała stopień doktora sztuki w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach w dyscyplinie artystycznej: grafika. W 2008 r. uzyskała stopień doktora habilitowanego. Pracuje w Akademii

im. Jana Długosza w Częstochowie na stanowisku profesora nadzwyczajnego AJD. Obecnie jest Dyrektorem Instytutu Sztuk Pięknych. Prace swoje prezentowała na 28 wystawach indywidualnych i kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Zajmuje się projektowaniem graficznym, grafiką, rysunkiem, malarstwem.

Born in Radomsko. Graduated with distinction in 1994 from the Academy of Fine Arts in Kraków. Has a PhD in graphic art (2004, Academy of Fine Arts in Katowice). Wrote postdoctoral habilitation thesis in 2008. A professor at the Jan Długosz Academy in Częstochowa – a head of the Institute of Fine Arts. Presented her works at 28 one-woman shows and dozens of group exhibitions in Poland and abroad. Makes graphic designs, prints, drawings and paintings.

Władysław Szczepański

Artysta urodził się w 1951 roku we Lwowie, tam ukończył studia artystyczne na Wydziale Grafiki w Wyższej Szkole Poligraficznej. Uczeń profesora Mieczysława Gębarowicza. Od roku 1988 mieszka w Kielcach, jest profesorem zwyczajnym w Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków.

Brał udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w Polsce i za granicą. Jest

laureatem wielu nagród i wyróżnień. Eksponował swoje prace na wystawach indywidualnych m.in. w Warszawie, Wrocławiu, Radomiu, Krakowie, Przemysłu, Rzeszowie, Gorzowie Wielkopolskim, Częstochowie i Kielcach. Jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Archidiecezji Warszawskiej, Muzeum Narodowego Ziemi Przemyskiej, Muzeum Niepodległości w Warszawie, Muzeum Literatury w Warszawie, Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu, Musee du Petit Format, Viroinval, Belgia, Florean Museum, Baia Mare, Rumunia, Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” w Warszawie, Biura Wystaw Artystycznych w Kielcach, Urzędu Miejskiego w Kielcach, Małopolskiego BWA, Galerii Sztuki w Miechowie, a także w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą, m.in. we Włoszech, Kanadzie, USA, we Lwowie i Wilnie. Twórczość artysty znalazła uznanie publiczności i spotkała się z przychylnymi opiniami specjalistów i znanych krytyków w Polsce. O jego dokonaniach pisali m.in.: Łukasz Heyman, Irena Huml, Magdalena Hniedziewicz, Łukasz Kossowski, Jerzy Madeyski, Stanisław Rodziński i Wiesława Wierchowska.

The Artist was born in Lvov in 1951. He followed there a course of arts studies at the Faculty of Graphic Art, the Higher School of Polygraphy. Pupil of Professor Mieczysław Gębarowicz. Since 1988 he has lived in Kielce, where he is a full professor in the Jan Kochanowski University (JKU) in Kielce. He is a member of the Union of Polish Graphic Artists. He has participated in numerous collective exhibitions in Poland and abroad. He has been awarded many prizes. He has presented his works at individual exhibitions, e.g.: in Warsaw, Wrocław, Radom, Kraków, Przemysł, Rzeszów, Gorzów Wielkopolski, Częstochowa and Kielce. His works are kept in the collections of the Museum of Warsaw Archdiocese, National Museum of the Przemysł Region, Independence Museum in Warsaw, Museum of Literature in Warsaw, Contemporary Art Museum in Radom, Musee du Petit Format - Viroinval, Belgium, Florean Museum, Baia Mare, Romania, Association „Wspólnota Polska” in Warsaw, Art Exhibition Office in Kielce, City Hall in Kielce, Małopolska Art Exhibition Office, Art Gallery in Miechów and in private collections in Poland and abroad, e.g. in Lvov and Vilno, in Italy, Canada and USA. The Artist's creative output has met with public recognition and received favourable opinions of specialists and known critics in Poland. Władysław Szczepański's creative output was discussed, among others, by Łukasz Heyman, Irena Huml, Magdalena Hniedziewicz, Łukasz Kossowski, Jerzy Madeyski, Stanisław Rodziński and Wiesława Wierchowska.

Krystyna Sz wajkowska

Ukończyła Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Częstochowie (obecnie Akademia im. Jana Długosza), kierunek: wychowanie plastyczne. Dyplom z grafiki artystycznej zrealizowała w 1982 r. pod kierunkiem prof. Ryszarda Osadczyka. W 1996 r. otrzymała stypendium naukowe rządu Belgii i odbyła półroczne studia w Królewskiej Akademii

Sztuk Pięknych w Antwerpii, pogłębiając wiedzę z zakresu litografii w pracowni prof. Ingrid Ledent. Jest doktorem habilitowanym sztuk plastycznych w zakresie grafiki, pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie w Katedrze Grafiki. W latach 1999 – 2005 była prodziekanem Wydziału Wychowania Artystycznego, a w latach 2005 – 2008 pełniła funkcję dyrektora Instytutu Plastyki Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. Autorka książek: „Litografia-tradycja i współczesność”, (2007) i „Litografowie polscy XXI wieku. Współczesna sztuka litografii w Polsce”, (2014). Zajmuje się grafiką (głównie litografią)

oraz rysunkiem i malarstwem. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków. Brała udział w wielu konkursach i w ponad stu wystawach zbiorowych w Polsce, Belgii, Japonii, Niemczech, Norwegii, Austrii, na Tajwanie. Wielokrotnie przebywała jako „visiting artist” w Centrum Graficznym Fransa Masereel’a w Kasterlee w Belgii. Prace artystki znajdują się między innymi w zbiorach Państwowego Muzeum na Majdanku w Lublinie, w Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, w Centrum Graficznym Fransa Masereel’a w Kasterlee w Belgii, w Muzeum Częstochowskim oraz w zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą. Za swoją twórczość otrzymała nagrody i wyróżnienia, m. in.: I nagroda w dziedzinie grafiki i rysunku na IV Ogólnopolskim Biennale Sztuki „Ecce Homo”, w Katowicach, (1993), Wyróżnienie honorowe – Ogólnopolski Konkurs Graficzny” Triennale Tczewskie”, Tczew (2001), I nagroda na VII Biennale Twórczości Plastycznej Wojska Polskiego „ARS 2004”, Warszawa, (2004), Otrzymała Srebrny Krzyż Zasługi. (2005), Nagroda Miasta Częstochowy w dziedzinie kultury za całokształt pracy twórczej i pedagogicznej. (2011).

Studied at the Pedagogy College in Czestochowa (presently the Jan Długosz Academy), Faculty of Art Education. Graduated in 1982 in graphic art. In 1996 held the Government of Belgium scholarship for half-year residency at the Royal Academy of Fine Arts in Antwerp where she enhanced her skills in lithography at prof. Ingrid Ledent's studio. A professor at the Jan Długosz Academy in Czestochowa (Department of Graphic Art). In 1999-2005 a deputy dean of the Faculty of Art Education, and in 2005-2008 a head of the Institute of Fine Arts. The author of two books on lithography: "Lithography – tradition and contemporaneity" (2007), and "Polish lithographers in the 21st century. Contemporary lithography in Poland" (2014). A member of the Polish Artist Union. Took part in numerous competitions and collective exhibitions in Poland, Belgium, Japan, Germany, Norway, Austria and Taiwan. Repeatedly stayed in Frans Masereel's Graphical Centre in Kasterlee, Belgium as a visiting artist. A chairwoman of the jury of the Polish Army Fine Art Work Biennial. Her works are, among others, in the collections of the Majdanek National Museum in Lublin, Museum of the Polish Army in Warsaw, Czestochowa City Museum, and in private collections in Poland and abroad Awards (selection): 4th National „Ecce Homo” Art Biennale in Katowice – 1st prize for print and drawing (1993); National Print Competition Triennial in Tczew – an honourable mention (2001); 7th Polish Army Fine Art Work Biennial „ARS 2004” in Warsaw, 1st prize (2004); Silver Cross of Merit, (2005); City of Czestochowa Award for artistic and pedagogic activity (2011).

Teresa Anna Ślusarek

Urodzona w Kielcach w 1957 roku, gdzie mieszka i pracuje. Studia w Instytucie Wychowania Artystycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie (obecnie Akademia Jana Długosza). Dyplom w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. Ryszarda Osadczego w 1983 roku. Doktorat na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach w 2003 roku. Prowadzi Pracownię Grafiki w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Autorka czterestu wystaw indywidualnych. Brała udział w licznych wystawach zbiorowych i konkursowych w kraju i za granicą m.in.: XI/XII Międzynarodowy Konkurs Graficzny im. Józefa Gielniaka, Jelenia Góra (2003 - nagroda równorzędna, 2013); XIII Biennale Fotografii Górskiej, Jelenia Góra – II nagroda (2004); 4th Festival de Gravura de Evora Biennial Internacional, Portugal (2004),

XIII International Print Biennial, Varna, Bułgaria (2005), International Triennial of Graphic Art. Cairo, Egipt (2003, 2006) Quadriennale Drzeworytu i Linorytu Polskiego, Olsztyn (2003,2007);Teraz Sztuka/ART. NOW. Parlament Europejski, Bruksela, (2011). Nowe Otwarcie, 100-lecie Związku Polskich Artystów Plastyków. Galeria DAP, Warszawa (2012). The 3 Bangkok Triennale International. Print & Drawing Exhibition (2012); „Uczta u Mistrzów”, Pałac Sztuki Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie (2012); Linolschnitt heute IX, Stadtische Galerie, Bietigheim-Bissingen, Germany (2013) „PEOPLE metr 2013”, Galerie Zbraslav, Praha (2013). Tworzy w dziedzinie grafiki, fotografii, rysunku. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków, Stowarzyszenia Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie (SMTC).

Born in Kielce in 1957, where she lives and works. Studied in the Art Teaching Institute at the Advanced Pedagogical University in Czestochowa. She received her degree in studio arts under the direction of Ryszard Osadczy in 1983. She got her doctorate from the Art Department at the Cieszyn branch of Katowice Silesia University in 2003. Has been running graphic arts studio in the Institute of Fine Arts at the Jan Kochanowski University in Kielce. Author of fourteen individual exhibitions. Took part in numerous collective and competitive exhibitions in Poland and abroad, including: The Józef Gielniak International Graphic Arts Contest in Jelenia Góra (2003 - equivalent prize, 2013); 13th Biennial of Mountain Photography in Jelenia Góra - second prize (2004). 4th Festival de Gravura de Evora Biennial International, Portugal (2004) XIII International Graphic Arts Biennial, Varna (2005); International Triennial of Graphic Art Cairo, Egypt (2003, 2006); Polish Engraving and Linocut Quadriennial (2003, 2007); Art Now) Exhibition to celebrate 100 years of the Association of Polish Artist and Designers. European Parliament, Brussels (2011); The 3rd Bangkok Triennale International PRINT&DRAWING Exhibition, Thailand (2012); A Feast at Masters, Discovering tastes of arts. Cracow's Palace of Art 2012/2013 The Ambassadors of Art. The DAP Galleries of the Warsaw District Linolschnitt heute IX, Stadtische Galerie, Bietigheim-Bissingen, Germany (2013) „PEOPLE metr 2013”, Galerie Zbraslav, Praha (2013). She does graphic arts, photography and drawing. A member of Polish Artist Union, and of the International Print Triennial Association in Kraków.

Rafał Urbański

Absolwent Instytutu Sztuk Pięknych UJK w Kielcach. Dyplom z malarstwa sztalugowego obronił w pracowni prof. Jana Walaska. Należy do Związku Polskich Artystów Plastyków Okręg Kielcecki. Zajmuje się malarstwem, grafiką cyfrową oraz prezentacjami video art. Pełni funkcję zastępcy redaktora naczelnego w magazynie „Projektor - kielecki magazyn kulturalny”. Obecnie doktorant w Instytucie Sztuk Pięknych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach. Od końca 2012 roku kontynuuje prace nad cyklem malarskich prac interaktywnych pod wspólnym tytułem „QR”, do którego wprowadził także grafiki cyfrowe oraz realizacje video art. (2013). Działanie te mają na celu skłaniać odbiorcę nie tylko do kontemplacji, ale też do współczesnego w odbiorze dzieła. Cykl pomysłany jest tak, aby zainspirować widza do dialogu nie tylko na płaszczyźnie interpretacji, ale głównie w sferze działań. Próbuje łączyć tradycyjne techniki plastyczne z najnowszymi osiągnięciami technik cyfrowych.

Graduated from the Jan Kochanowski University in Kielce (Fine Arts Institute, prof. Jan Walasek Painting Class). A member of the Polish Artist Union, Kielce Branch. Makes paintings, digital prints, video presentations. A deputy edi-

tor-in-chief of the „Projektor”, Kielce cultural monthly. A PhD student at the Institute of Fine Arts of Jan Kochanowski University. Since 2012 has been making a QR cycle of interactive paintings combined with digital prints and video. These works are to make us to perceive them interactively, not only to contemplate them in a traditional, passive way. He's been trying to combine traditional art techniques with the modern digital ones.

Katarzyna Winczek

Urodziła się w Łodzi. Studia na kierunku wychowanie plastyczne w WSP w Częstochowie; dyplom z grafiki warsztatowej obroniła w 1987 r. Przewód doktorski i habilitacyjny zrealizowała na Wydziale Grafiki ASP w Katowicach. Pracuje w Katedrze Grafiki Instytutu Sztuk Pięknych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Kieruje Pracownią druku wklęsłego. Pełni funkcję Prodziekana ds. Nauki Wydziału Sztuki. Zajmuje się grafiką i rysunkiem. Brała udział w ponad stu krajowych i międzynarodowych wystawach grafiki i rysunku, m.in. w Niemczech, Francji, Hiszpanii, Wielkiej Brytanii, Finlandii, Szwecji, Rumunii, Egipcie, Kanadzie, USA. Laureatka kilkunastu wyróżnień, nagród i stypendium. Wystawy indywidualne w kraju i zagranicą. Laureatka kilkunastu nagród i wyróżnień, min.: Prix Arts et Metiers du Livre, XI-ème Salon de l'Estampe, Rueil-Malmaison, Francja (1995); „Ex aequo Prize” na 5th International Mini Print Biennial, Cluj – Napoca, Rumunia (2005); Nominacja do Nagrody Fundowanej, 7 Triennale Grafiki Polskiej, Katowice (2009); I Nagroda, XIV Międzynarodowe Biennale Małej Formy Graficznej i Exlibrisu, Ostrów Wielkopolski (2011); II Nagroda Prezydenta Miasta Radomia, 42. Salon Zimowy. Ciąg dalszy, Radom (2011). Prace w zbiorach: ADOGI, Barcelona, Hiszpania, Del Bello Gallery, Toronto, Kanada, Muzeum Miasta Ostrowa Wielkopolskiego, Państwowe Muzeum na Majdanku, Lublin, Florean Muzeul, Baia Mare, Rumunia, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Kalisz; Städtische Museen Schwedt/Oder, Niemcy, Lonsford Collection at Purdue University Galleries, USA, BWA, Kielce.

Born in Łódź. Studied at the Pedagogic College, Faculty of Art Education, in Częstochowa. In 1987 graduated in graphic art. Doctoral and postdoctoral studies at the Academy of Fine Arts in Katowice, Faculty of Graphic Art. A professor at the Jan Kochanowski University in Częstochowa, Institute of Fine Arts. A head of Intaglio Printmaking Studio. A deputy dean for education affairs. Makes prints and drawings. Took part in numerous national and international exhibitions in Poland, Germany, France, Spain, UK, Finland, Sweden, Romania, Egypt, Canada, USA. Awards (selection): XI-ème Salon de l'Estampe – Prix Arts et Metiers du Livre, Rueil-Malmaison, France (1995); 5th International Mini Print Biennial – „Ex aequo Prize”; Cluj-Napoca, Romania (2005); 7th Polish Print Triennial – nomination for non-statutory prize, Katowice (2009); 14th International Small Print and Exlibris Biennial – 1st prize, Ostrów Wielkopolski (2011); 42nd Winter Art Salon – The President of Radom City Award, Radom (2011). Works in collections: ADOGI, Barcelona, Spain; Del Bello Gallery, Toronto, Canada; Ostrów Wielkopolski City Museum; Majdank National Museum, Lublin; Florean Muzeul, Baia Mare, Romania; BWA Art Gallery, Kalisz; Städtische Museen Schwedt/Oder, Germany; Lonsford Collection at Purdue University Galleries, USA; BWA Art Gallery, Kielce.

Zdzisław Wiatr

Urodzony 8. 04. 1960 w Głubczycach. Studia w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, na Wydziale Grafiki w Katowicach w latach 1981-86. Dyplom z wyróżnieniem. W latach 1986-87 stypendium Ministra Kultury i Sztuki. Prof. nadzwyczajny w Instytucie Sztuk Pięknych, Akademii im. J. Długosza w Częstochowie. Współpracował z miesięcznikiem „Res Publica” w Warszawie. Zajmuje się grafiką, rysunkiem, malarstwem i fotografią. Zrealizował 30 wystaw indywidualnych oraz brał udział w blisko 200 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą w większości rysunku i grafiki: 11 th International Exhibitin of Original Drawings, Rijeka, Jugosławia (1988); ARSENAL/88, Warszawa (1988); IV,V,VI,X,XI- International Exhibition of Miniature Art, Toronto, Kanada (1989-1997); Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków 1991 / Nurenberg 1992; 16,17, i 21 Mini Print Int. Cadaques, Hiszpania (1996, 1997, 2001); Międzynarodowe Triennale Grafiki, Kraków 2003/ Oldenburg 2004, Niemcy; Miniprint Finland, Lahti, 2004, Finlandia, V Triennale Rysunku Polskiego, Muzeum Kresów w Lubaczowie (2005); „Mistrzowie warsztatu. Polski rysunek współczesny”, Galeria Bielska BWA, Bielsko – Biała (2014). Nagrody: Wyróżnienie za rysunek – konkurs miesięcznika Res Publica , Warszawa (1988); Wyróżnienie - International Exhibition Of Miniature Art., Toronto /1989 i 1991/; Nagroda za zestaw – Ogólnopolska Wystawa Twórczości Pedagogów Plastyki – Rzeszów (1996); Wyróżnienie za zestaw grafik- „Misterium cierpienia misterium odkupienia”, w ramach VI Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Sakralnej na Podbeskidziu „Sacrum in Musica”, Galeria ŚT-BCK, Bielsko-Biała (2005); Nagroda - „Gdy słowo staje się obrazem”, Poznań (2006); Wyróżnienie honorowe - „8 Międzynarodowe Biennale Miniatury” OPK „Gaude Mater”, Częstochowa (2014).
Born in 1960 in Głubczyce. Studied at the Academy of Fine Arts in Kraków, Faculty of Graphic Art in Katowice. Graduated with distinction in 1986. In 1986-87 held a Ministry of Culture and Art scholarship. A professor at the Jan Kochanowski University in Częstochowa, Institute of Fine Arts. Cooperated with „Res Publica” monthly in Warsaw. Makes prints, drawings, paintings and photographs. Had 30 one-man shows and took part in almost 200 group exhibitions in Poland and abroad, mostly of drawing and painting. Exhibitions (selection): 11th International Exhibition of Original Drawings, Rijeka, Yugoslavia (1988); ARSENAL/88, Warsaw (1988); 4th, 5th, 6th, 10th, 11th International Exhibition of Miniature Art, Toronto, Canada (1989-1997); International Print Triennial, Kraków (1991) / Nurenberg 1992; 16th,17th i 21st Mini Print Int. Cadaques, Spain (1996, 1997, 2001); International Print Triennial, Kraków (2003) / Oldenburg (2004), Germany; Miniprint Finland, Lahti (2004); 5th Polish Drawing Triennial, Muzeum Kresów, Lubaczów (2005); „Masters of Polish Contemporary Drawing”, BWA Art Gallery, Bielsko-Biała (2014). Awards: “Res Publica” Drawing Competition – mention, Warsaw (1988); International Exhibition Of Miniature Art – mention, Toronto (1989 and 1991); National Exhibition of Teacher’s Art – prize for the set of works, Rzeszów (1996); 6th “Sacrum in Musica” International Festival – the prize for the set of prints, ŚT Art Gallery in Culture Centre, Bielsko-Biała (2005); “When a word becomes a picture” - prize, Poznań (2006); 8th International Miniature Biennial – honourable mention, OPK „Gaude Mater”, Częstochowa (2014).

Witold Zaręba

Urodzony w roku 1972 w Tarnowskich Górach. Studia na wydziale Artystycznym w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie (obecnie Akademia im. Jana Długosza). W roku 1999 zrealizował dyplom artystyczny w pracowni druku wypukłego prof. Ewy Zawadzkiej. Pracuje w Katedrze Grafiki AJD w Częstochowie. Zajmuje

się grafiką warsztatową i rysunkiem.

Born in 1972 in Tarnowskie Góry. Graduated with distinction from the Pedagogical University in Częstochowa, Faculty of Fine Arts, Department of Graphic Art (prof. Ewa Zawadzka Relief Printing Class). Works at the Jan Długosz Academy, Department of Graphic Art, in Częstochowa. He makes prints and drawings.

Katarzyna Ziołowicz

Urodziła się w Częstochowie. W roku 1994 ukończyła na Wydziale Artystycznym WSP w Częstochowie kierunek: Wychowanie Plastyczne, specjalizacja: ceramika. Dyplom artystyczny Tajemniczy ogród. (wyróżnienie) w prac. adi Anny Stawiarskiej. W 2007 doktorat w IBE w Warszawie. Od roku 1999 pracuje w Instytucie

Sztuk Pięknych UJK w Kielcach, od 2007 na stanowisku adiunkta. Autorka 8 wystaw indywidualnych oraz uczestniczka około 60 wystaw zbiorowych w kraju i za granicą. Nagrody i wyróżnienia: Dyplom artystyczny Tajemniczy ogród (wyróżnienie), 1994 Honorowa Nagroda dla kolekcji narodowej polskiej w trakcie wystawy w Skopje Macedonia Gallery of Drawings (2010/2011); 6th International Drawing Biennale Melbourne Australia 2 miejsce za pracę *Evanescent Drawing Part 1* (2011); VII Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego w Lubaczowie, nominacja do nagród i wyróżnień (2011).

*Born in Częstochowa. In 1994 graduated with distinction in ceramics from Pedagogic College in Częstochowa, Faculty of Art Education. In 2007 got PhD in art. A senior lecturer at the Jan Kochanowski University in Kielce (Institute of Fine Arts). Had 8 one-woman shows and took part in almost 60 group exhibitions in Poland and abroad. Awards: Honourable Prize for the Polish collection at the Skopje (Macedonia) Gallery of Drawings (2010/2011); 2nd prize at the 6th International Drawing Biennial in Melbourne (Australia) for *Evanescent Drawing part 1*; (2011); 7th Polish Contemporary Drawing Triennial in Lubaczów, nomination for awards and mentions (2011).*

Koncepcja wystawy/Concept of the exhibition :

Teresa Anna Ślusarek

Kuratorzy wystawy / curators of the exhibitions :

Teresa Anna Ślusarek, Katarzyna Ziołowicz

Aranżacja wystawy / Visual arrangements of the exhibition:

Grzegorz Banaszekiewicz, Andrzej Dudek-Dürer,
Teresa Anna Ślusarek

Redakcja/Editing:

Teresa Anna Ślusarek, Karolina Urbańska

Teksty/Texts:

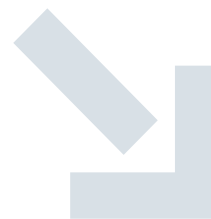
z archiwum artystów/from artist's archives,
Marian Rumin

Tłumaczenia/Translations:

Radosław Nowakowski, Anna Słoń

Zdjęcia/Photo:

z archiwum artystów/ from artist's archives
Grzegorz Banaszekiewicz, Kamila Błaszekiewicz, Arkadiusz Sędek,
Marek Wesołowski, Krzysztof Zarzycki

Publikacja powstała w ramach projektu artystyczno-naukowego finansowanego ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach badań statutowych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach

Organizator projektu/Promoter of projects:
Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach
Instytut Sztuk Pięknych
25-717 Kielce, ul. Podklasztorna 117,
tel. +48 41 349 66 51, faks +48 41 349 66 54
e-mail: isp@ujk.edu.pl

Wystawa/Exhibition :

Biuro Wystaw Artystycznych w Kielcach
25-011 Kielce, ul. Kapitulna 2, tel. +48 41 367 64 47
Galeria Dolna
grudzień 2014/styczeń 2015
december 2014/january 2015

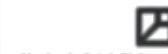
Uczelnie partnerskie/partner universities :
Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie
Akademia Sztuk Pięknych im Władysława Strzemińskiego w Łodzi
Uniwersytet Śląski w Katowicach
Politechnika Świętokrzyska w Kielcach

Akademia
im. Jana Długosza
w Częstochowie

UNIWERSYTET ŚLĄSKI
W KATOWICACH

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Politechnika Świętokrzyska
Kielce University of Technology

Opracowanie graficzne publikacji, opracowanie komputerowe/
visual design of the publication, digital editing:

Karolina Urbańska 300dpi

Druk/print:

Oficyna Poligraficzna APLA

Wydawca/Publisher:

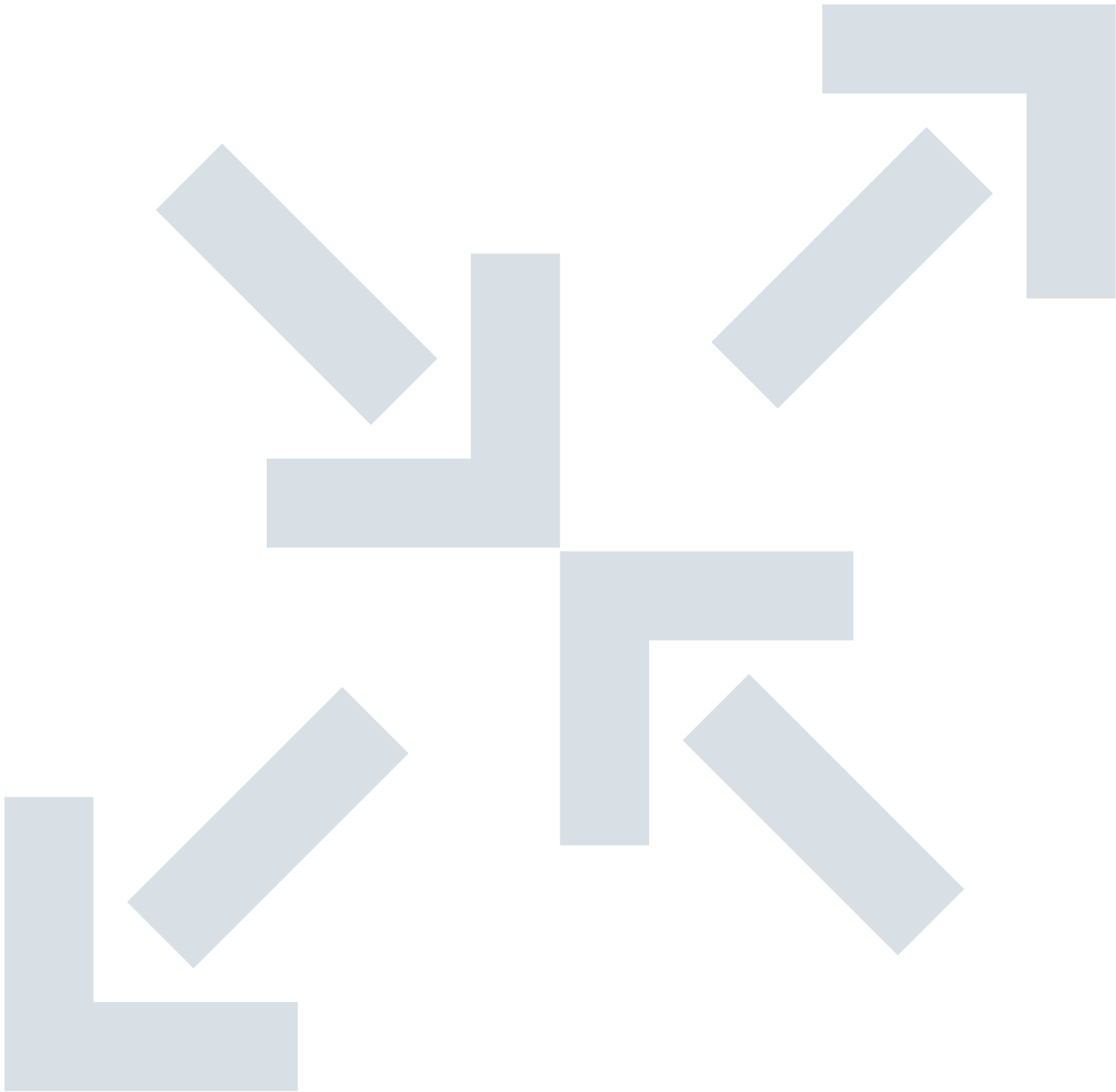
Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach

ISBN: 978-83-61982-70-8

Nakład: 150 egz.

Kielce 2014

ISBN: 978-83-61982-70-8